

E-bok

University of Crete

Linköping
Där idéer blir verklighet

1st Gymnasio
Avlona

HELLENIC REPUBLIC
National and Kapodistrian
University of Athens

ATHENE - GRUNDSCHULE

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. Project Number: [2017-1-EL01-KA201-036197]

INTRODUKTION

Det här materialet har samlats in, under läsåret 2017-2018, från elever på mellan- och högstadieskolor i Grekland, Italien, Sverige och Tyskland, vilka har deltagit i Erasmus+ programmet "Backpack-ID". Materialet innehåller berättelser skrivna av elever i åldern 10-15 år. Berättelserna handlar om deras resa (inre mental resa och tillsammans med familjen), deras liv, deras favoritintressen, föremål som de tog med sig etc.

Detta flerspråkiga material innehåller introduktion för lärare och elever, det faktiska materialet (elevernas berättelser) på engelska. Berättelserna är indelade efter vilket land som har samlat in berättelserna. Allt material är självklart även översatt till de nationella språken i de deltagande länderna dvs. grekiska, italienska, svenska och tyska. På det här sättet har alla deltagande länder möjlighet att läsa alla länders berättelser på sitt modersmål och samtidigt kunna göra jämförelser, titta på likheter och skillnader etc.

Använd materialet och njut av att läsa och... resa!

FÖR ELEVERNA

Från dina erfarenheter vet du redan att vi dagligen möter människor som vi delar många likheter såväl som olikheter med. Du är inte heller alltid på samma sätt; du är på olika sätt beroende på vad du gör och när du gör det. Du reagerar inte heller alltid på samma sätt, du tänker eller känner inte heller alltid samma saker. Ibland blir du till och med överraskad över hur du tänker eller reagerar.

Hur är vi olika andra? På vilka sätt är vi alla lika eller olika varandra? Varför upplever vi reaktioner och attityder olika? Vad gör oss lika vissa människor men olika andra?

Detta material ger dig ett underlag till att diskutera dessa frågor. Berättelserna, fotografierna och filmerna, som andra elever har skapat, ger dig en möjlighet att reflektera över dessa frågor. Genom dessa berättelser, vilka ofta knyter an till varandra och ibland visar på personernas olika syn på omvärlden, kan du uppleva andra människors resor, följa med författarna i deras avgörande vägval, stopp och ändringar av planer. Berättelserna handlar om resor som dina kamrater har gjort; förutom att uppleva känslor kommer du att bli inspirerad till att tänka, ställa frågor om dig själv och andra men även ställa dig frågor om livet och dess förändringar – förhoppningsvis kommer du även att ställa dig frågor om hur du har upplevt allt detta och hur du tittar på din eller andras omvärld.

Även om du inte får svar på allting så kanske materialet hjälper dig att få mer kunskap om dig själv och andra.

E-bok Grekisk

University of Crete

1st Gymnasio
Avlona

HELLENIC REPUBLIC
National and Kapodistrian
University of Athens

University of Crete

1st Gymnasio
Avlona

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

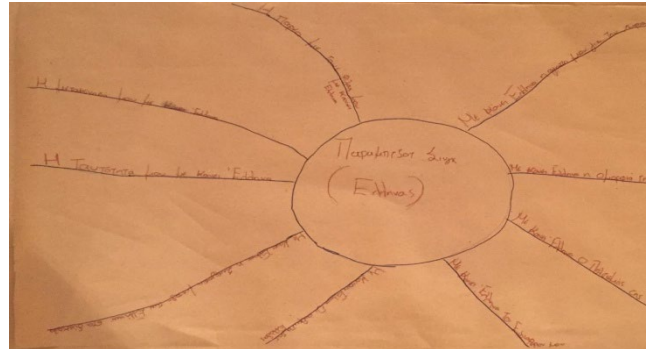
This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. Project Number: [2017-1-EL01-KA201-036197]

Passages and identities

1. PASSAGER OCH IDENTITETER

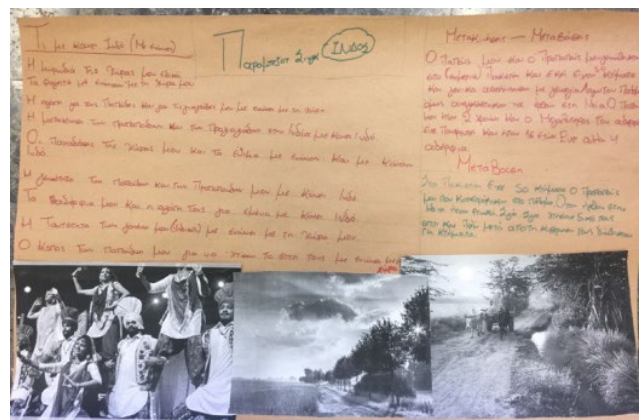
Vad gör mig grekisk:

- Min kärlek till landet
- Det vackra med Grekland
- Den grekiska kulturen
- Mina intressen
- Grekerna
- Hur grekerna samarbetar i svåra tider
- Min identitet
- Min flytt hit
- Umgås med vänner

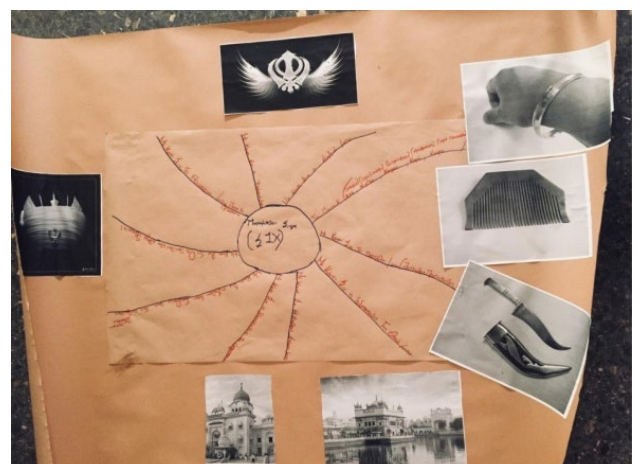
Vad gör mig indisk:

- Lukterna från mitt land, speciellt maten
- Kärleken till mina mor-/ farföräldrar
- Mina förfäders flytt till Indien
- Traditioner, seder och ritualer
- Mina förfäders mod
- Mina kusiner och deras kärlek till mig
- Mina föräldrars identitet
- Mina mor-/farföräldrars uppoffringar för att bygga deras hus

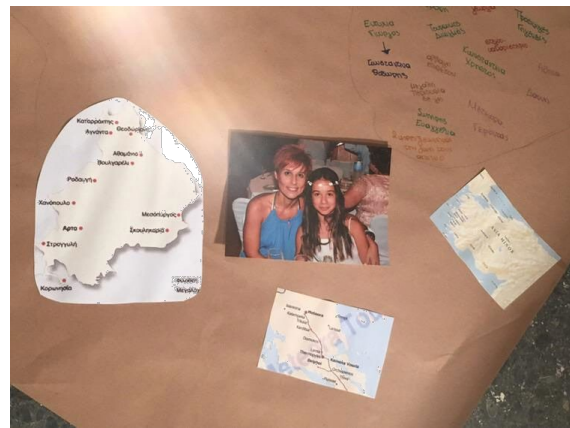
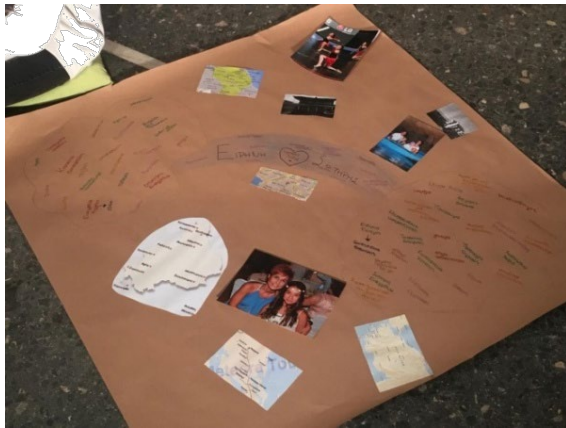
Vad gör mig Sikh:

- Min guds undervisning
- Mitt förflutna
- De fem K:na (svärd, matallarmband, plagg, kam, oklippt hår)
- Mitt hjärta
- Mitt tålmod
- Mitt intresse för min religion
- Att jag säger "nej" till att byta religion
- Guds ställning mot de som står emot
- Min fasta ställning
- Min familjs undervisning

När människor frågar mig "Är du indier eller sikh?", svarar jag "Jag är grek". Som tur är har jag grekiskt medborgarskap och har kommit förbi allt det. Nu, om någon frågade "Eftersom du är indier, varför är du sikh och inte hindu?", skulle jag svara, "Jag är grek, jag har inget med det att göra". Jag är klar med förvirringen.

2. LITO - FAMILJESOR

Jag ritade två öar, varje ö skildrar en sida av min familj. Ena ön representerar min mammas familj och den andra min.... Jag ritade en bro som representerar mina föräldrar, min bror och mig själv. På varje ö skrev jag några

På min mammas sida kan vi se att hennes föräldrar har flyttat från Arta till Thessalay. Mina morföräldrar jobbade med jordbruk och boskap.

På min pappas sida kan vi se att mina farföräldrar hade svårigheter med att anpassa sig, då min farmor kommer från Kede i Mindre Asien. Under katastrofen i Mindre Asien var hon tvungen att lämna många saker (minnen, saknade vänner, sitt hus, gatorna i staden, kära ägodelar), medan min farfar kommer från Meteora. Mina farföräldrar jobbade också med jordbruk och boskap eftersom de hade mycket mark. Sedan kom mina farföräldrar till Dafni, Aten, där min pappa växte upp. Mina föräldrar möttes i Farsala när min pappa var där på semester.

Ett beteende som är mycket tydligt här i Avlona. Jag vet inte hur det är på andra platser, men de har det verkligen inte i Farsala, är att även om du kom hit för 50 år sedan så ses du fortfarande som en främling. Det vill säga, vi har bott här i 13 år och betraktas fortfarande som främlingar. Även gamla tanter, som bott någon annanstans och kom hit genom ett arrangerat äktenskap, betraktas som främlingar. Du kan aldrig anses vara ortsbo om du inte är född där.

Detta tog mina farföräldrar med sig från Mindre Asien:

Dofter: många kryddor

Λιχουδίες → τσίφλι λιχουδιών
Φαγιέτα → τσίφλι
→ Λιχουδιών

Mat: pajer, bureks

Επιτόνια → υγιές λιχουδιών τών υαταόεραση

Bilder: härliga, till katastrofen

Τραγούδια → Μυρακέρια
→ Διευός, υτίρι

Sånger: Sånger från Mindre Asien, skiva, tabor

Αυτοίματα → παραδοσιακή μουσική τέριας

Musik: Traditionell lokal musik

• Ανεύκοντα υγιές τέριας μέγα από τών
Επιτόνια τών υαταόεραση;

Fick de några egenskaper genom sin erfarenhet av att flytta?

Μαχαλάτορας - αγροτικές δουλειές - έχωσαν
υαταόεραση τέριας
ταρτινιούρα
όχινη υαταόεραση από τούς άλλους

Affärsägare – jobb med jordbruk – boskap – förlorad egendom – krångel – blivit dåligt behandlade av andra

3. DIONISSIS FAMILJERESOR

Jag föddes på helgon Demetrios dag. Och eftersom min pappa hade en farbror som hette Dionissis så döpte de mig till Dionissis.

Min by i Albanien är delad i två, som många byar är. Muslimer bor i den övre delen av byn och kristna bor i den nedre delen. Vi är kristna. Och vi har ett bra förhållande till dem. En av mina släktingar gifte sig med en muslimsk flicka. Det är, bröllop är tillåtna. De är inte fanatiska om religion. En del byar har varken kyrka eller moské.

Min by ligger lika nära Vlorë som Avlona. Min pappa kom från Avlona i Albanien till Avlona i Grekland. Han var den yngsta. Hans syskon kom först och fick jobb. Det var hårda tider. De skulle komma till fots, över bergen och när de blev tagna skickades de tillbaka... Min pappa kom hit för att leva här i Avlona. Han älskade det eftersom det låg i bergen men nära till staden, utan stadens krångel. Det kanske påminde honom om hans by som var också så.

Min farfar hade många barn. Det var tufft att uppfostra dem. Han hade 8 pojkar och 8 flickor från två olika äktenskap. De flesta har lämnat Albanien. Pojkarna är i Grekland och flickorna i Italien. Min morfar kallas Stavri i Albanien och Stavros i Grekland. Och min gammelmormor kallas Alexandra, kanske eftersom hon kommer från en grekisktalande by.

Ursprung

Jag kommer aldrig att glömma detta land,
eftersom det är mitt hemland, mitt förflutna

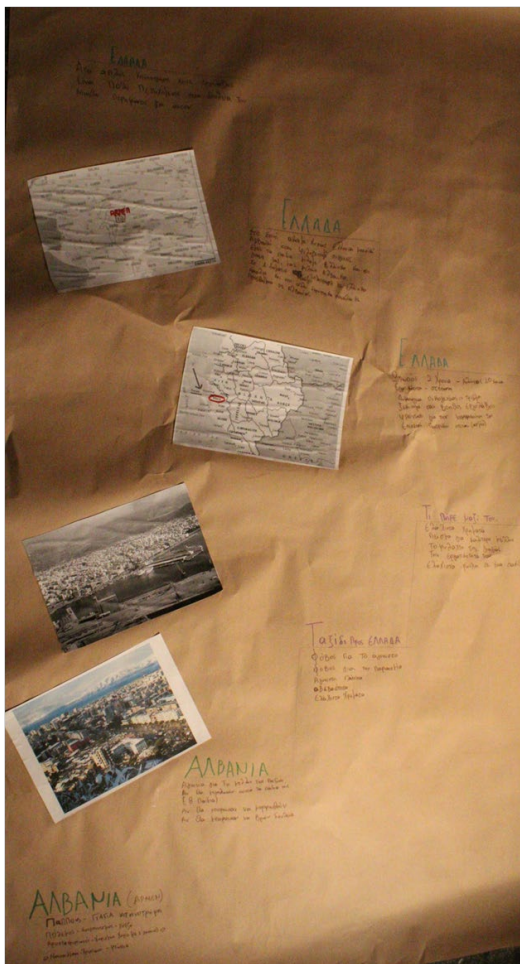
Αυτή η σημαία είναι η
σημαία της πατρίδας μου.
Είναι η σημαία της
πατρίδας μου.

Bostad

Det här landet är speciellt för mig.
Här växte jag upp, lärde mig saker, fick vänner
och här vill jag bo och uppfostra mina barn
(när det är), vad som än händer.

Αυτή η σημαία είναι η
σημαία της πατρίδας μου.
Είναι η σημαία της
πατρίδας μου.

Jag ritade dessa trappsteg för att visa vilka svårigheter som mina far/ morföräldrar har mött i början av deras liv, och senare även mina föräldrar, tills idag, när saker har ändrats dramatiskt, åtminstone jämfört med början.

Det första steget handlar om när mina far-/ morföräldrar bodde och arbetade som boskapsuppfödare, under kriget, i Hoxha-dagarna. De var kristna och levde i en by som var delad i två områden, ett muslimskt område och ett kristet område.

Det andra steget handlar igen om Albanien, där mina far-/ morföräldrar är bekymrade över deras barns framtid, undrandes om kommer de att växa upp ordentligt, om de kommer bli utbildade och om de senare kommer att få ett jobb.

Det tredje steget handlar om resan, när min pappa och hans bröder bestämmer sig för att resa till Grekland. Resan var en källa till rädsla för dem, eftersom de inte visste vad de skulle möta, de var rädda för att vara illegala, de kunde inte språket och de hade lite pengar.

Det fjärde steget handlar om vad min pappa tog med sig: lite pengar, en envishet för att säkerställa en bättre

framtid för oss, familjen som han skulle bilda här i Grekland, min farmors talisman, hårt arbete och lite kläder i en ryggsäck.

Det femte steget handlar om när min pappa kom hit, till Grekland. Först var han i Aten sedan stannade han i Oropos för några år efter det bosatte han sig permanent i Avlona. Det första han gjorde var att

hitta ett jobb, började som konstruktörs assistent. Sedan fick han en familj med fem medlemmar, med tre barn, sedan såg han till att han fick giltiga dokument.

Det sjätte steget handlar om här, idag, om vårt liv här i Grekland. Hemma lyssnar vi mest på grekisk musik, medan vi sätter på albansk musik när vi har albanska gäster. Vi barn pratar grekiska medan våra föräldrar pratar albanska med oss. Tv:n i ett rum spelar på grekiska medan Tv:n i ett annat rum spelar på albanska. Min pappa gjorde det avsiktligt så att vi kan bli bekanta med albanska, så att vi lär oss att prata och förstår vad vi hör.

Det sjunde steget handlar om min pappa som, från en enkel djur bonde, som hjälpte mina farföräldrar i Albanien, kom till Grekland, blev konstruktör, startade sin egna firma, och jag är väldigt stolt över honom eftersom han är väldigt framgångsrik i sitt arbete.

4. JAG SOM ETT TRÄD

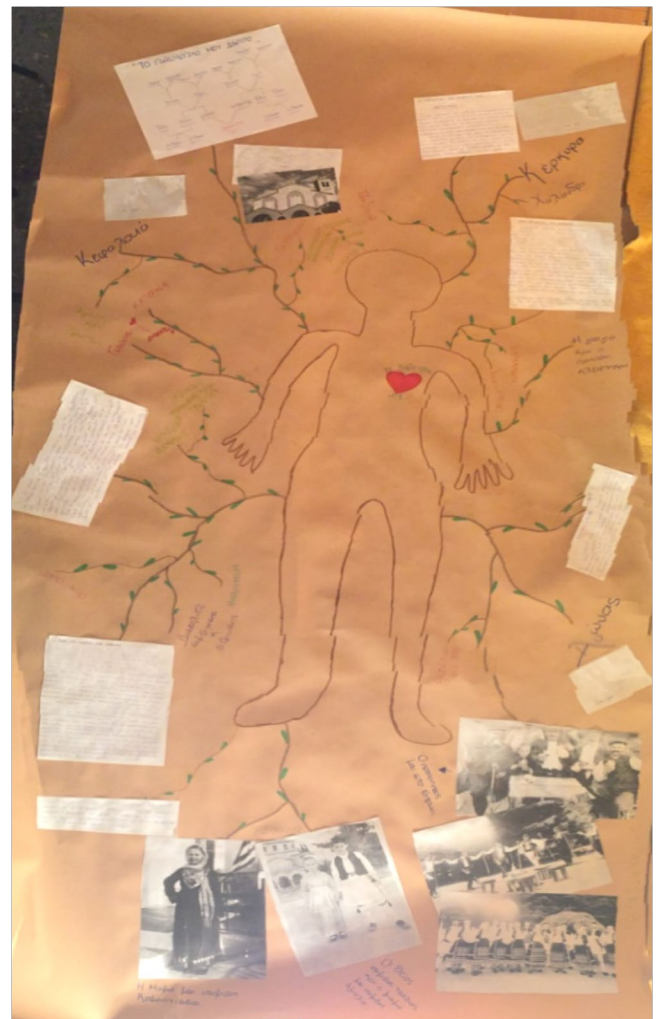
Jag har ritat en människa som representerar mig. I mitten är det ett hjärta som är mitt förflutna eftersom i våra hjärtan kan vi finna vad som har hänt och kan leda oss till nutiden. Runt omkring har jag ritat grenar med nyckelord, texter och foton. Nyckelorden beskriver min familjs historia från båda sidorna. Svårigheterna att överleva och att samexistera, rädslan för det okända, tuffa år, förluster, kärlek, optimism, hängivenhet, förtroende, förståelse och hjälp.

Vi börjar med min mammas förflutna. Hon är Arvantissa* och Sarakatsana**. Sarakatsani firade på open air festivaler på Parnitha Mountain för att återuppliva sina traditioner. Fotona är tagna från dessa festivaler...

Nu ska vi se vad som hände på min pappas sida. Min pappas efternamn är Sarakinos. Det sägs att namnet kommer från Saracens piraterna. Min pappa är väldigt stolt över sitt efternamn och han vill gärna berätta historien om det...

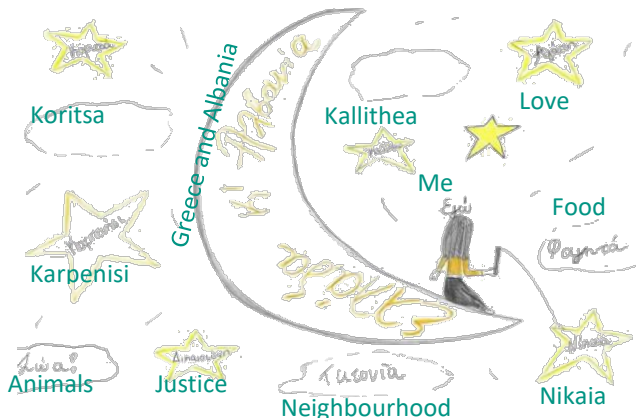
**Arvanites: en tvåspråkig befolkningsgrupp i Grekland som traditionellt pratar "arvanitika", en Albansk dialekt, tillsammans med grekiska.*

***Sarakatsani: nomadiska herdar som bor i Balkan.*

5. ANNA FISKAR

Jag ritade en måne, bredvid vilken det är stjärnor, det är som om jag fiskar efter stjärnor, som är mina minnen, och jag skrev några av mina minnen på dem.

6. GEORGIAS FLYTT FRÅN LANDET TILL STAN

Jag flyttade till en ny plats för två år sedan och det är min resa. Vi lämnade byn och flyttade till city. Byn som vi levde i var i bergen och det var svårt att flytta runt. I byn kan naturen ha varit vackrare och vi lekte på landsbygden i timmar, men saker är bättre nu när vi är i city. Du kan gå vart du vill. Jag bor i Rethymno centrum, så jag kan gå på ändlösa promenader på marknaden och fönstershoppa med mina vänner. Självlärt, var det annorlunda när jag först kom hit. För att jag hade en lantlig dialekt, retade några elever mig.

Allt som tiden gick, ändrade jag mitt uttal, eftersom jag blev van att prata som stadsbarn, och allt var bra. Som tur var gillade mina vänner kretiska sånger och danser så jag behövde inte ändra mina vanor. Jag tycker verkligen om kretiska sånger och jag skriver också serenader. Generellt sätt, trots att det var tufft för mig i början, är allt bra nu och jag har det bra i city. För att komma ihåg min by tog jag med mig ett familjefoto från min systers bröllop. Jag tog också med mig en filt som jag hade när jag var bar, men jag vet inte var jag har gjort av den, jag letar fortfarande efter den...

7. ERLANDS FLYTT TILL GREKLAND

Övergången som finns kvar starkt i mitt minne var när jag lämnade Albanien och kom till Grekland. Detta var för 8 år sedan, så när jag var 7 år gammal. När jag lämnade var jag lite ledsen, eftersom jag skulle någonstans där mina kompisar och släkt inte skulle vara med mig. När jag åkte dit (till Grekland) trodde jag att jag bara skulle stanna en liten stund och sedan åka tillbaka, så jag tänkte inte så mycket om mitt nya liv. När jag åkte, var det mycket svårt för mig eftersom jag inte hade kompisar. Jag kände ingen, bara min farbror, och jag pratade inte språket. Saker började förbättras så sakteligen... med hjälp från skolan lärde jag mig att prata grekiska och fick många kompisar, och mina kompisar hjälper mig när jag behöver någonting.

Erlands pappa

Jag lämnade Albanien för 20 år sedan. Jag flyttade för att det var krig där då. Till en början var jag rädd, eftersom jag inte visste vad jag kunde förvänta mig, men jag var säker på att mitt liv skulle bli bättre.

Och mitt liv blev bättre, men alla mina släktingar var i Albanien. När jag flyttade tog jag inte med mig något speciellt, bara kläder och pengar förstås. Det jag saknar mest är mina vänner och släktingar.

8. MARIAS LIV PÅ KRETA

Vi kretianer är på något annorlunda än andra greker. Vi dricker mycket, vi slåss mycket, men vi är också mycket gästfria...vi är "mycket" av allt. Det är hur jag också känner, att jag gör allting lite bättre. Så, även om vi har olika personligheter och karaktärer, så har vi samtidigt gemensamma inslag vilket gör att vi sticker ut från andra greker. Även om vi kommer från olika länder, så värnar vi om planeten och försöker skydda den, och det är väldigt viktigt.

Intervju med hennes mamma

Mitt namn är Elpida och jag föddes i Aten men jag har bott i Rethymnon i 12 år. Jag kom hit 2006, som 36-åring. Jag flyttade på grund av personliga och familjära skäl. Till en början kände jag rädsla, ångest, ledsamhet, hemlängtan, men bara de tio första dagarna. Jag hade för mycket att tänka på när jag först kom hit. Snart blev jag gift och fick en familj. De saker som jag ofta längtar efter är min barndom, mitt studentliv och min första pojkvän såväl som stark vänskap. Verkligen, det jag saknar mest av detta, även idag, är mina vänner...

9. KOSTAS FARFAR FLYTTADE TILL LIBYEN

Min farfar föddes 1952 och hans liv har än så länge varit fullt av svårigheter. När han bara var 23 år gammal, 1975, reste han till Libyen, för att jobba. Där började han att arbeta med grävmaskiner, kranar, truckar etc., gjorde många projekt. Han har körkort för många olika fordon. Han har jobbat på kusten, använt stora kranar för att bygga hamnar. Han reste också till många öknar, utståendes outhärdlig värme.

1978, återvände han till Grekland och fick sitt första barn, min pappa John, gifte sig med min farmor Antonia, och återvände sedan till Libyen. Efter några år, återvände han till Grekland igen och fick ytterligare tre barn, Vassilis, Afrodite och Penny.

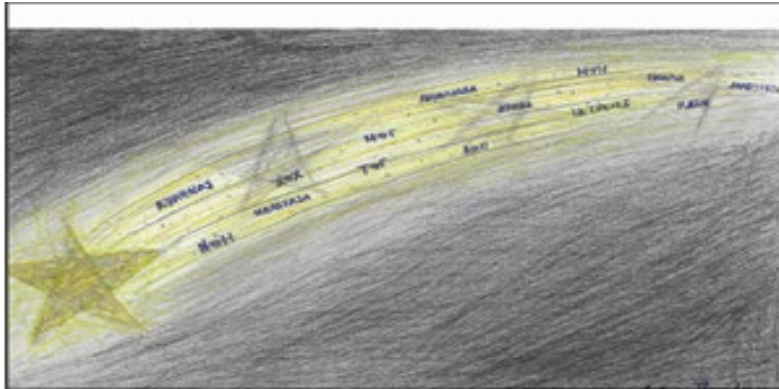
Han har bott i Panormo sedan dess, med sin fru, och han har sin egen firma.

10. JOHN - MIN PAPPA FLYTTAR FÖR ATT STUDERA

När min mamma gick på högskolan, var hon trevlig och trygg, hon kände sig mer trygg, hon hade inga problem, hon behövde inte göra något annat än att studera. Hon behövde inte betala några räkningar, eftersom hon var med sina föräldrar. När det var dags att börja på Rethymno universitet, kände hon sig inte trygg eftersom hon lämnade Lesbos. När hon hyrde en lägenhet fick hon mer att tänka på. Hon hade förlorat sina vänner och sin familj. Hon var tvungen att ta ansvar för sitt hem och sina räkningar. Övergången var svår till en början men tiden gick och hon vände sig sakta, och i slutet av det första året var allt i sin ordning.

11. DANAE - EN STJÄRNRESA

Έχει φανταστικά κρήνη και τους δεικτές μου και κρήνη.
Το κρήνη σφαιροειδές κρήνη. Οι προεξοχές-ες θέσει, που είναι κρήνη που ήταν κρήνη κρήνη.
Όσο πιο κρήνη, τόσο κρήνη-ες.
Η κρήνη που είναι κρήνη κρήνη το κρήνη είναι η κρήνη που κρήνη κρήνη και οι δεικτές μου, τα κρήνη κρήνη ή κρήνη κρήνη κρήνη με την κρήνη κρήνη μου.
Η κρήνη κρήνη μου κρήνη το κρήνη κρήνη κρήνη που είναι οι κρήνη κρήνη κρήνη κρήνη που κρήνη κρήνη κρήνη κρήνη. Είναι τα κρήνη κρήνη κρήνη κρήνη, κρήνη τα κρήνη κρήνη, με την κρήνη κρήνη κρήνη.
Η κρήνη κρήνη κρήνη κρήνη που το κρήνη σφαιροειδές την κρήνη. Κάθε κρήνη κρήνη κρήνη κρήνη, κρήνη κρήνη για κρήνη κρήνη, κρήνη τα κρήνη κρήνη, τα κρήνη κρήνη.
Οι κρήνη κρήνη είναι τα κρήνη κρήνη κρήνη.
Το κρήνη κρήνη είναι για το κρήνη κρήνη κρήνη μου και τα κρήνη κρήνη. Είναι για τη κρήνη κρήνη κρήνη, τη κρήνη κρήνη κρήνη, τα κρήνη κρήνη κρήνη κρήνη κρήνη κρήνη.

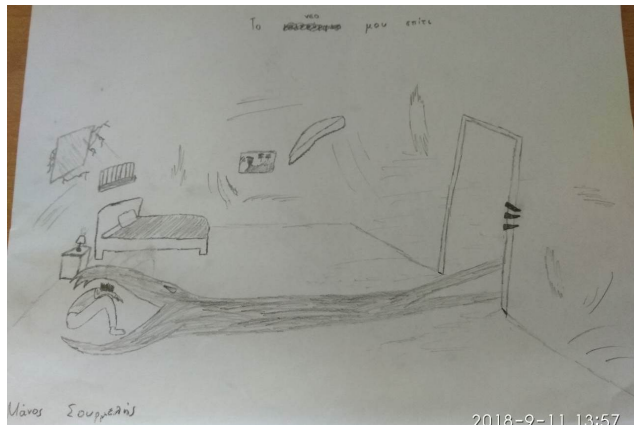
Stjärnan symboliserar mig. De tidigare positionerna motsvarar de som var stjärnan innan mig. Ju äldre desto svagare. Stigen följd av stjärnan är stigen följd av mitt folk, platserna som direkt eller indirekt relaterar till min skapelse. Stjärnstoftet spritt längs stjärnans väg står för människorna före mig som möjliggjorde min existens. Dessa är bitarna som formade mig. Men över tid skiljde jag mig från dem. Stjärnans glödande spår symboliserar historia. Varje fakta och alla händelser, vare sig jag vet om dem eller inte, här lämnat sina spår, det är ljus. Svarta linjer är tänkbara ledsamma händelser. Den svarta bakgrunden står för mitt framtida jag och nästa stjärnor. Det är framtidens oändlighet, den framtida vägen och det framtida glödande spåret. Det är vad som kommer efter mig.

12. KIRADIP RESER TILL INDIEN

En resa till Indien... Idag kommer jag att skriva om mina intryck, tankar och känslor om Indien. Indien är ett land som du kan resa till. När jag åkte dit den här gången var det fantastiskt. De andra gångerna jag har varit där så har jag varit för liten för att förstå men den här gången var jag äldre. Jag älskade det eftersom det fanns bra saker att göra där... som att ha roligt, promenera, picnic, spel etc. Mitt intryck var att allting var annorlunda mot Grekland... Till exempel var bilarna annorlunda, taxibilarna, bussarna var annorlunda (bilder). Jag tror att det är många fattiga människor i Indien så om man ska åka dit kan man ta med sig kläder, som man inte använder, och ge till dem.

13. PETROS ORM

Det är inte många saker som har ändrats i mitt liv, men det som jag kommer ihåg mest intensivt var när jag flyttade. Jag ville inte lämna byn, eftersom jag då skulle lämna mina vänner. Men det var vad jag var tvungen att göra. Jag ville det inte alls. Jag behövde skaffa nya vänner och börja en ny skola. Det var något jag aldrig skulle vilja göra. Jag var väldigt förvirrad... den här övergången förändrade hela mitt liv.

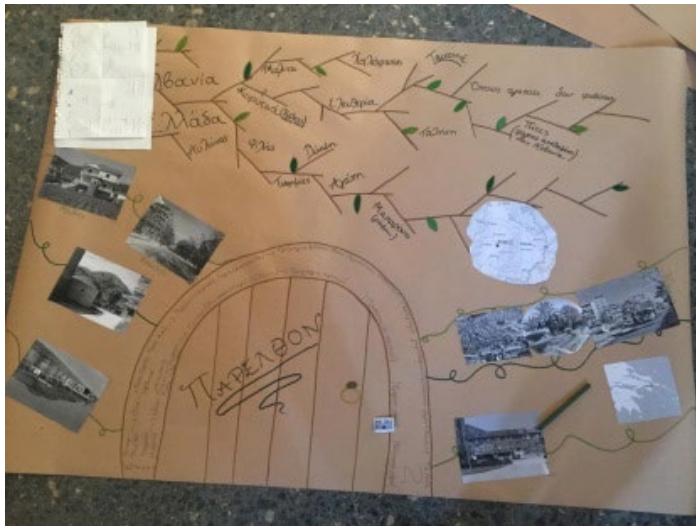

(han beskriver hur de flyttade)...

Det började bli natt, och jag bestämde mig för att göra en rostad smörgås och gå till mitt rum. Det började bli sent och mina föräldrar sa inte ett ord. Dörren till deras rum var stängd. Jag gick tillbaka till mitt rum men jag kunde inte somna, varje gång jag försökte sova, väcktes jag av mardrömmar...

Rötter, familj och samhällsband

14. ANNA - EN DÖRR TILL MITT FÖRFLUTNA

Jag ritade en dörr som leder till det förflutna. På utsidan satte jag vad man kommer att se om man går in genom dörren. Ovanför den, skrev jag ner mina minnen från Albanien och Grekland. Till exempel så finns byn Malits i Albanien, där mina morförelldrar växte upp, och Korcë, dit vi åkte för att ta en promenad och ha det trevligt... Jag skrev också frihet, eftersom jag kände mig väldigt avslappnad och fri från allt krångel från en stad som Aten. Jag skrev grannskap eftersom vi skulle gå ut och leka i gränderna, vi hade en fantastisk tid.

Jag "har fått" många saker från Grekland, specifikt Avlona, där jag bor, såsom vänskap, bekantskaper, styrka, kärlek etc. Angående bilderna: Den första visar byn Malits, där mina morförelldrar växte upp... Nästa bild är Korcë... Lite nedanför är en bild tagen på Karpensi, hos min mammas gudförelldrar... Återigen Karpensi... här är byn Malits... Jag har också bilder från Nikaia, där jag föddes.

Nu kan vi gå till mitt familjeträd. Först min mammas sida. Hon är Mirela. Jag har två mostrar, Anna och Alketa. Från Anna har jag tre kusiner: Erica, Mario och Andy. Min morfar heter Zafeiris och min mormor Stavroula. Min gammelmormor på min morfars sida hette Feime och min gammelmorfar Tsene. Min gammelmormor på min mormors sida var Asbie och min gammelmorfar Fatme.

På min pappas sida, Andreas, har jag tre fastrar: Anastasia, Eleni och Eva. Från Eleni har jag en kusin, Stefanos, och från Eva två, Elsa och Tani. Min farfar heter Costas och min farmor Eleni.

15. GEORGIA - MIN BY UPPE BLAND BERGEN PÅ KRETA

Min by är liten, med några få hus och få invånare. Den har många växter, såsom apelsinträd, cypresser och många berg, Kouloukonas på den ena sidan och Psiloritis på den andra. Den här byn brukade vara mycket stor och kallades Klepsimio. Nu har de flesta människorna flyttat eller dött. Men på sommaren, lever byn upp, när de som har flyttat kommer tillbaka på semester.

Den andra bilden visar skolan. Den har många träd och det finns ett stort berg bakom den. Skolan var en grundskola även förr i tiden, men den var äldre än den andra skolan. Här gick mina far- och morföräldrar i skolan.

16. ANNA - ÄNDRA ETT EFTERNAMN

Mitt efternamn är Nika. Jag vet inte så mycket om mitt efternamn. Vi ville bara byta det till ett grekiskt namn. Vi tog min pappas efternamn, han ändrade det till ett grekiskt, eftersom vi ursprungligen kommer från Albanien. Vi ändrade det bara till Nika. Det gamla, om jag kommer ihåg rätt... Min mamma hade faktiskt ett grekiskt namn också, men hon valde pappas. Jag tror det var Papa. Våra albanska efternamn, min mammas var Jekellari, tror jag, något liknande. Jag vet inte min pappas efternamn, men jag kommer att fråga honom.

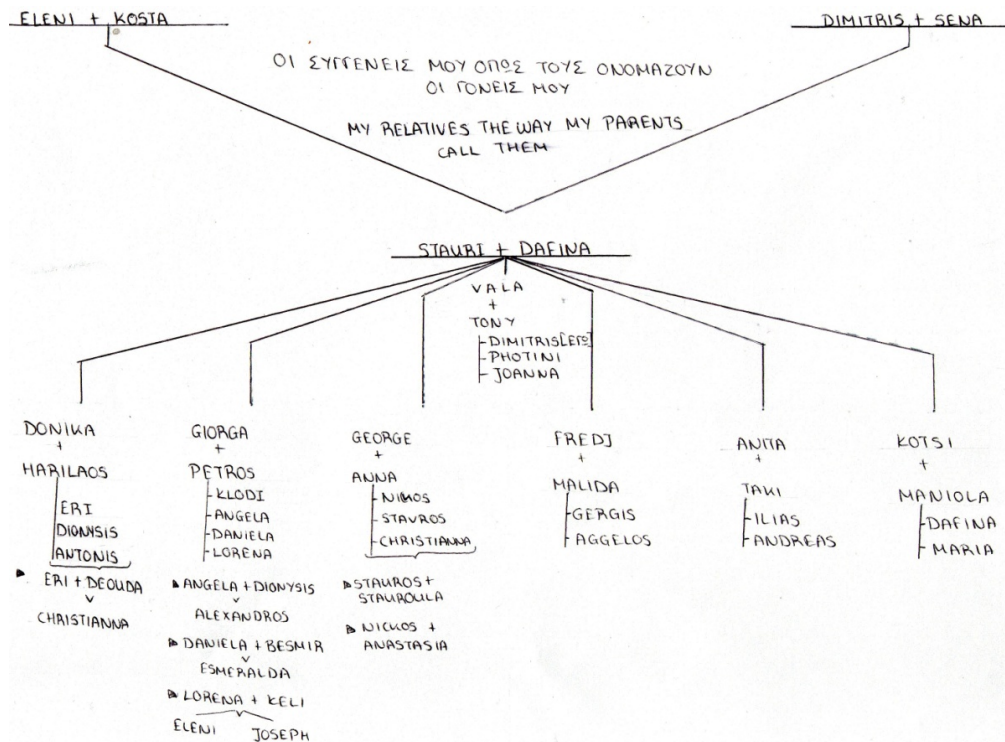
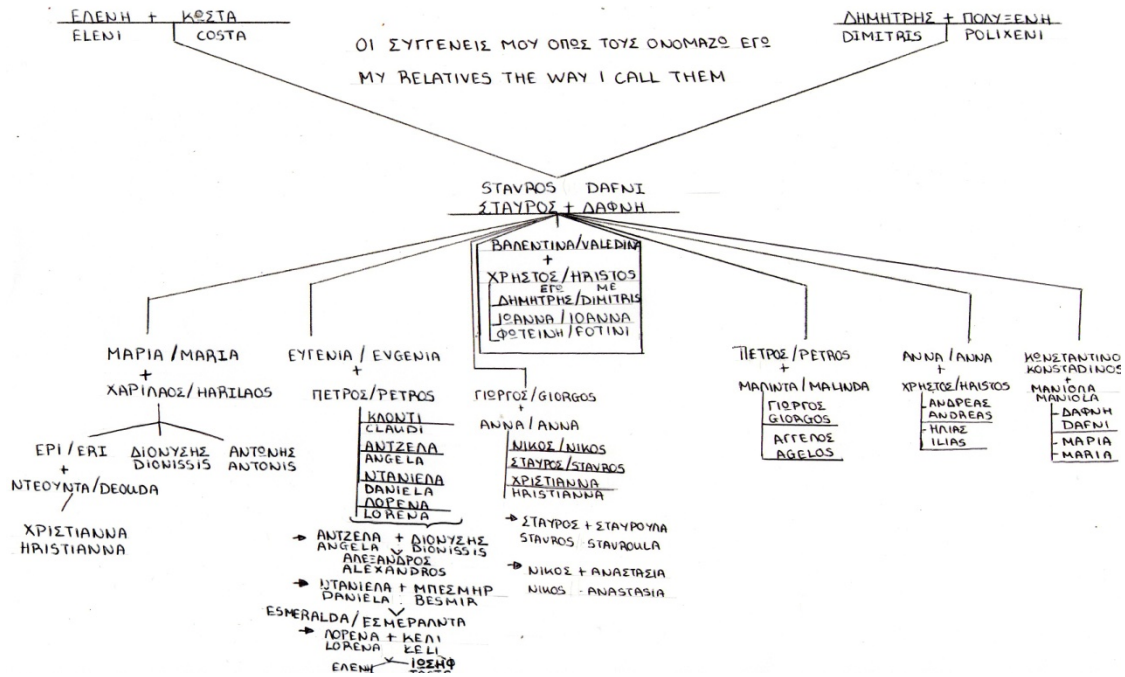
Min mamma heter Ntorela och min pappa Andreas. Jag heter Anna och Vassiliki. Jag vet inte hur jag fick namnet. Jag har inte fått namnet efter en farmor/ mormor. Jag tror att min gudfar valde ett och min kusin gillade det andra.

17. KIRAS FAMILJETRÄD

18. DIONISSIS FAMILJETRÄD

19. FAMILJEN KIRANDIPS FAMILJETRÄD

- Den äldsta personen i min familj är min farfar, som heter Bakhshis. Min farfar är både snäll och rolig. Han brukar spendera tid med barnen, eftersom han tycker om att leka med barn. Speciellt tycker han att barn är väldigt söta.
- Min farmor, Amar-Jasmin, är den näst äldsta personen i familjen. Hon har två namn, men hon kallas oftast för Amar. Min farmor är också snäll, men hon är också lite sträng, för hon skriker hela tiden. Hon gör hushållsarbete.
- Sedan är det mina farbröder, den äldsta heter Balvir och den andra Salvinder. Den första tycker om att arbeta och titta på filmer, medan den andra tycker om att skoja och gå på promenader.
- Mina fastrar är väldigt trevliga. En heter Calvinder och den andra är Magit. Båda arbetar. De tycker om att gå på promenader och äta glass.
- Nu kommer mina föräldrar. Mina föräldrar är också trevliga, men de är också stränga. Min pappa arbetar och han är fokuserad på sitt jobb, medan min mamma gör hushållsarbete och lagar mat.
- Jag har många kusiner, alla äldre än mig. De heter: Karprit, Parminder, Manou, Simran och Taranvir.
- Karprit är trevlig, Han tycker om min pappa, han arbetar och är fokuserad på sitt arbete. Det enda som han bryr sig om är att vi alla mår bra.
- Parminder är alltid lite sen. Han spenderar tid på sin telefon och han tycker om att titta på filmer och att gå på promenader. Jag älskar honom mycket.
- Manou är smart och trevlig. Hon pratar trevligt med alla. Hon spenderar det mesta av sin tid till att studera.
- Simran är trevlig och rolig. Hon pratar mycket, och det gör jag med. Hon är smart också. Hon är mindre bekymrad över smink och mer över studier.
- Taranvir är rolig och olydig. Han studerar inte alls. Han är analfabet som de andra. Han är intresserad av spel, kort och att spela kort på sin mobil.
- Slutligen, är det min bror och jag. Min bror spelar spel. Hans namn är Manvir och han tycker om glass. Jag är en pratmakare. De kallar mig det eftersom jag pratar för mycket. Jag älskar att lyssna på sånger och att sjunga.

20. LITO - VÄLJA NAMN

Jag har inte en mormor eller farmor som heter Lydia, men de skulle döpa mig till antingen Lydia eller Danae, eftersom namnen på min farmor eller mormor inte fungerade. Den ena har ett fruktansvärt namn, vilket inte ens har en namnsdag, och min kusin skulle bli döpt efter den andra. Så det skulle bli ett av de två. Danae har inte någon namnsdag, så det blev Lydia. Jag tycker om det eftersom det är ovanligt och vackert.

Jag vet att min gammelfarfar ändrade vårt efternamn. Det var inte vårt efternamn. Jag tror att vårt riktiga var Stalas. Jag vet inte varför han ändrade det. Jag kan inte ta reda på det. Ingen vet.

21. DIONISSIS TRE GENERATIONER

Musik

Mina farföräldrar lyssnar på traditionell musik, speciellt en sort. De här banden har inga instrument utan musikerna gör musik med munnen. Musiken kallas "labe". Den är populär i södra Albanien. En annan av deras favoritartister är Mariola Kacani. Mina föräldrar lyssnar både på albansk och grekisk musik, traditionell, populär och all sorts grekisk musik. Jag gillar mest utländsk musik, men jag föredrar inget speciellt.

Mat

Mina farföräldrar föredrar det albanska köket. Min farfar gillar verkligen fläsk med lök, medan min farmor inte föredrar något speciellt. Mina föräldrar älskar mest det grekiska köket. Min pappa gillar grillat kött och min mamma gillar pasta och baljväxter. Jag föredrar inget speciellt. Jag gillar spaghetti med köttfärs. Jag vet inget om det albanska köket. Jag vet inte skillnaden.

22. DESPINA - KÄRA MORMOR...

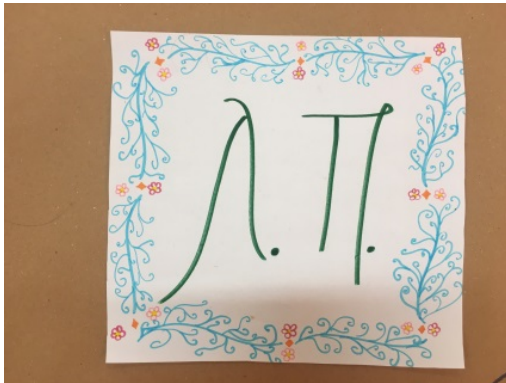
En annan sak som hör till mitt vardagsliv är min mormor. Jag går till henne varje dag och berättar hur mycket jag älskar henne eftersom jag inte gjorde det när jag skulle ha gjort det. Jag skulle alltid vara oense med henne och vi var osams, innan hon dog. När hon var på sjukhuset berättade hon för min mamma att hon älskade mig och att hon visste att jag älskade henne också även om jag inte sa det.

Κατα αρχή το μόνο αυτό είναι κενό/επιπλέον έλα εμένα η
 γαλήνη και κέρδη πέρα νέω ενας παρομοίως εως και τος πάλι νέω
 νολι τιν αγανάξια γαλήνη είνε δευ το έρωτα. Πέντε τος
 κάποια κόπια και τακτική κούστα. Την νελίβη είνε είνε είνε
 υδατοεία είνε είνε και είνε και είνε αγανάξια νολι και νως πέρα
 είνε και είνε τιν αγανάξια και είνε και τος το πάλι. Απὸ τότε
 κέρδη πέρα τος πάλι νέω τιν αγανάξια και είνε και είνε και
 να γυρίω το πάλι νέω και να τος το έρωτα από νολι είνε
 δευ γινεται. Ο δέυτος τος είνε νολι είνε και είνε και είνε
 και είνε και είνε και είνε και είνε και είνε και είνε και είνε
 είνε και είνε και είνε και είνε και είνε και είνε και είνε και είνε

Sedan dess berättar jag hur mycket jag älskar henne och att jag önskar att jag kunde vrida tiden tillbaka så att jag kunde säga det till henne. Men detta kommer inte att hända. Hennes död var en väldigt stor förlust för mig. Jag var väldigt ledsen för att jag förstod att vi måste säga jag älskar dig till dem vi älskar innan det är för sent eftersom vi inte kan vrida klockan tillbaka.

Likheter och olikheter med andra

23. LITOS & DIONISSIS INITIALER

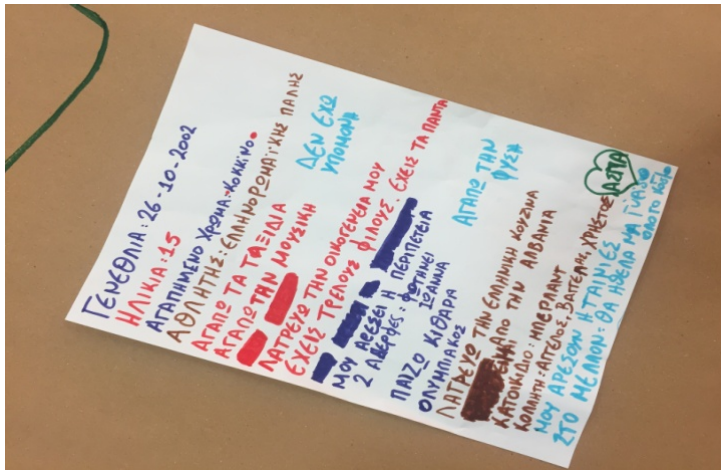

24. LITO - OLIKHETER OCH LIKHETER

1. Det är många saker som kan göra oss lika med andra. Som förr, svårigheterna som våra förfäder ställdes inför, anledningarna till att de flyttade och deras svårigheter med att anpassas. Till exempel, anledningen till att mina förfäder flyttade och många andra saker är de samma som för Dionissis förfäder. Nu för tiden är vi lika för att vi är elever i 3:dje klass och vi bor i Avlona. En annan likhet är att vi alla håller på med sport.
2. Eftersom vi har likheter är det naturligt att ha saker som gör oss olika. Till exempel så skiljer jag mig från Anna, Dionysis och Pardip angående vårt ursprung. Jag är grekisk medan de kommer från Albanien och Indien. Dessutom migrerade våra förfäder från och till olika byar. Vi är olika när det gäller kön, personlighet, tro och rent generellt det som är personligt (vår karaktär).
3. Det är många saker som gör mig lik andra och som gör mig olik andra. Min kärlek till Maldiverna kanske inte gör mig lik någon jag känner men det finns säkerligen någon annan där ute som älskar Maldiverna. Dans och gymnastik är två saker som jag har gemensamt med min mamma men som gör mig olik många andra. Jag tycker inte om basket och det gör mig olik Anastasia och Vangelis.

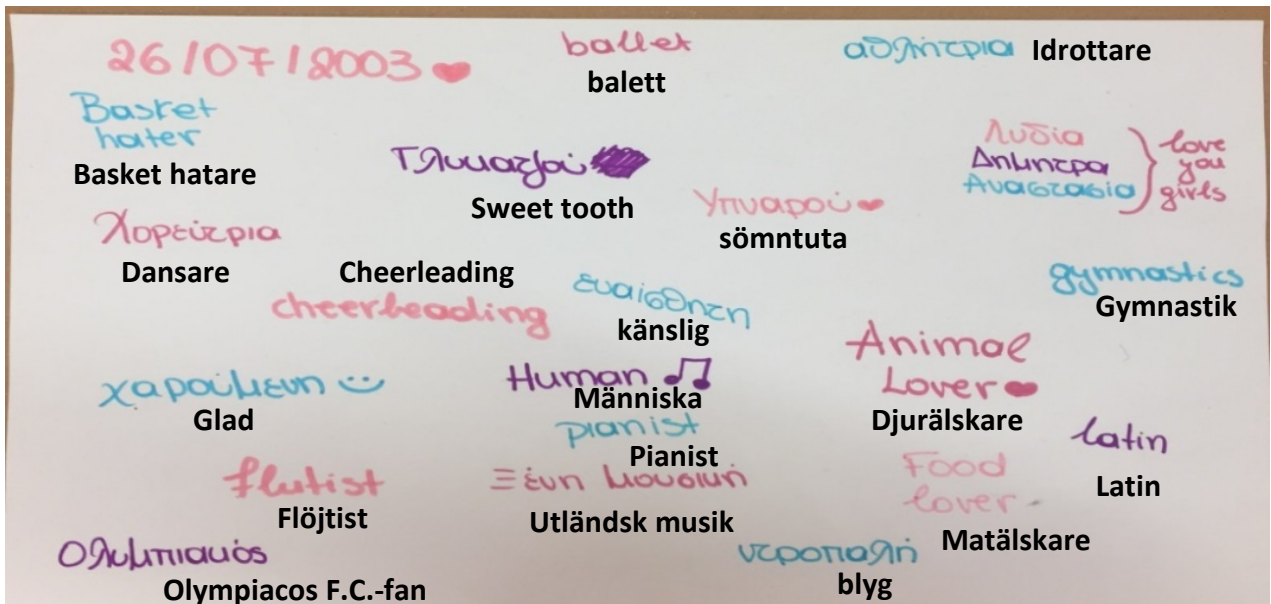
25. DIONISSIS ID-KORT

Födelsdag: 26/10 2002
 Ålder: 15
 Favoritfärg: röd
 Grekisk-romersk brottare
 Jag älskar att resa
 Jag har inget tålamod
 Jag tycker om äventyr
 Jag älskar naturen
 Jag spelar gitarr
 Mitt favoritfotbollslag: Olympiakos!
 Jag älskar grekisk mat
 2 systrar: Foteini, Ionna
 Djur: Berard

Bästa vänner: Angelos, Vangelis, Christos, Aspa
 Jag tycker om filmer
 I framtiden vill jag resa jorden runt

26. LITOS ID-KORT

27. PARDIP - CRICKET MOT FOTBOLL:1-1

Sport som jag gillar

Cricket

Fotball

Favoritfotbollsspelare

(ΑΘΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ.)

ΚΡΙΚΕΤ

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ.

(Αγαπημένοι Ποδοσφαιριστές.)

Φορτοδύναμς

Μ. Πατάς.

Gben Maxwell.

Ρονάλντο.

Το Κρικετ είναι αγαπημένο μου άθλημα επειδή μου αρέσει να το παίζω και μου αρέσει το ποδόσφαιρο επειδή μέσω από αυτό αθάσσε και έχομαι κο- ντά στους φίλους μου.

Το Κρικετ με κάνει ίδιο με κάποιους φί- ους μου που θέπουν Κρικετ και διαφορε- με κάποιους που δε θέπουν. Αυτοί οι Παικτες με έκαναν να με- λησω για Κρικετ σε μια χώρα που δε θυμίζου καν αυτο- ΤΟ ΑΘΛΗΜΑ.

Cricket är min favoritsport eftersom jag älskar att spela det. Jag tycker även om att spela fotboll för att det är ett sätt att vara med mina kompisar.

Cricket gör mig lik några av mina kompisar, de som kan spela cricket, i ett land som inte ens känner till sporten.

28. KIRADIP - LIK OCH OLIK

Frågor:

Vad gör mig lik andra i min klass?

Vad gör mig olik andra i min klass?

Saker som gör mig olik några av mina klasskamrater, med vilka är det en likhet?

Svar:

Det som gör mig lik mina klasskamrater är att jag är en elev och jag studerar som de andra, trots att jag kommer från ett annat land, men jag jobbar hårt. Alla skriver vi saker på våra bänkar som vi sedan suddar, vi alla hittar på anledningar för att gå ut ur klassrummet, vi förbereder oss för rast innan ens klockan ringer och vi är glada när en klasskamrat fyller år och vi delar på bänkarna när vi är osams med vår bänkgranne.

Det som gör mig olik mina klasskamrater är att jag kommer från ett annat land medan de är från Grekland. Inte bara för att jag är från ett annat land utan även för att jag har svårigheter som elev, jag gör fel när jag uttrycker mig vilket de andra eleverna inte gör.

29. SVETLANA OCH HENNES FÖRÄLDRAR

1. Jag bråkar ofta med mina föräldrar, vilket många av mina klasskamrater också gör, för att de tror att jag är liten men samtidigt tillräckligt stor för att ta ansvar. Detta skapar en hel del problem för oss unga och vi kan oftast inte prata med våra föräldrar eller andra vuxna.

2. Eftersom mina föräldrar kommer från ett annat land så pratar vi två språk hemma. Detta är bra för att om vi inte vill att någon annan ska förstå vad vi pratar om så kan vi prata vårt modersmål.

30. SIFIS OCH HANS TV-SPEL

1. Jag spelar TV-spel vilket även mina klasskamrater och andra vänner som går på andra skolor eller bor i andra städer gör.

2. Jag tycker att vi kretianer är olika andra greker. Vi pratar och dansar annorlunda men vi är alla greker.

31. MANOS HOBBIES

1. Jag är väldigt lik mina vänner. Vi lyssnar på samma musik och vi spelar liknande tv-spel.
2. Men jag är lite olik dem, eftersom jag också gillar kretiansk musik. Jag går på dansklasser två gånger i veckan och jag är väldigt bra på att dansa. Mina vänner tycker inte om kretianska danser. De föredrar rap-musik.
3. Jag tycker om att titta på och dansa traditionella danser, och det gör även andra barn i min ålder, men inte mina kompisar. En dag såg jag några utlänningar på TV, förmodligen från Ryssland, som dansade deras egna danser och älskade det. Det liknade våra egna danssteg. Jag tyckte om att titta på det.

32. DANSA MED ANNA

Jag tror att jag är mer känslig och jag blir känslös väldigt lätt. Jag gråter när jag ser en känslös film. En del människor tycker inte om det, men jag bryr mig inte, det är vem jag är.

Jag tror inte att jag är den enda känsliga personen i världen. Det finns säkerligen många fler. En annan sak är att de flesta av mina klasskamrater går och lär sig kretiska danser. Jag föredrar att dansa mer moderna danser. Jag och min bästa kompis lär oss latinska danser. Jag skulle älska att delta i globala tävlingar i latinsk dans och tävla med utövare från hela världen. Det skulle vara fantastiskt och få mig att känna mig annorlunda.

33. KALLIOPI FRÅN ANOGEIA

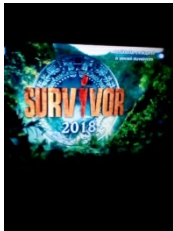
Jag har mycket gemensamt med mina kompisar. Vi tycker om att gå ut och gå och att shoppa. Vi tycker oftast om att se samma TV-serier och sedan prata om dem. Dessutom säger många att jag ser tysk ut, kanske för att jag är lång och blond. Men jag tycker inte om när folk säger så. Jag tror att jag har fått det från min morfar som är ifrån Anogia. Där är de flesta blonda med blå ögon. Jag har inte blå ögon.

34. KOSTAS OCH TAEK WO NDO

Det här är dräkten vi har i taekwondo och den kallas dobok. På den står det skrivet, med djärva svarta bokstäver, taekwondo på engelska och koreanska.

35. JOHN OCH HANS FAVORIT TV-PROGRAM

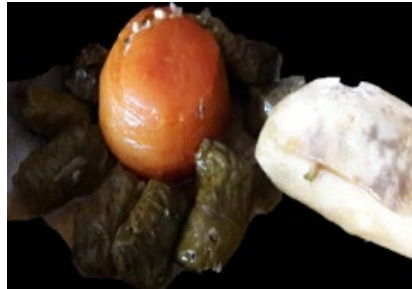

Jag tittar på Survivor 2018 tillsammans med min familj.

36. JOHNS FAVORITMAT

Köttbullar med tomatsås

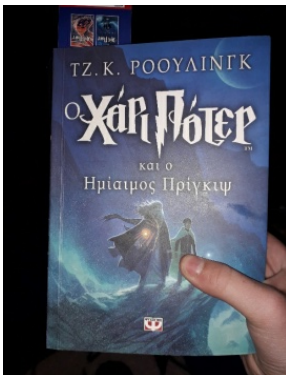
En tallrik med fyllda grönsaker

37. DANAE GILLAR OCH OGILLAR

Vi äter aldrig ensamma. På väg hem, när jag är hungrig och inte vet vilken mat vi ska få, önskar jag av hela mitt hjärta att min mamma har gjort svamprisotto. Men jag blir ofta besviken när jag får reda på vilken mat det blir. Baljväxter är det värsta om de inte är i sallad.

αυτά που αγαπώ είναι...
 θείες, αγόρια, φίλους, όλα ποτέ δεν 'ερχόμουν. Δύο δρόμο για το σπίτι,
 περνούσαν όπως είμαι και την ζέση να ξαναέχουμε, προσέχω και
 με όλη τη δύναμη της ψυχής μου να έχει φτιάξει η μαμά μου ριζότο
 με μαριζόρια. Οι προσευχές μου όπως συνηθίζω ακολουθούν από κάποια
 αιολοποίηση όταν καθαίνω την ατμόσφαιρα. Το χειρότερό μου είναι να
 όσπρια, ειδικά αν είναι σε σαλάτες.

38. DESPINAS FAVORITBOK

Harry Potter

39. RAMIS VIKTIGA SAKER

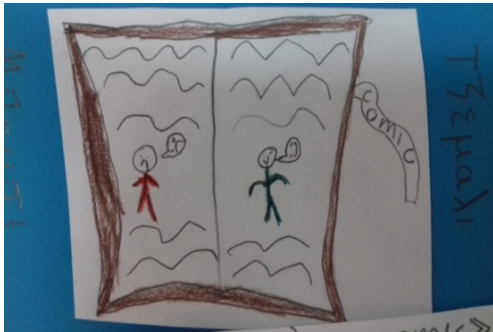
Min favoritsak är min telefon. Jag har haft telefonen i två år. Min telefon är väldigt viktig för mig eftersom jag har mina bilder och spel där. Den här telefonen kostar 250 euro i affären. Jag tog ett foto på mina kompisar och nu ser jag dem inte mer. Jag använder inte min telefon så mycket. Jag har många spel på min telefon: Clash Royal och Dream League.

40. NADIM OCH HANS MAMMA

Min favorit leksak är min boll. Min mamma köpte den för många år sedan och jag spelar fortfarande fotboll. Jag älskar bollen för det är det enda spelet jag kan spela med mina kompisar. Men nu kan vi spela med våra mobiltelefoner eftersom vi tycker att det är tråkigt att spela fotboll varje dag.

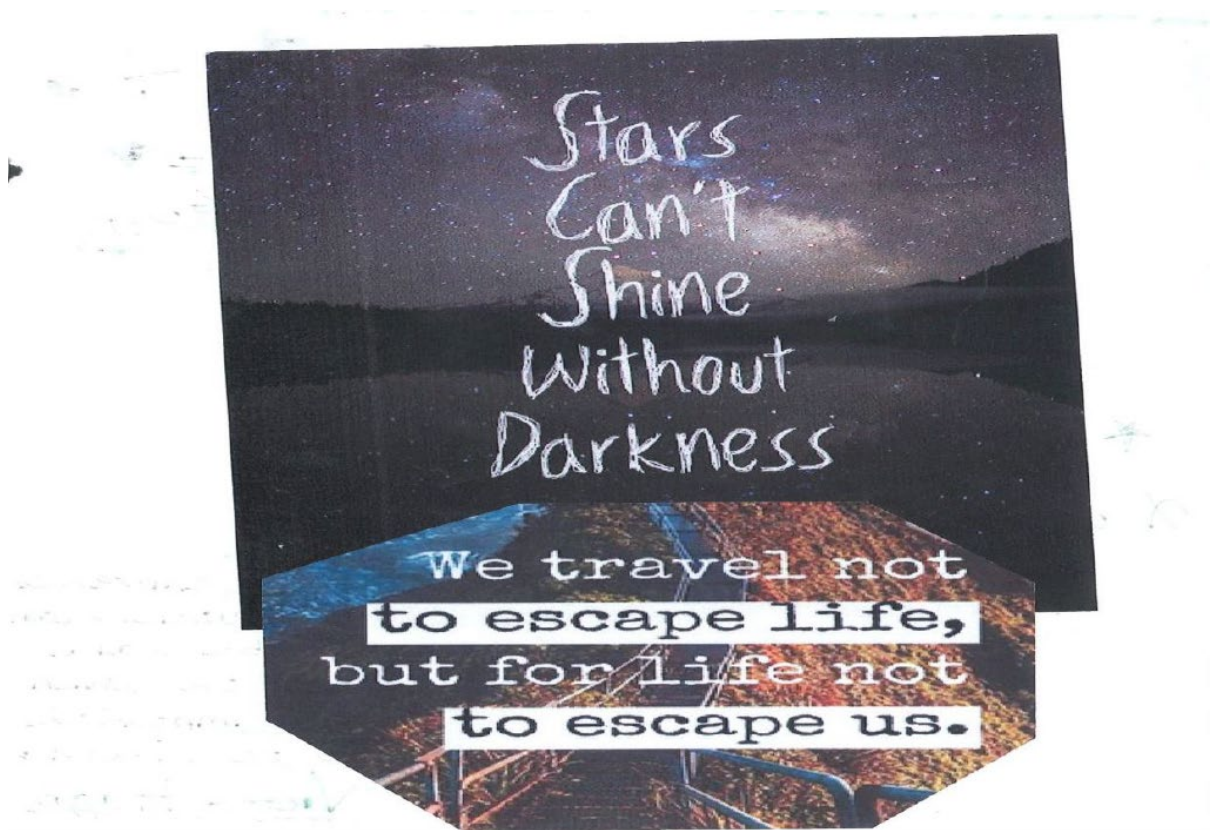
41. ZAMIR OCH HANS HJÄLTAR

När jag var väldigt ung hade jag en serietidning som hette "The Red Child and the Green Child". Jag tyckte mycket om den serien. När min lillebror en dag hade sönder min fina bok fick jag en annan serietidning från bokhandeln. Jag läste min serietidning väldigt ofta och jag älskade den för den har många bilder

MIN RYGGSÄCK

42. ANNA RESER

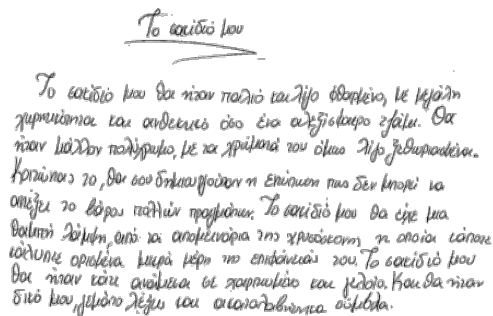
Lev ditt liv var du än är med hela ditt hjärta och all din passion och entusiasm.

Många säger att livet är ett sätt att fly. Sanningen är den att resande aldrig är en flykt. Tvärtom är början på en resa in i framtiden med obegränsade möjligheter. När du reser kan du upptäcka hela världen och du kan åka dit du har drömt om. Till sist, livet är till för att levas inte att fly från.

43. DANAE - MIN RYGGSÄCK

Min ryggsäck

Min ryggsäck skulle vara gammal och lite använd med mycket plats och tålig som skottsäkert glas. Den skulle antagligen vara färgglad men färgerna skulle var lite blekta. När du tittar på den skulle du få intrycket av att den inte kan bära så många saker. Min ryggsäck skulle ha rester av glitter som en gång täckte små delar av utsidan. Min ryggsäck skulle vara full av ord och obegripliga symboler.

44. DANAE - DETTA SKULLE JAG PACKA I MIN RYGGSÄCK

- Min familj eftersom jag älskar dem och de betyder allt för mig och vår krog där jag har skrattat mycket
- Min pojkvän eftersom han gör allt bättre så det vore dumt att lämna honom.
- Mina vänner eftersom jag vill ha dem nära vad som än händer (Tichu också) eftersom de inte kommer utan det.
- Harry Potter eftersom det är en stor väsentlig del i mitt liv
- Låtarna från The Greatest Showman, Disney filmer, egentligen bara musik för jag behöver musik i bakgrunden för att orka.
- Dans för att jag tycker om känslan när jag dansar
- Min anteckningsbok och en penna eftersom jag uttrycker mig bättre när jag skriver än på något annat sätt
- Kärlek, tålmod, försiktighet och förståelse såväl som ett öppet sinne för att jag tror att jag behöver det för att utvecklas.
- Matlagning eftersom jag älskar att laga mat
- De hemska minnena om hur jag har kämpat med mig själv så att jag inte glömmer att inget varar för evigt.
- Min hund Orpheus eftersom jag älskar honom

45. PETER FÖRBEREDER SIN RESA TILL ETT ANNAT LAND

Om jag behövde åka till ett främmande land skulle jag packa ner mitt Playstation 4 i min ryggsäck för att spela Fortnite med mina kompisar för att "glömma bort" mig, sen skulle jag ta med min mobil för att kunna prata med min familj, sen ett foto på mig och min familj så att jag kommer ihåg dem, en bok att läsa, min kamera för att ta kort och en klocka för att se vad klockan är.

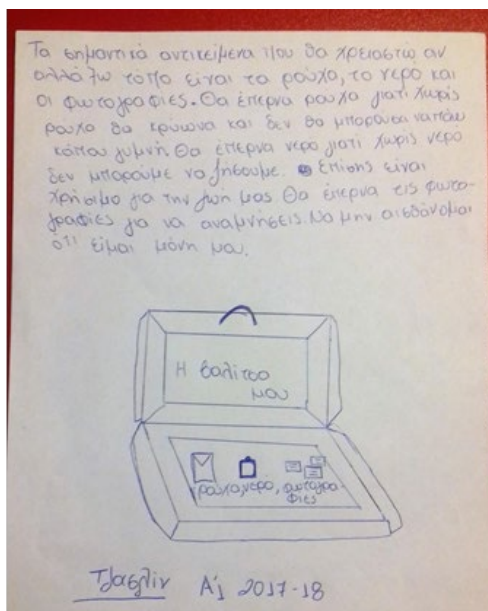
46. MICHALIS FRÅN KRETA FÖRBEREDER SIN RYGGSÄCK

Nu för tiden flyttar många människor för att söka efter ett bättre liv eftersom det är krig i deras hemland. Om jag flyttar skulle jag ta med mig min högtalare för att kunna lyssna på sånger från mitt hemland, för att komma ihåg mitt land (t.ex. sången "Ksefantoma stin Kriti" (Festa på Kreta)). Dessutom skulle jag ta med mig nycklarna till mitt hus för att komma ihåg huset. Jag skulle också ta med lite jord från min by för att plantera i när jag kom fram. Till sist skulle jag ta med min karate utrustning för att komma ihåg min karate skola och mina lagkamrater.

47. GEORGIA FÖRBEREDER SIN RESVÄSKA MED SINA FAVORITSAKER

Om jag måste ta med mig sju icke användbara saker på min resa, skulle jag ta med följande: Min favorit filt från när jag var liten, mina två kuddar som jag aldrig lämnar eftersom jag har haft dem sen jag föddes, min biljett från första gången jag gick in i ett plan, en liten bok från Tyskland som påminner mig om min resa, några drakmer som påminner mig om Grekland, några gamla foton på kompisar så att jag kommer ihåg dem, jag skulle ta med en pincett som jag fick som present från en kompis i England och till sist skulle jag ta med mig alla fina minnen.

48. TZASLIN - BEHÅLLER I MITT HJÄRTA-BÄR I MIN RESVÄSKA

De viktigaste sakerna jag behöver om jag flyttar är kläder, vatten och foton. Jag skulle ta med kläder för utan kläder skulle jag frysa och jag kan inte gå ut naken. Jag skulle ta med vatten för utan vatten kan vi inte leva. Det är också användbart i livet. Jag skulle ta med några foton som minnen. Så att jag inte känner mig ensam.

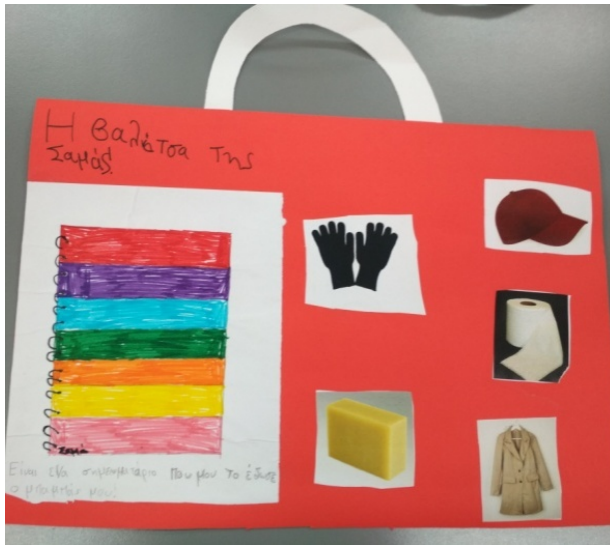
(i resväskan) Min resväska: kläder, vatten, foton

Om jag var tvungen att lämna mitt land skulle jag bevara mina vanor och människor, som jag har mött, i mitt hjärta.

Jag skulle komma ihåg mina vanor i mina tankar så att jag skulle fortsätta att göra dem till exempel vakna tidigt, träna innan frukost, umgås med min familj, bädda sängen etc.

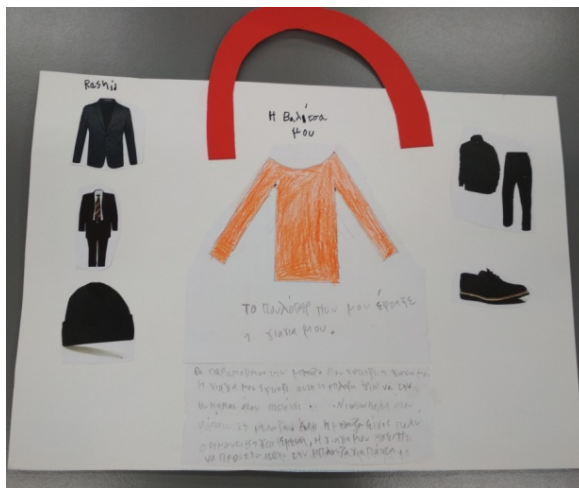
Jag skulle komma ihåg människor som jag hade mött för att de kanske skulle kunna hjälpa mig eller att jag skulle kunna hjälpa dem i framtiden.

49. BOSHRAS ANTECKNINGSBOK

Jag skulle ta med mitt anteckningsblock i min resväska. Det är viktigt för mig eftersom det påminner mig om när min pappa, för första gången gav det till mig, ler. När han gav mig anteckningsboken var jag väldigt glad. Jag kan skriva ned vad jag vill. Det är en vacker anteckningsbok och den är perfekt, jag älskar den väldigt mycket eftersom jag fick den av min pappa.

50. OMAR OCH EN TRÖJA

Jag kommer att ta med mig tröjan som min mormor har gjort. Min mormor gjorde tröjan till mig så att jag skulle komma ihåg henne när hon dött. Jag mår bra när jag använder tröjan. Tröjan är mycket viktig för mig. Min mormor sa att jag alltid skulle ta hand om tröjan..

51. ELIRAS DOCKA

Jag kommer att ta med den här dockan. Dockan är viktig för mig. Jag fick den av min mamma när jag åkte till Grekland. När jag kom fram påminde dockan mig om många saker. Men jag saknade min mamma. När jag sov med dockan hade jag vackra drömmar. Det är därför jag älskar den väldigt mycket. När jag var arg brukade jag krama dockan och jag kände mig glad. Jag skulle leka med den eftersom jag inte hade några kompisar och jag kände mig ensam, jag pratade med den som om den var min tjejkompis.

52. AMIR OCH HANS NYCKLAR

I min resväska skulle jag ta med mig kläder och nycklar. Jag valde nycklarna eftersom de påminner mig om Syrien. Min mamma gav dem till mig. När jag ser nycklarna känner jag mycket glädje och kärlek och jag tänker att jag är i Syrien och öppnar dörren.

E-bok Italiensk

University of Crete

1st Gymnasio
Avlona

HELLENIC REPUBLIC
National and Kapodistrian
University of Athens

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. Project Number: [2017-1-EL01-KA201-036197]

MITT NAMN GIACOMO

Hej allihopa, här är Giacomo, jag heter så. Jag skulle hellre ha velat heta Alessio, Alessandro, så... Varför har jag fått detta namn? Ja... min kusin hade en vän som hette Giacomo och han var väldigt snäll. Därför föreslog han för mina föräldrar att jag skulle få det namnet. Mina föräldrar tyckte att det var en bra idé. Giacomo betyder "Guds följare" eller "Gud skyddar dig" (eller som Giacobbe, "Guds fotspår"). Någonstans har jag läst att lyckosiffran som förknippas med det här namnet är fem. Min namnsdag är den 25 juli och ädelstenen (månadsstenen) är rubin...

Mitt efternamn är Pigorini och jag vet inte mycket om det namnet.... Jag vet bara att det fanns en berömd arkeolog som var född i Parma men var känd över hela världen för sina fynd och det finns ett museum och en väg tillägnade honom i stadens centrum. När jag tänker på mitt efternamn – jag vet inte varför – kommer jag att tänka på "Pigorini" skulle kunna ha varit en mejerist som mest tillverkade pecirinoost eftersom det finns en likhet mellan orden "Pigorini" och "Pecorini"... när jag tittar efter "Pigorini" på nätet hittar jag nyheter om människor med det här efternamnet som har utvandrat till Amerika eller till Storbritannien.

Jag har en bror som heter Federico, min mamma heter Lisa och min pappa heter Matteo. Mina morföräldrar heter Leonello och Stefania. Jag har också en gammelmormor som heter Severina. Mina farföräldrar heter Maria och Antenore. Jag har många kusiner: Francesca, Davide, Martina. Jag har en mycket trevlig farbror som tillåter att vi barn gör många saker och han har en hund som heter Milo och som lyder allas befallningar.

Det finns två sånger jag kan koppla ihop till mitt liv och de är "Counting Stars" av "One Republic" eller "A sky full of stars" av "Coldplay". Jag har valt dessa sånger eftersom de ibland är snabba och rytmiska och ibland fulla av spänning...

Giacomo

MILITÄRLEDAREN

Det var en gång en soldat som hette Domenico Bernardi; han var gift med en kvinna vid namnet Marianna Marzocchi. Domenico och Marianna var gifta sedan ett antal år tillbaka och de visste inte att de snart skulle få en son. En dags bestämde sig Domenico för att besöka sina föräldrar och hand började gå genom landsbygden. Du ska veta att Domenicos föräldrar var bönder och han var själv en bonde innan han blev soldat. Han visste inte exakt varför han hade blivit soldat, kanske för att hans föräldrar var fattiga, men han förstod på något vis att någon hade betalat hans inskrivningsavgift till militärhögskolan. Han ville gå och besöka sina föräldrar för att han ville få reda på mer om den här historien... När han kom till det lilla stenhuset dök många barndomsminnen upp i hans huvud och en liten tår föll nerför kinden... Men eftersom han var en militärledare skulle han vara tuff och han kunde inte gråta av någon som helst orsak. Han knackade på dörren och en kort, tunn och vithårig dam med ljus, rynkig hy öppnade.

Annalori

CESARE`S BERÄTTELSE

Hej, jag heter Cesare och jag vill berätta min historia!

Jag är 12 år gammal och jag föddes i Parma den 29 juni 2006. Min mamma heter Anna och min pappa Giancarlo. Jag kommer inte ihåg min första levnadsdag men jag antar att jag grät 24 timmar om dagen. Sista dagen den veckan träffade jag en bit av min familj; moster Paola, morbror Giorgio, mormor Silvana och mina kusiner Francesca, Sara, Chiara och Charlotta. Om min mammas familj: min morfar heter Pierluigi Mutti och min mormor Silvana Trebaldi. Min morfar var arkitekt och skötte min pappas företag, min mormor var förskollärare. Om min pappas familj: jag har aldrig träffat mina farföräldrar. Jag träffade bara min faster, men tyvärr är hon död nu. Jag fick namnet "Cesare" efter "Caio Giulio Cesare", den mycket berömda antika kejsaren. "Cesare" betyder "hövding", "kung", "stor". Mitt namn valdes mellan sex namn som mina föräldrar tyckte om: Francesco, Marco, Cesare, Giulio, Giovanni och Giuseppe. Vet ni att Sandro, berömd tv-hallå i Italien, och tidigare fotbollsspelare i ett a-lag har samma efternamn som jag?

Cesare

MITT NAMNS URSPRUNG

Namnet Giulia kommer från det latinska ordet "Iulius" som var det välborna namnet på en antik och ädel romersk familj, "Gens Iulia" som också den berömda ledaren Giulio Cesare tillhörde.

Namnet kan ha sitt ursprung i den antika formen Iovillios som betyder "Helig för Jupiter".

Giulia betyder "härstämmande från Jupiter eller tillägnad Jupiter eller hängiven till Jupiter."

Mitt namn är tillräckligt utspritt i mer än 130 000 italienska , mest i Lombardiet, Lazio och Campania.

Mitt efternamns ursprung

Efternamnet "Costa" skulle kunna komma från några platsnamn som "Costa calcinara", "Costa d'Arcevia" eller från det antika namnet Costans (vilket betyder "att stå still"), eller till och med från den latinska termen "costa" som betyder "sida".

Efternamnet Costa är utspritt över hela Italien, men är överlägset i antal jämfört med de andra efternamnen i Geneve och Messina.

Giulia

REBECCA

Det var en gång en ung flicka som hette Rebecca som aldrig hade sett havet. Hennes pappa var kapten på ett handelsfartyg och även om hans dotter hade frågat honom om hon kunde få följa med på skeppet eftersom hon varit modig sedan födseln hade han aldrig tagit med henne på skeppet. "Du är för dyrbar för mig", brukade han säga, "Jag skulle inte stå ut med att förlora dig". "Men du står ut med att se mig ledsen och olycklig!", brukade hon svara honom. "Varenda en i den här byn har rest över havet, varenda en! Varför får inte jag?", brukade Rebecca säga, och sprang ut från sitt rum.

Några dagar senare måste hennes far resa och som vanligt gick han till hennes rum för att säga hej då, men så fort han gick ut klädde den kloka flicka Rebecca ut sig som en sjöman och några minuter innan hon skulle ge sig ut genom fönstret i ett rep hon hade förberett innan, såg hon sig själv i spegeln: hon kunde inte längre se en ledsen flicka utan en sjöman redo för vilket äventyr som helst. Hon klättrade ner via fönstret och sprang så fort hon kunde för att komma fram till hamnen: hon hann precis komma ombord, fick sig en utskällning av kaptenen, som hon egentligen ville krama, men då skulle hon ha avslöjat sitt rätta jag och skulle bli tvingad att gå hem igen.

Rebecca valde att kalla sig för "Pervinca" och började utföra sina sysslor: skala potatis, tvätta däck, laga lunch och middag, städa upp i bokhyllan och så vidare. Hon brukade utföra sin sysslor bra och sjöng som en fågel under tiden. Hennes närvaro var en välsignelse för besättningen. Hon spred lycka i luften. Men alla tyckte naturligtvis inte om henne, och hon hade en fruktansvärd fiende: Viola, kaptenens rådgivare, som Rebecca var avundsjuk på för hennes talang och optimism. Hon bestämde sig för att Rebecca måste försvinna och hon hittade en strategi för att kunna få det att hända.

En dag var kaptenen på riktigt dåligt humör eftersom han tänkte på sin dotter som han trodde var långt ifrån honom. "Oh, om bara Rebecca var här!" sa han sorgset, "Även om Pervinca är mycket lik henne!"..."Kapten, kapten!" Viola sa "Vad sägs om en fest på skeppet? Du skulle helt säkert bli på mycket bättre humör! Jag skulle aldrig bjuda in Pervinca!" "Och varför?" frågade kaptenen. "Den flickan jobbar så hårt och gör besättningen glad", "Hon har inte rätt kläder: hon skulle för illa ut!", sa Viola. "Om det här är problemet, då är det inget problem! Jag ska låna henne en av klänningarna jag har här till min dotter. På det sättet kommer jag att tro att hon finns nära mig, svarade kaptenen. "Gå nu och berätta för besättningen om festen! Alla ska vara med! Skynda på!" Medan Viola berättade om festen för besättningen, fick kaptenen för att hitta Rebecca. Han gav henne klänningen och berättade om festen för henne. Hon mådde dåligt: om hon ändrade på sin frisyr eller något annat i hennes utseende, skulle hennes pappa förstå vem hon egentligen var och planen skulle ha misslyckats. "Jag tackar för den goda tanken, men jag tror inte att jag vill vara med på festen! Jag tycker om att läsa ensam på mitt rum, utan att vara omgiven av folk och att vara tvingad att dansa!" försökte Rebecca att säga. "Jag ber er, fröken Pervinca, ni skulle verkligen påminna mig om min dotter som är så långt ifrån mig! Åh, om havet inte var så förrädisk, skulle jag ta henne med mig! Hon skulle tycka om det så

mycket...”, sa kaptenen. ”Ok, jag kommer”, sa Rebecca till slut, ”Men be mig inte att sätta upp mitt hår, det kan jag inte.”

”Jag tackar er och ber er vänligen att komma i tid, fröken Pervinca, festen kommer att börja kl. 19. Vi ses i kväll!” Och han gick iväg glad och nöjd. Rebecca andades lättat ut och tittade på klockan: den var 18! Hon duschade, klädde på sig snabbt och såg sig själv i spegeln: hon såg verkligen ut som den personen hon var innan hon gick ombord på skeppet. Så hon sminakde sitt ansikte mörkare och gick upp på däck. När hon kom fram till kaptenen sa han ironiskt till henne, ”Är ni säkra på att ni inte är min dotter?” ”Säker!”, svarade hon lite oroat. Hon gick iväg från honom: efter att ha haft ett par sjömansshorts under så lång tid kände hon sig obekvämt i den den kjolen... hon fortsatte att vara tyst.

Festen började och Rebecca kunde inte sluta sjunga och dansa eftersom alla ville dansa med henne. I slutet av festen, mycket trött, satt hon och gav Viola möjligheten att sätta sin plan i verket. Viola hade faktiskt dödat en sjöman under festen och placerat hans kropp under Rebeccas säng: sedan gick hon ut och ropade: ”Kom! Det ligger en död man under Pervincas säng! Snälla kom!” Så snart hon hade slutat ropa, upphörde musiken och dansen och en slags spänning spred sig. Alla tittade på Rebecca som snabbt gick upp på sitt rum för att klä upp sig och reda ut vad som hade hänt. Besättningen följde

efter henne och när kroppen hittades dömdes de henne till döden. Hon sprang mot kaptenen, lämnade tillbaka klänningen han hade lånat henne och sa ”Alla måste få veta vem jag är!”, och sprang till toaletten för att tvätta av sig sminket från ansiktet medan kaptenen skrek. Han förstod vem hon egentligen var och frågade henne vad som hade hänt.

”Jag dödade inte någon. Jag skulle aldrig kunna göra det och det vet du. Men jag såg Viola förut när hon kom upp på däck och pratade med den person som hittades död. Jag tror att hon mördade honom bara för att bli av med mig.” ”Då ska jag straffa henne nu!”, ropade pappan och gick ut ur rummet där han var med Rebecca för att förklara för besättningen vad som egentligen hade hänt.

Men det fanns ett större problem: skeppet hade attackerats av en gigantisk bläckfisk! Kaptenen tänkte att skydda sin dotter genom att föra henne under däck men hon hade redan klättrat upp för masten för storseglet. Besättningen tittade snopet på vad som hände. När hon hade kommit upp till toppen började hon svänga sig runt masten och slå bläckfisken med hela sin kropp och skadade den. Kaptenen sänkte livbåtarna åt besättningen. Viola fick inte följa med på livbåtarna som straff. När Rebecca såg att livbåtarna nästan var fulla hoppade hon på däck och gick på livbåten där hennes pappa fanns. När alla lämnade skeppet hade Viola blivit uppäten av bläckfisken.

Rebecca blev kaptenen på skeppet efter sin far. Hon levde lyckligt och hon dog när hennes stund var kommen och försvann bort på ett ljust och ljuvligt sätt som en havsbris.

Rebecca

BONDLEDAREN

- Hej pappa! Hur har du haft det idag? - sa Giorgia. Hon var en liten flicka men hon var tvungen att arbeta eftersom hennes pappa var sjuk.

- Det var fantastiskt, sötnos, du behöver inte oroa dig för mig! - Hennes pappa, Francesco Sirocchi sa.

- Tog du dina mediciner?

- Det är klart att jag gjorde, vill du att jag ska hjälpa dig med att laga middag?

- Åh nej pappa, du behöver vila och borde inte gå upp, oroa dig inte för middagen, jag ska laga min speciella soppa.

Så hon gick ut till köket och medan hon lagade sin soppa hörde hon att det knackade på dörren..

- Jag kommer!

- God morgon, fröken Sirocchi, vi vill upplysa er å min chefs vägnar att ni är avskedad.

- Åh, men det är inte möjligt! Var snäll och kom in så kan vi prata om det. Männerna kom in och började prata.

- Så... ni säger alltså att han vill avskeda mig för att jag är kvinna?

- Jag är ledsen, fröken Sirocchi, men det är precis så det är.

- Vad händer, Giorgia? Frågade hennes pappa från rummet intill.

- Inget, pappa, oroa dig inte! Soppan är nästan klar! Skulle ni vilja äta middag med oss? frågade hon männen vänligt.

- Åh, nej, egentligen inte, tack så mycket, men vi vill inte besvara er på något sätt.

- Ni besvärar mig inte, mina herrar!

- Så... Få se om det vi har hört om er soppa är sant... svarade de.

När de avslutat middagen, släcktes ljusen.

Dagen efter, när tuppen gol, var Giorgia tvungen att gå upp tidigt, även om hon hade förlorat sitt arbete och snart skulle hon förlora sitt hus, eftersom det var en del av en bondgård. Medan hon tvättade, fick hon en idé. Hon fick till trädgården och skickade kon till ett hörn där gräset var högt, så att den skulle äta det och hon behövde inte anstränga sig så mycket för att få fram jorden.

När hon gick till marknaden titta alla på henne och sa -Stackars Giorgia! Eller: -Så synd! Och dessutom är hennes pappa sjuk. Någon annan klagade: -Hur ska hon kunna klara det? Hon kommer till och med att förlora sitt hus, stackars Giorgia! Men hon brydde sig inte om vad de sa och gick direkt till affären där alla sorters frön såldes. Hon valde frön från riktigt konstiga och ovanliga plantor som ingen hade sett förut i byn.

När hon kom tillbaka hem hade hon ätit upp nästan allt högt gräs med hjälp av kaninerna. Giorgia skickade dit några grisar också. Grisarna skulle gräva hål för att kunna plantera fröna i hon hade köpt. Hon gick tillbaka hem och fortsatte att göra hushållssysslor. Kl. 15 tittade hon ut genom fönstret och tittade på djurens arbete. De hade klarat det! Så hon började att plantera fröna. Varje dag vattnade hon trädgården med hjälp av en åsna tills frukterna växte upp och hon gick till marknaden med sin vagn för att sälja dem.

Hon var riktigt orolig för att hon skulle betala skatten inom en vecka och hon hade inga pengar... Sp hon riskerade att förlora sitt hus! På marknaden var damerna nyfikna och tittade på de nya produkterna men eftersom de inte hade sett något liknande förut, köpte de dem inte.

Dagen efter försökte hon sälja sina produkter igen och så gjorde hon resten av veckan. Veckan därpå talade hon med bondledaren och berättade för honom att hon skulle betala skatten och behålla huset.

Ett år senare hade hennes affärer blivit omfattande, hennes plantor var mycket omtyckta när... alla plantor blev sjuka.

Hon var desperat, men hennes pappa hade blivit frisk.

Med bara lite pengar kvar, återplanterade hon allting i jorden i söderläge med mer ljus och värme. Bönderna som arbetade med henne var inte fullt betalda, men tillräckligt för att kunna försörja sin familj eftersom det gick dåligt. Företaget höll på att gå i konkurs.

- God morgon, fröken Sirocchi, vet ni att en person från London kom för att besöka er?

- Nej, det visste jag inte, herrn. Hur länge har han väntat här?

- Han har varit här sedan i går kväll.

- Och vet ni var han är nu?

- Jag tror att han är i salongen, sa fru Trolli. Så Giorgia gick omedelbart till salongen.

På kvällen kom Giorgia hem med en ny stora affär från London. På det sättet blev hon, även om hon var kvinna, bondledaren i sin by.

Giorgia

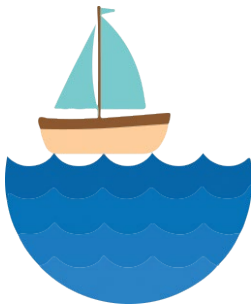
ÄVENTYR OCH SKEPPSBROTT

”Jippi!” var mottot hos den medeltida besättningen som leddes av kapten Salvador Dali. Han var en berömd författare som olyckligt nog slutade skriva böcker på grund av det stora fiaskot med boken: ”En ny upptäckt: den flygande åsnan”. Därför gömde han sig tragiskt på ett skepp och låtsades att vara den nya kaptenen på skeppet, och kallade sig för Fabular (regionens kung)...

Resten av besättningen bestod av: Filippien, Diegos och Tuelvio. Filippien hade alltid varit en sjöman, det var som en tradition i hans familj.

Diegos var en vagabond sedan han föddes, han hade aldrig hittat någonting han kunde fasta för så han beslutade sig för att bli sjöman. Och Tuelvio sa aldrig vem han var eller vad han hade gjort förut, han var en mystisk man. I början var Filippien, Diegos och Tuelvio riktigt förbryllade när Salvador kom, men de vände sig lätt vid honom. Salvador tillät dem inte att gå hem ens för en liten stund. De reste för att skaffa sig nya erfarenheter och när de inte hade någon mat stal de det på någon ö eller i en liten by de kunde hitta mitt ute på havet.

En gång på vintern, hård sjö, höga vågor, ansikten fulla av sjödroppar...Och vid ett tillfälle förläste en bit av ett skepp och hela skeppet sjönk ner i vattnet. Det rådde fullständig panik och Diegos som led av hjärtsjukdom, befann sig i en mycket svår situation. Salvador fattade ett svårt beslut: han ville kasta hela besättningen i sjön så att de skulle kunna simma till första lilla ö. Oturligt nog var inte Filippien, Diegos och Tuelvio några bra simmare så Salvador fick ta dem en och en och föra dem till ön. Efter en stund kom allihopa. De var alla våta och för att torka sina kläder la de dem i några torkade kokosnötsskal. De stannade på den ön i några dagar tills att Tuelvio en natt tog några trägrenar och byggde en kanot av och hoppades att kunna segla igen. Eftersom de inte var säkra på att överleva på den lilla ön där de var, accepterade de att segla igen och även om det var lite trångt på den där kanoten lyckades de att komma iväg. Några timmar senare såg Filippien en by i närheten av ett berg. Det såg ut som en hägring, men när de kom närmare insåg de att det var verklighet. De började titta efter hjälp men även om det fanns människor där kunde de inte kommunicera med dem. De var långa och tuffa och de kunde inte prata deras språk. Salvador uppmanade besättningen att inte oroa sig eftersom han hade förstått vilket språk det var. Men även om de visste vilket språk det var kunde de inte prata med invånarna som tittade konstigt på dem. Vid ett tillfälle kallade Diegos på besättningen och Salvador för att berätta för allihopa att han hade hittat ett litet skepp nära ett hus. Sjomännen förstod vad han planerade att göra redan innan han berättade det och de godtog idén utan att tveka. När solen gick ner och månen visade sig på himlen knuffade de ner skeppet i vattnet och hoppade på det. Diegos, även om han led av hjärtsjukdomar, knuffade med all sin kraft och inom några minuter nådde skeppet vattnet. På en kort stund hade de lämnat ön. Sent på kvällen somnade besättningen och väcktes av en stor bov... Filippien var den förste som vaknade och väckte hela besättningen så fort han insåg att han inte drömde.

De befann sig framför ett utbrett landskap med några kratrar. De var förvånade över det konstiga landskapet och de gick hit och dit utan någon riktning. Tills Tuelvio sa att det var nödvändigt att förstå vad den där konstiga vita vidden var för något... I början kunde ingen av dem förstå vad det var, om det var vit lava som blev vit av någon konstig anledning eller svartkonst...

Salvador trodde att de var på månen, och hade kommit dit på något mystiskt sätt. Ingen hade någonsin klarat av att vara på månen, så besättningen var glad ända tills Diego frågade Salvador hur de kunde fly där ifrån.

Eftersom de inte visste hur de hade kommit dit, kunde de inte återvända. De stannade där i många dagar, de sov på marken och de hade några praktiska överlevnadsproblem: hunger, törst, smärta... De hade fastnat i en svår situation. Tills en dag då Filippien, Diegos och Tuelvio såg en kvinna komma närmare dem. Hon hade långt, blont hår och blå ögon... Häpna över hennes skönhet stod de där och tittade på henne tills Salvador väckte dem och undrade varför de var orörliga. I det ögonblicket förstod han att den kvinnan var hans syster!

Den vita vidden var stranden bakom deras villa och han hittade också sin ateljé i en enda röra. Hon letade efter Salvador och ropade på honom med hela sin styrka och det var därför besättningen vaknade. Salvador skämdes och förklarade för de andra och var rädd för att bli dömd. Tvärtom förstod besättningen omedelbart och efter en kort tid köpte han ett nytt skepp för att kunna åka därifrån och de sig ut på nya äventyr.

Efter nästan ett år av äventyr, var besättningen som en familj.

De hade inga andra namn än smeknamn.

Filiipen kallades för "Ner" för att han skulle hämta in vatten ner i hytterna. Han var alltid på väg ner.

Tuelvio kallades för "Rob", som guldfisken han hade förlorat i havet. Diegos blev "Natkurf", eftersom han var rädd för allting. I början kallades han för "Fruktan", men han hade det smeknamnet och hans kompisar ändrade det till "Natkurf". Salvador var den ende som behöll sitt namn eftersom han var så stolt över sig själv och han gillade det för mycket för att ändra på det.

Pietro

MIN MUSIK MINA MINNEN

Musik... Det finns många sätt att beskriva det på; det kan vara verklighetsflykt, en känsla eller bara en fritidsaktivitet. Det kan också förknippas med minnen, så som ett barndomsminne, något trevligt. Musik innebär inte bara något som spelas på en MP3-spelare: det är en hemlig trädgård dit man kan gå ensam när ingen förstår oss. Det är vad musik är för mig. Jag heter Eleonora och jag är 12 år gammal; jag ska försöka att beskriva mitt liv genom musiken jag älskar. Musik har alltid spelat en stor roll i mitt liv och med den följer många minnen från när jag var riktigt ung. När jag var fyra år gammal längtade jag efter att höra signaturen till en tecknad filmserie jag på som hette "Biet Maya". Jag minns att jag har tittat på samma avsnitt varje kväll i en månad och det hette: "Den blåsiga dagen". Varje kväll efter middagen gick jag till min plats nära tv:n och började att titta på min favoritserie, sjöng med i signaturen som jag kunde utantill! Jag dyrkade den eftersom jag kunde förstå orden och de gjorde mig glad. Jag har ett annat minne kopplat till musik: min syster var nyfödd, jag var fem eller sex år gammal och min mamma och jag dansade till en italiensk låtskrivares sång, Elisa; jag minns inte exakt vilken sång det var men jag minns att den var söt och fick mig att känna mig trygg. Jag minns också att min syster höll på att spotta ut sin napp och min mamma och var tvungna att sluta dansa för att plocka upp nappen från golvet. Hon behövde uppmärksamhet!

Nu upptäckte några av de andra låtskrivarna som Sfera Ebbasta, Ghali, italienska låtskrivare som mest skrev "skräplåtar".

Det finns en sång i alla fall som jag tycker mest om och som är annorlunda mot de andra: "Vivere a colori" (Färgglatt leverne) av Alessandra Amoroso. Jag blev kär i den sången när jag hörde den första gången! Kanske är det för att orden beskriver mig... Jag vet inte. Jag vet bara att när jag lyssnar på den känner jag mig otroligt

glad, sprudlande, jag glömmer var jag är och jag tänker bara på att dansa och sjunga tills världen slutar att existera! Texten tycker jag mest om hos sången är: "Och jag tror att du är en blomma, med en sällsynt färg, som kan stå still och titta bort, och över vad du kan se, och över vad du kan höra...: det är helt enkelt fantastiskt; den handlar om kärlek, men inte på det vanliga sättet, den handlar om drömmar som blir ambitioner. Det handlar om en kärlek som inte är rädd för att bli avslöjad och den tillkännager sig för världen. Musik kommer alltid att vara min "hemliga trädgård", den kommer alltid att finnas där när jag behöver den och jag vet att den alltid kommer att hjälpa mig, den kommer alltid att vara en del av mitt liv. Vi lyssnar på musik för att höra orden ingen någonsin har sagt till oss.

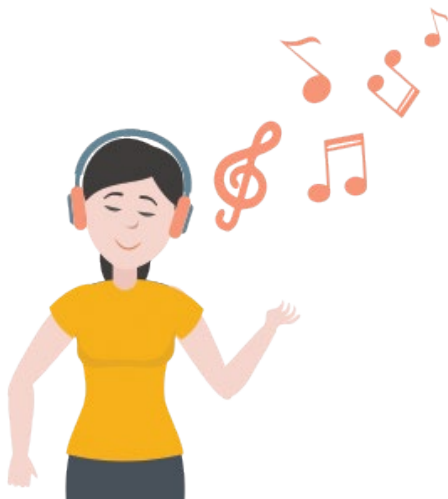
Eleonora

MIN PRESENTATION AV MIG GENOM MUSIK

Hej allihopa! Det är Rossella och jag vill presentera mig själv genom musik. Musik har alltid varit en del av mig: det hjälpte mig att lida mindre i svåra stunder, det gjorde mig gladare och mer entusiastisk i trevliga situationer.

En av de mest viktiga sångerna i mitt liv är "Who's lovin' you" av Jackson 5. Jag hörde den för första gången när jag lärde känna min bästa vän, på semester, nära havet och det är en av sakerna som gör oss riktigt nära varandra: den symboliserar vår vänskap som måste stå ut med stort geografiskt avstånd.

Det är så viktigt därför att vi är så långt från varandra och den här sången gör att vi känner oss närmare varandra. Faktum är att varje gång jag saknar henne lyssnar jag på den här sången, får starka känslor som om det var för första gången jag lyssnade på den. Jag blev förtjust i rytmen och texten från första gången jag hörde den även om jag var för ung för att kunna förstå engelska. Jag var riktigt kär i den här sången men förra året upptäckte jag varför jag blev mer och mer fäst vid den: "Who's lovin' you" var min idols favoritsång som han sjöng när han var 13 år i ett TV-program. Så den här sången representerar inte bara relationen mellan mig och min bästa vän, utan den är också en koppling till min idol.

När jag gick på lågstadiet var min musikidol "Violetta" och jag övertygade mina föräldrar att ta mig till en av hennes konserter. Jag kunde alla hennes låtar utantill på italienska och spanska och jag brukade sjunga dem högt för att tråka ut min syster för att hon hatade dem! Jag brukade också sjunga Violettas låtar för att trösta mig själv och som en tillflyktsort när jag var mobbningsoffer. När serien slutade började jag lyssna på många olika sorters musik. Det finns många låtar som representerar mig, som "In my blood" av Shawn Mendes. I den låten är sångaren förvirrad och känner sig ensam; han säger att ibland känner han sig ensam även om han är omgiven av människor. Jag också. Ibland känner jag för att lägga av med allting och åka någon annanstans, men det kan jag

inte göra. Det skulle inte ligga i min natur, eftersom jag tror på att man måste vara stark och bemöta varje problem.

En annan låt är "Non ridere di me" (Don't laugh at me) av Thomas. I refrängen säger han att han inte åka utan en person och att det är bara med henne han mår bra. För mig är personen han pratar om inte bara en person utan alla personer jag älskar.

Jag försöker nu att skapa en definition av musik: musiken gör det möjligt att uttrycka känslor och identitet, det är att möta andra människor, **det är att vara oss själva.**

Rossella

MUSIKEN I MITT LIV

Hej allihop! Här är Lorenzo!

Jag heter Lorenzo Ori och musik har alltid varit en del av mitt liv sedan jag var ett litet barn.

När jag var en bebis sjöng mina föräldrar vaggvisor för mig för att jag skulle somna, eller så gav de mig leksaker som spelade musik när man rörde vid dem, påsk- eller julsånger.

Under min barndomstid, efter skolan, brukade min mamma ta med mig till mormors hus och där stannade jag hela eftermiddagen. Så fort jag kom hem till henne brukade jag tittade på mina favoriter med tecknade filmer: "Brandmannen Sam", "Doreamon", "Detektiv Conan", "Pimpa" och jag kunde alla signaturmelodier utantill!

Förutom signaturmelodierna till de tecknade filmerna och Juventus-sången, lyssnade jag inte på musik och därför hade jag inte någon favoritsångare. Bara några gånger lyssnade jag på musik, till exempel när jag slog på tv:n, när jag blev inbjuden till födelsedagskalas eller när jag var på strandsemester och jag dansade med andra barn.

Nu har allting ändrats. Jag har upptäckt många olika typer av musik och det händer att jag lyssnar oftare och oftare i varuhus, på gator och offentliga platser. Det finns också nya appar att lyssna på musik med på smarta telefoner.

Min favoritlåt kommer alltid att vara signaturmelodin till "Detektiv Conan", eftersom det påminner mig om min barndom och lyckliga stunder.

Lorenzo

MIN MUSIK OCH MITT LIV

Hej! Jag heter Elena Sofia och jag är 12 år gammal, nästan 13. Musik är en del av mitt liv till och med innan jag föddes. Min mamma brukade faktiskt sätta hörlurar på sin bebismage och få mig att lyssna på hennes idoler. Det var allt från Genesis till Paolo Nutini, från Pino Daniele till U2... Musik var för mig inte bara det utan också signaturmelodier till tecknade filmer som "La Pimpa" eller "Brandmannen Sam", "Det lilla tåget som heter Thomas", och mest av allt "Teletubbies", "Holly och Benji" och "UFO Robot"... Dessa sånger gjorde mig galen! Jag brukade lyssna på dem tillsammans med min bror Pier, eftersom Stefano, min andra bror, inte var född än, men han nu tycker han också om de här låtarna. Efter att ha tittat på ett avsnitt av Holly och Benji, försökte Pier och jag att imitera de två fotbollsspelarna och sjöng signaturmelodin högre och högre.

Jag tycker också om Prince's låt "KISS" som är en slags erotisk låt... Jag vet att många människor skulle döma mig för texten i den här låten men det bryr jag mig inte så mycket om. Det var den första låten jag riktigt lyssnade på. När jag först lyssnade på den var jag fyra år gammal och sången var skriven innan det, 1986.

Mina favoritlåtar är 2:

1. 1. "THE MAN WHO CAN'T BE MOVED" av The Script
2. 2. "THRIFT SHOP" av Macklemore & Ryan Lewis och Wanz.

Jag kunde inte föreställa mig att den första låten skulle ha kunnat bli min favoritlåt och jag vet inte varför jag tycker så mycket om den, eftersom texten inte representerar mig så bra, men jag har ändå en känsla för den här låten. Den här låten handlar om kärlek med stora bokstäver och den här kärleken för sångaren till platsen där han först träffade sin exflickvän och får honom att vänta där tills hon kommer tillbaka. Orden lyder: "Människor pratar om killen som väntar på en tjej. Det finns inga hål i hans skor men ett stort hål i hans värld." Den andra sången är väldigt annorlunda från den första.

Budskapet som Macklemore (författaren) vill förmedla är att man kan vara "cool" även utan att ha dyra kläder och prylar. Thrift Shop är det amerikanska namnet på en affär där man kan köpa begagnade saker väldigt billigt, bara 99 cent.

Jag tycker om den här låten för att den ger mig både styrka och vilja att le även i svåra stunder. Författarna som jag växte upp med och som jag älskar är: Eminem, Shawn Mendes, Ed Sheeran, J Balvin, Bee Gees, U2, Duran Duran, Wham!, Sam Smith,... Och många fler! Mitt favoritband är U2 och sången jag föredrar är: "Song for Someone", därför att den handlar om mångfald, och jag tycker om det. Min favoritsångare är Charlie Puth. Det är en ung man, född 1991, men hans låtar är helt fantastiska. Dem jag tycker mest om "one call away", "See you again" och "Dangerously". Jag känner mig riktigt representerad av titeln på den sista låten: "Dangerously". Jag vet inte varför men det känns som om den tillhör mig. So du kanske har förstått är jag inte förtjust i italiensk musik. Jag gillar bara två italienska sångare: Jovanotti och Eral Meta. Mina bröder och jag brukade lyssna på Jovanotti innan vi gick till skolan när vi gick på lågstadiet och vi brukade känna oss lyckliga och glada. Jag gillar Eral Meta också: han har en fantastisk röst och hans låttexter är vackra. Jag tycker att den av Eral Metas låtar som representerar mig bäst är "Non mi avete fatto niente" (Du har inte gjort mig något). Det handlar om en terroristattack och fruktan för den: författaren säger till terroristerna de inte har gjort honom eller hans liv något, för att bekämpa terroristernas strategi att sprida rädsla i vardagslivet.

Musik har två roller för mig: den tröstar mig och den får mig att drömma och det får mig att må bra. Den har och kommer alltid att ha en stor del av mig.

Elena Sofia

ALICE BIOGRAFI

Hej! Jag heter Alice och jag är ett trettonårigt ensam barn.

Min familj kommer från...

Mina föräldrar föddes i Parma men min pappa bodde i Gaiano, nära Coillecchio och min mamma i Sala Baganza.

Jag bor i...

Nu bor vi i Gaiano, när mina farföräldrar. Jag gillar inte Gaiano så mycket, men jag tror inte att jag kommer att flytta härifrån. Det är lite tråkigt och det finns få tonåringar som jag men vi försöker att ha det roligt ihop i alla fall; en gång, till exempel, bjöd jag in alla människor i min ålder hem till mig för att leka tillsammans och titta på filmer.

Mitt hus har en unik planlösning, det finns två badrum, två sovrum, en ateljé, ett kök, ett vardagsrum och två förråd. Det är tillräckligt stort åt oss. När jag fortfarande var i mammas mage målade mina föräldrar och några vänner mitt rum, så på väggen finns alla karaktärer i filmen "Nemo", jag skulle vilja måla över det med något mer personligt, som bilder på min och mina vänner.

När jag var ett barn...

Jag var en härlig, nyfiken och lat bebis. När jag var ett litet barn brukade jag säga att jag inte ville ha några syskon för att jag rädd för att mina föräldrar skulle älska henne/honom mer än mig.

Sammanfattning...

När hon var nio månader började hon krypa och på hennes första födelsedag började hon att ta sina första steg. Under hennes första levnadsår arbetade inte hennes mamma och brukade alltid vara med henne, de tog promenader tillsammans, gick till stranden och lilla Alice hatade sanden men älskade vattnet, så hennes mamma brukade ta henne till poolen när de inte kunde gå till havet. I förskolan var Alice blyg tills hon träffade Chiara Rollo. Varje kväll, innan sovdags, tittade hon på sin favorit av tecknade filmer: "Björn": den lilla flickan i den här serien brukade gråta när hon var tvungen att blåsa ut ljusen på sin födelsedag för att hon inte ville växa upp och hon var beroende av sin mamma. Hon började säga sina första ord (mamma, pappa, Beppi, som var Bessie, hennes första hund) och under samma period döptes hon på samma plats som hon föddes på. När hon var tre år gammal började hon gå på förskola, som hon tyckte om att gå till och började ta lektioner i klassisk dans.

Hon brukade inte hälsa på människor, ens på dem hon kände, och hennes föräldrar var inte glada över det.

Hon brukade bara ha kjol på sig, och nu har bara byxor på sig. Vid sex års ålder började hon på lågstadiet, och hon har fortfarande fina minnen från lågstadiet. Där träffade hon många trevliga människor och också många människor som i framtiden skulle göra henne besviken.

Hon var duktig i skolan och hennes föräldrar var stolta över henne, hon hade ett bra förhållande med sina klasskamrater och även idag förhåller det sig på det viset.

Sorgliga saker...

När jag var sex år gammal dog min hund Bessie, jag älskade henne, vi tog promenader tillsammans och lekte och jag ledde henne i ett koppel för att hon drog ner mig till marken, jag var liten och hon

förstod det. Jag var mycket ledsen när hon dog, jag ahr många fina stunder tillsammans med henne som när vi åkte till Garfagnana allihop tillsammans.

Nu är jag en flicka...

Det är sant att jag är ett ensam barn... men det finns en person som jag känner sedan jag föddes och han är som en bror för mig, han hjälper mig, han stöttar mig, han gör mig glad när jag är ledsen; vi har haft många fina stunder tillsammans även om vi bråkade en del när vi var små men när vi blev äldre slutade vi bråka och blev goda vänner.

Jag är en generös och social flicka.

Jag har två toppenföräldrar, allvarliga när de måste vara allvarliga och roliga vid andra tillfällen. Min pappa heter Luca, han är rolig, öm, han tycker om att leka med barn, när jag var liten brukade han köpa leksaker som jag gillade till mig och han brukade ge mig dem när han kom tillbaka hem från jobbet, han skämde bort mig lite granna. Han är låtskrivare och han skriver teaterpjäser.

Min mamma heter Constanza, hon stöttar mig och tröstar mig, hon hjälper mig och hon är varm och tillgiven, hon är min räddare i nöden. Hon är mycket snäll, men när hon är spänd kan man dock inte tala med henne!

Nu går jag första året på högstadiet och tränar volleyboll; jag gillar den här sporten så mycket! Det har blivit en riktig passion för mig! Jag gillade mitt lag från första början och jag har hittat nya vänner där som jag berättar mina hemligheter för. Vår tränare är en pappa till en klasskamrat och han är en mycket bra tränare som uppmuntrar och hjälper oss.

Min myshörna...

Platsen där jag känner mig tryggare och mer bekväm är min säng och det är också där jag skriver om mina intryck av dagen, innan jag stänger in min skrivbok i en skrivbordslåda.

Min skola...

Jag har alltid gått i skolan i Collecchio även om jag är från Gaiano. Jag trivs med att gå i skolan även om det finns dagar när jag hellre skulle stanna kvar i sängen men... jag kan inte, det är obligatoriskt att gå i skolan! Även om det kan låta märkligt måste jag erkänna att jag gillar att studera, helst ämnena som jag älskar. Min klass ett jättebra team även om det inte verkar så. Vi ser efter varandra på eftermiddagen när vi inte har lektioner och innan något slags lov går vi och äter pizza allihop tillsammans.

In my backpack you can find:

I min ryggsäck kan du hitta...

Jag tycker om musik och fotografi... Så i min ryggsäck ligger det garanterat en kamera!

På natten älskar jag att lyssna på musik... Jag gillar nästan alla musikgenrer. Min favoritsångare är Shawn Mendes, jag skulle verkligen gilla att gå på en av hans konserter!

Ett av mina motto är: "Låt ditt leende ändra världen men låt inte världen ändra ditt leende".

En av mina talismaner är ett halsband som jag har sedan jag föddes. Jag bär det alltid. Ibland tror jag till och med att jag är i halsbandet.

Alice

JAG ÄR LEONARDO

Hej, jag heter Leonardo och jag är 13 år gammal. Jag går på högstadiet i Collecchio, nära Parma, i Italien.

Ända tills jag var ett år gammal bodde jag i Parma men sedan flyttade jag till Collecchio med mina föräldrar och min syster. Mina föräldrar, Frederica och Daniele, har alltid bott i Parma och beslutade sig för att flytta till Collecchio för att komma närmare sina föräldrar. Nu bor vi i Viale Aldo Moror, i ett lugnt område med mycket grönområde och trevliga grannar.

När jag var ett barn brukade jag äta mycket och växa snabbt, jag började äta minitårter och yoghurt mycket tidigt! Jag var så fet att det såg ut som om mina kinder skulle spricka! Även om jag aldrig har krupit, kanske rullat, började jag gå när jag var elva månader gammal.

Jag var så lat att jag oftast var i min vaggga.

När jag gick på förskolan brukade jag bita de andra barnen för att få leka med dem. En natt under den perioden hade jag kanske en dröm. Jag vaknade upp vid midnatt och gick till min farfars säng för att säga till honom att jag ville lära mig att cykla. Och jag lärde mig att göra det.

Två år senare hade jag börjat på lågstadiet och tränade fotboll, som fortfarande är min favoritsport.

Jag var ändå ett roligt barn, lite elak kanske.

Jag var inte så intresserad av skolan, så mina föräldrar straffade mig ofta för mina dåliga betyg.

Som i alla människors liv, var jag också tvungen att bemöta en otrevlig situation: jag klarade inte att gå från första till andra klass på lågstadiet. Jag blev ofta förödmjukad av de äldre killarna, men jag kunde reda ut den här situationen senare. Det finns många minnen som jag delar med min familj.

En gång, jag vet inte hur jag hade 20 euro med mig och jag visste att min mamma var oroad över någonting som hade med pengar att göra så la jag dessa 20 euro på hennes säng och skrev en lapp till henne: "Detta är till dig, mamma".

Utöver dessa fina stunder har det också funnits många sorgsamma stunder som till exempel när jag hade stora hälsoproblem när jag var två år eller när min älskade farmor dog.

Jag är tretton år gammal som jag sa förut och jag har inte förlorat mina bästa kvaliteter: lojalitet, generositet, känslighet.

Platsen där jag känner trygg på är mitt sovrum som jag delar med min syster men hon är aldrig där.

Det är ett ganska stort rum där allt finns man kan önska sig för en skön fritid, en tv. En playstation, en basketkorg och ett skrivbord med en dator på.

Min klass är på andra våningen i skolan "D. Calaverna" i Collecchio. Min klass är ett bra team och vi har en speciell klasskamrat, Haitam, han har Down's syndrom och jag hjälper honom alltid med stort nöje.

Med några av våra lärare använder vi mobiler och datorer i didaktiskt syfte och jag tycker verkligen om det.

I min RYGGSÄCK kan man garanterat hitta min favoritlåt "A visor as a break" av Sferaebbasta, en italiensk författare. Här är länken <https://youtu.be/L6piiXrf-hA>, min talisman är en hatt med visir, mitt motto är: "Jag är ingen men kommer att bli nummer ett".

Dikten jag skulle vilja ta med mig är den min mamma skrev till sin mamma när hon låg för döden:

Till min mamma

*Vad mer ska jag berätta för dig
Som jag inte redan har berättat för dig?
Vart har du tagit vägen
Eftersom jag inte kan se dig?
Bakom kullarna
Blir himlen oändlig.*

*Vilket är målet med din avresa?
Om avskeden är den enkla biljetten utan retur och jag aldrig kunde säga hur mycket jag älskar dig mer?
Och om något händer med mig var kommer du som har alla minnen att vänta på mig?
Dessa förändringar som upplöser allting, vad skulle de vilja säga till oss?
Och du, lyssnar du fortfarande på dem?
Försöker du att se sanningen som jag ser på stjärnorna?*

*Vad har jag att säga dig?
Att jag älskar dig
Och din promenad inom mig
Jag kan identifiera det
Medan löven faller på mina fötter
Och havsbrisen får mig att flyga till
Dig.*

Resan jag skulle vilja göra?

Jag skulle vilja åka till London med mina vänner eftersom jag gill Londons modeaffärer och också för att mitt engelska favoritlag är Chelsea fotbollsklubb och jag skulle vilja se stadion där.

Leonardo

HAITAM MIMI

Hej!!!

Jag heter Haitam Mimi, är 15 år och jag föddes i Marocko (Casablanca).

Jag har varit i Italien i två år nu och jag bor i Collecchio, en by nära Parma.

Här med mig i Italien är också min mamma Kadija, min bror Walid och min syster Jasmine.

Min pappa bort kvar i Marocko och jag saknar honom så mycket, för att när jag var barn brukade jag vara mycket med honom.

Jag var ledsen som barn dock, för att jag fick bara se min mamma under sommaren, eftersom hon sökte jobb i Italien. Nu åker vi till Marocko, min mamma, min syster, min bror och jag i tre månader under sommaren.

Jag går i 2B och jag gillar verkligen mina klasskamrater. Jag älskar dem, men ibland blir jag arg på dem...

Jag älskar att vara på lektioner med dem, och när jag är lite busig är det bara föra att jag vill leka lite.

Nu är jag lycklig och jag känner mig glad.

Jag känner mig trygg var det än finns en dator och hörlurar, jag har också börjat att lyssna på italiensk musik. Min favoritshow på tv är "Amici", en italiensk talangjakt där många killar och tjejer sjunger och dansar.

I min ryggsäck:

Detta är länkarna till några av mina favoritlåtar ^_^

<https://youtu.be/GmHrjFIWl6U>

<https://youtu.be/cyEkfCca3Wg>

<https://youtu.be/8bfYQZPLCEA>

<https://youtu.be/YRxZNfLVLLs>

Haitam

BRAHIM RAZI

Min familj kommer från Tunisien från en stad som heter Trabelsia.

Jag är 14 år gammal och jag föddes den 2/4 2004.

I Trabelsia bor hela min familj utom min moster som bor i västra Tunisien. Jag har en stor familj med 8 mostrar, 10 morbröder och 60 kusiner men snart kommer de att bli 63 eftersom tre snart kommer att födas. Jag bor i Italien med mina föräldrar, mina bröder och min kusin och jag bor i ett vackert hus nära Parma i en by som heter Collecchio. Jag har bott i Colecchio i 13 år nu, och jag känner till staden mycket väl.

När jag var liten var jag lite stygg men rolig, sedan vid sex års ålder började att bli styggare och styggare men på ett konstigt sätt... tills jag fick träffa en psykolog eftersom jag var lite aggressiv. Nu när jag är 14 är jag inte aggressiv längre och jag leker och har roligt med nästan alla mina klasskamrater.

Min bekväma zon är mitt sovrum, där jag gillar att vara för det mesta.

I MIN RYGGSÄCK KAN MAN HITTA

Min favoritlåt: <https://www.youtube.com/watch?v=bKhpq4MiwZQ>

Meningen av William Shakespeare "Att vara eller inte vara? Det är frågan".

Min favorit av animerade filmer är "Min hjälte Academia", en japansk animerad film där 90% av människorna har superkrafter men en kille som heter Midorya Izuku har inte dessa krafter och är hjälpt av sin idol All Might (Den allsmäktige). Min talisman är ett 2-euro-mynt.

Brahim

MIRIAM LEONARDI

Jag heter Miriam och jag är 12 år gammal.

Min skola:

Jag går i skolan Galaverna i Collecchio, min klass är 2B, jag gillar vår grupp.

Min familj kommer från:

Jag har bott i Gaiano i tio år eftersom jag flyttade från Tarsogno, platsen där jag föddes, när jag var två år gammal. När skolan slutar går jag och min bror, eller jag ensam, till Tarsogno. Jag har en bror som heter Davide, som nu är i Ryssland och studerar och en syster, Francesca.

Min myshörna:

Min myshörna är en flod som heter Lubiana, jag går dit och tänker och under sommaren händer det ofta.

När jag var barn:

När jag var barn var jag blyg med människor jag inte kände, därför att, till exempel, när jag var med mina föräldrar pratade jag mycket.

Min syster och jag var väldigt busiga tillsammans!

Min bror fick mig att upptäcka de flesta av mina passioner: läsa, titta på tv-serier och spela sociala spel.

Min pappa fick mig att upptäcka musiken och jag delade alla mina passioner med min mamma.

När jag åker till bergen, i Tarsogno, är det vanligt att jag spelar traditionella kortspel med mina farföräldrar och med mina föräldrar också.

Nu är jag en flicka:

Jag känner mig inte så annorlunda mot när jag var ett barn även om min mamma säger att jag är en ansvarsfull flicka.

Musik är fortfarande en stor passion för mig, jag gillar många musikgenrer men jag föredrar klassiska låtar, böcker är min passion och jag gillar att läsa, faktum är att mina favoritaffärer är boklådor, mina favoritgenrer är skräck och fantasy, som Harry Potter.

I min ryggsäck kan man hitta:

Min favoritlåt: "Lucy in the Sky with Diamonds" och min talisman som är ett halsband mina amerikanska kusiner gav mig som gåva när jag föddes.

MUSIK OCH ALESSANDRO

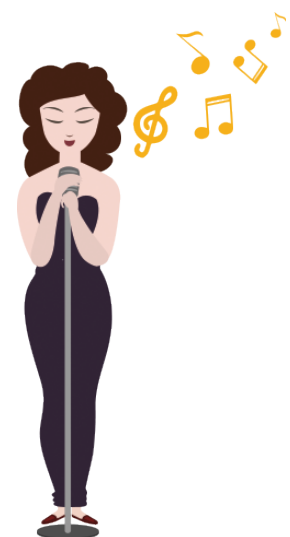
Hej, jag heter Alessandro Branchi och idag ska jag försöka att berätta min historia genom musik. Mitt första minne går tillbaka till när jag var fem år gammal.

Jag kommer ihåg att min pappa skapade en spellista med de största sommarlåtarna innan vi skulle åka på semester. Vi åkte alltid till Puglia i södra Italien med några vänner och under resan som tog mer eller mindre 12 timmar med bil lyssnade vi på hela spellistan. Min favorit var "All" av John Legend. Även om ämnet i låten är lite sorgligt älskade jag att lyssna på den och den gav mig styrka. Den här sången representerar mig för att jag har varit med om många svåra stunder, som när min farfar dog och de stunder när jag blev mobbad... Den här perioden i mitt liv representeras också i sången som blir glad eller att ha varit nedstämd, som jag, som aldrig vill ge mig. Jag är tretton nu och jag lyssnar inte på musik mycket... Så jag har ingen favoritlåt.

Alessandro

HÄR ÄR ISABELLA

Hej, jag heter Isabella och jag vill presentera mig genom musik. Musik har alltid hållit mig sällskap i den vackra och de sorgliga stunderna. Mitt första minna kopplat till musik är en låt som min farfar brukade sjunga för mig och när han dog sjöng min mamma och mormor för mig innan jag somnade. Låten heter "Que sera sera". När jag går till kyrkogården för att besöka min farfar sjunger jag den här sången och det verkar som om han kommer mig närmare då.

Under en lång period i mitt liv var jag förtjust i "Violetta", en TV-serie, och jag kunde varenda sång i den här musikalen, även om de sjöng på spanska! Jag älskade den så mycket att jag övertygade mina föräldrar att ta med mig på två av hennes konserter!

En sång som har gjort intryck på mig är "Ulisse" av Low low, jag lyssnade på den hela dagen, speciellt när mina föräldrar skilde sig och jag fann min tillflykt i musiken. Min favoritlåt under den här perioden är "Sogni appesi" (Hängande drömmar) av en italiensk sångare som heter "Ultimo" (Den siste).

Min favorittext i låten är:

"...Sedan jag var barn har jag

bara ett mål:

Att vara på den sista sidan för att känna den första."

Isabella

MATILDES MUSIK

Hej, jag heter Matilde Frigeri och jag är 13 år gammal. Jag går i klass 2 A och jag kommer att försöka att berätta hur musik har varit en del av mitt liv.

När jag var barn var att lyssna på musik en av mina favorithobbyer och är så fortfarande; jag lyssnade mest på min mammas favoritgrupper, som BLU. Jag tyckte verkligen om när min moster och jag lyssnade på musik högt i vårt vardagsrum och jag dansade fritt och gjorde vad jag ville! Jag gillade också när min mamma tog mig till sig och vi dansade som ett par. Jag tyckte verkligen att det var kul. Någon tid senare började jag titta på tecknade filmer på TV och jag lärde mig signaturmelodin till alla mina favoriter: Barbapapa, Pingu, Pokemon och Pimpa. Jag lärde mig Pimpas signaturmelodi utantill eftersom den var fin och lätt att memorera. Det var min favorit.

Vid 7-8 års ålder började jag titta på TV-serien Violetta och jag gillade den så mycket att jag stod framför TV:n och åt chips och sjöng högt på spanska och kände mig som en stjärna.

Under den här perioden lyssnade jag på en låt som jag gillade mycket. Den heter "Unstoppable" av Sia. Den här låten betyder så mycket för mig och den motiverar mig, speciellt när den lyder. "Jag sätter på mig rustningen och visar dig hur stark jag är/ jag sätter på mig rustningen och visa dig att jag är det".

Dessa ord fick mig att förstå att jag kan vara omöjlig att stoppa att jag inte behöver ge upp i svårigheter för att jag kan vara stark och att jag kan bära en rustning för att skydda mig själv och visa vem jag är. Varje gång lyssnar jag på den här sången, jag lyssnar noga på texten för att förstå varje ord.

Sången hjälpte mig att bemöta många svåra stunder och gav mig mod och styrka.

Matilde

I AM MARTINA

Hej, jag heter Martina och jag föddes den 17 januari 2005 i Borgatoro, nära Parma. Jag har en bror, Andrea, en katt och en hund som heter Zampa och Pepe, mycket trevliga och roliga (katten lite mindre, men det får vara!).

Jag är en blyg tjej men om jag lär känna någon bättre blir jag social och generös. Mina föräldrar kommer från två olika platser i Italien:

Min pappa är från Francavilla Fontana i Puglia, södra Italien;

Min mamma är från Soliganano, i bergen nära Parma i regionen Emilia Romagna, norra Italien.

Jag har alltid bott i Riccò, en liten by i kommunen Fornovo di Taro, nära Parma. Gatan jag bor på är mycket lugn och alla känner varandra: vi ordnar grillkvällar och middagar och många av oss blir vänner.

På det här sättet har jag träffat min bästa vän, som jag delar mina minnen med från min barndom.

Nu går jag på högstadiet i Collecchio och jag var tvungen att lämna många av mina gamla vänner, men jag har träffat många fina människor också!

Min myshörna är definitivt min mjuka säng, med mina favoritlakan, med den brittiska flaggan på.

Jag känner att jag har förändrats under de här åren men jag är säker på att mina vänner inte har det. Jag älskar att lyssna på musik, det är en flykt för mig. Jag har en annorlunda favoritlåt mer eller mindre varje månad. Min favoritgenre är POPmusik, helt olika från mina kompisar och vänner som älskar TRAP/HIP HOP-genren. I april har min favoritlåt varit "Next to me" av "Imagine Dragons", en riktigt vacker och meningsfull låt.

Martina

KEVIN`S MUSIK

När jag var liten lyssnade jag inte så mycket på musik bortsett från några 90-tals hiphop-band som min pappa brukade lyssna på. Min pappa gillade 2pac, The notorius B.I.G. och 50 cent. Två år senare flyttade jag från Fornovo till Collecchio och jag blev intresserad av Dub Step e Drop Low.

Mina föräldrar insåg att jag var väldigt intresserad av musik så de köpte mig en trum-maskin och jag började ta lektioner i 2 år. Nu producerar jag alla typer av bakgrundsmusik. Min musikaliska repertoar är mycket större än vad den tidigare var. Jag lyssnar på T-rap musik, italiensk och amerikansk. Låtar som berört mig mer är:

Quello CHE VOGLIO (Vad jag vill) av LAIOUNG. Texten representerar mig och min familj.

Laioung säger att han kommer från fattigdom och att han inte känner sina föräldrar eftersom de dog under ett krig.

Mina föräldrar var fattiga, min pappa brukade bo i ett litet hus med sina systrar och bröder och varje månad var han tvungen att åka till Grekland för att jobba och tjäna pengar så att han kunde köpa mediciner till min farfar som var sjuk, efter ett tag dog min farfar. Min mamma brukade vakna tidigt varje morgon för att gå ut på fälten och plocka vindruvor och mandariner tillsammans med sina bröder.

Texten i sångerna säger:

*Vi brukade jobba och tänka på framtiden,
jag lyssnade inte på vad de sa,
för att någon som hatar kommer aldrig bli bättre,
för att den som hatar kommer aldrig att vakna.*

Min pappa kom till Italien i början av 90-talet som en illegal invandrare. Han riskerade sitt liv många gånger under sin resa till Italien. När han kom till Lecce började han jobba som murare och senare i Naples som bonde. Efter två år flyttade han till norra Italien och började jobba i en fabrik i Sala Baganza (nära Parma), sen flyttade han till Lemignano (Collecchio) med sina bröder. Efter ett tag hade min pappa och hans bröder gjort sig kända som duktiga arbetare och de beslöt sig för att starta en egen fabrik i Parma. Min mamma kom till Italien när hon var 18 år och jobbade på många olika platser som städare eller diskare. Hon hade det svårt med det italienska språket men till slut lärde hon sig det och blev kosmetolog. Nu jobbar hon i Collecchio. Efter sju år öppnade hon sin egen affär. Vår familjs historia var så känd att min pappa och mina farbröder blev intervjuade av två lokala nyhetstidningar. Min pappa sparade sidorna med intervjun.

För mig beskriver musiken hur vi är, inifrån och ut, den beskriver de vackraste och viktigaste stunderna i mitt liv men den beskriver också ledsamma stunder, när vi lider av förlusten av något eller någon vi älskar. Musik är också en grundläggande del av vår resa, den hjälper oss att tro på oss själva och göra saker som vi inte kunde innan. Jag tycker att musik är väldigt viktigt i mitt liv.

Kevin

E-bok Svenska

Linköping
Där idéer blir verklighet

University of Crete

Linköping
Där idéer blir verklighet

1st Gymnasio
Avlona

HELLENIC REPUBLIC
National and Kapodistrian
University of Athens

 ATHENE - GRUNDSCHULE

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. Project Number: [2017-1-EL01-KA201-036197]

Jag är Afghan men född och uppvuxen i Iran. jag vill inte dra upp en del dåliga saker om Iran men jag har det inte upplevt det trevlig och rättvist i Iran gentemot invandrare. Man särbehandlades och om man ville prestera bra för en bättre plats i samhället avundades och behandlades illa. Min största önskan har varit tillgång till ett bättre ekonomisk kapitel för att kunna hjälpa andra invandrare som har det tufft i sitt liv oavsett etnicitet och tillhörighet, muslim eller icke muslim... detta är en bit av mina tankar. Jag och min familj sökte oss till Sverige via FN för att fly ifrån fattigdom.

سلام اسم من نینما است ما از ایران می آیم من سوئد می زندگی می کنم در سوئد میزند های پیش رفتم کلاس دارم من و برادر من مادرم از ایران به سوئد آمدیم از کلاس سازمان ملل من 12 ساله من در ایران نامه گشتم و این در ایران مادر بزرگ و چند نفر دیگر هستند. اسم من را مادرم و پدرم گذاشته اند چون اسم من هیچ کاری نیست دوستم داشتیم اسم من میباشد چون اسم یک از اجداد من است. در سوئد مادرم از مادر بزرگم خیلی عفت بود این بود مادر ایران چه مدرسه می رفت مدرسه هاش خنیش بود و بعد از آن ما با احلاق بود و دو بهی های مدرسه در ایران هر روز یک دعوی بود که اجازت بگیرد. ولی من خوراکی هر روز میدادیم و هر روز میفروختیم و خوراکی هم را بدی خوردیم این بود (داستان زندگی من) پایان

Vår familjs historia 16/2 1397 vi startade vår resa. Klockan 23:00 lämnade vi vårt hus till Teheran. På grund av administrativa problem var vi i Teheran i en vecka. Vi flög till Istanbul den 24/3 1397 och vi anlände på morgonen den 25/3. Jag lämnade Istanbul klockan 8:00 och flyttade mot min stad. Vid kl.14:00 anlände vi till slutdestinationen. Det här var historien om vår invandring från Iran till Sverige.

تفاوت های داریم بعضی از دوستان از آمدن به سوئد را زین و بعضی کاهم ناراضی بعضی ما برادران و بعضی ما نوزادان بعضی ما خوشحالان و بعضی ما ناراضی هستند و هر کدام نامه تمام

NINOS PERSONLIGA BERÄTTELSE

Jag gick i skolan i Iran.
min pappa jobbade som byggnadsarbetare
min mamma jobbade som hushållerska.

Varför flyttade du/ni?
för vidare framsteg, mamma och pappa bestämde
det var inte en bra plats för flyktingarna.

Vad var du/ni oroliga/rädda för?
Hälsa och säkerhet
Jag var inte rädd för något speciellt.

Vad var riktigt svårt att klara av och hur tog ni er igenom detta?
bortsett från vännen och släktingar.

Vad saknade ni?
vän, fyruk, Vull, Ups.
Tre ditionella livsmedel.

Vad fick ni med er?
saxa, skor, skjorta, t-shirt, byxor
minne jacka, minne skor, minne skjorta.

Mitt namn är Ninos och kommer från Iran. Mina föräldrar valde mitt namn. Jag ville heta Mohammad eftersom det är en profets namn som jag gillar. Det finns inte så många som heter Nima. Jag, min bror och min mamma flyttade till Sverige med hjälp av FN. Jag är 12 år gammal och gick till skolan i Iran. alltid hände en massa konflikter i Iran. eleverna bråkade, läraren och rektor var inte snälla i skolan. Jag hade med mig min frukt och åt i skolan på min skolbänk. Att flytta ifrån Iran var jobbigt eftersom min mamma saknade sin mor.

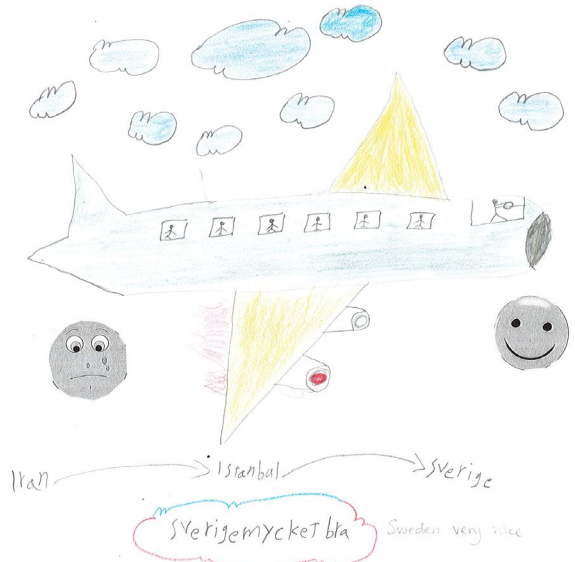
Det finns skillnader mellan mig och mina klasskamrater här i Sverige. Vissa är nöjda och glada och vissa saknar sin pappa i sitt liv.

PARVIZ RESA

ما اول از سازمان ملل کمک خواسته اسم در جدول در جدول بح فعال دوید تا با این رسیدیم • من پدر ندا را هم
 فقط یک مادر بود که پدر او در ایران زندگی کرد و این کارم • اسم ما به چند روز در سوئد در آن سازمان ملل شد که یک ماه
 دیگر با پدر آمدیم • نام یک ماه و سه روز از آن روز آخر ساعت 03:30 از ماسله ها در خانه ای که بودیم
 است فرودگاه امام خمینی رفتیم چون ساعت در هوا ای سوئد بودیم و به سمت سوئد آمدیم و به سوئد رسیدیم
 در سوئد به نام خانم پورانی ما را به خانه ای در سوئد آوردن تا آنجا آورد و چند هفته گذشت که ما را به این سوئد آورد.

Hej!

Från början sökte vi hjälp hos FN för att flytta från Iran. Jag har ingen pappa. Det är bara jag, min mamma, min bror, morbror och min mormor. I sju år kämpade min mamma att få flytta från Iran och en dag fick vi ett brev hem och i brevet stod att vi ska flytta till Sverige om en månad. Vi berättade för alla och packade våra väskor. Vi packade ner en bild av min mormor. Mamma packade en klänning och kjol och shorts och verktyg som de behöver. Vi köpte flygbiljetter och sa hejdå till alla. Vi åkte via Turkiet till Sverige och så fick vi åka till Linköping och träffade en kvinna som hette Pouran. Vi flyttade till vår lägenhet och efter några veckor började vi skolan. Livet utan pappa ar väldigt tufft och min största önska är att hitta min pappa.

Vad saknade ni?
 مادر پدرم

Vad fick ni med er?
 (Blank lines)

Blev ni hjälpta av minnen, i så fall hur?
 وقتی که من دل تنگ مادر پدرم می شدم یادش
 پدرم به من می شد و یادش

Vilka egenskaper fick ni genom erfarenheten av att flytta?
 من در ایران به یادش بودم و یادش
 و در سوئد یادش بودم

Vilka yrken har du haft och var (vilka platser/ länder) hade du dem?
 Jag gick skolan i Iran
 MIN mamma Norge
 min Pappa esmat alaki

Varför flyttade du/ ni?
 Fördi jag egen skull - efter som jag det är
 oregelbundet och det inte finns något att studera är
 Vad var du/ ni orolig/ rädda för?
 Jag är rädd särskilt på natten i det gamla
 huset ensam

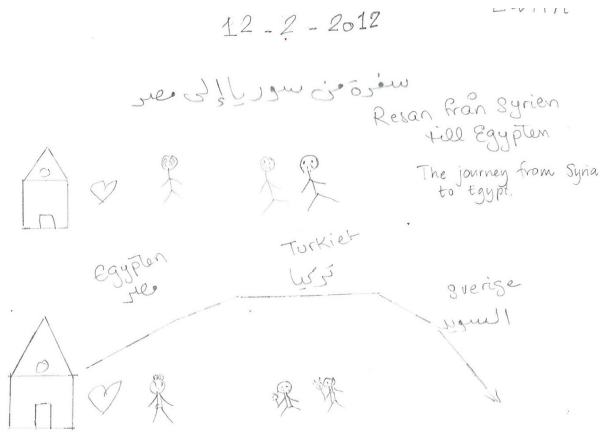
Vad var riktigt svårt att klara av och hur tog ni er igenom detta?
 lämna familjen

Vad saknade ni?
 mamma - bror - morbror - morbror - fast te

Vad fick ni med er?
 Vi gav våra väskor ett memoarbild och
 vi tog en bil till Sverige och vi stät och
 vi i kloket gav vi en bil och gav min vän en bil
 Han gav mig också en tåg

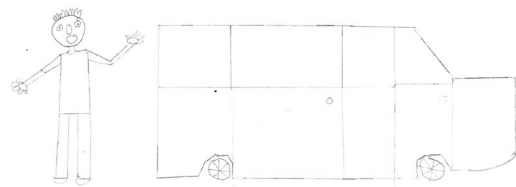

LAFIFS RESA

Jag åkte till Egypten den 12 februari 2012 och därifrån vidare till Turkiet. Den 24 april 2018 åkte jag till Sverige. Jag var ledsen för att jag skiljdes från mina kompisar.

Zih Kö Ping
سفرة مصر 12-2-2012
و بعد إلى تركيا يوم 24-4-2018
كان ماضون جلسة سباحة
سفرة السويد
يوم 24-4-2018
بارك الله فيهم أحبنا

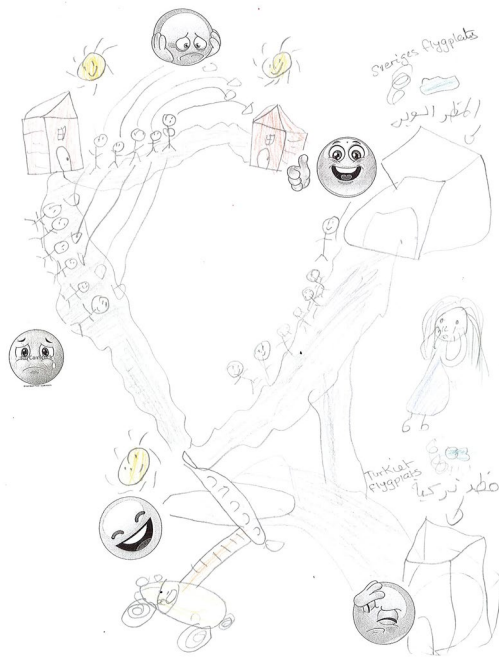
ني مصر
i Egypten

- 1- Vilka yrken har du haft och var (vilka platser/ länder) hade du dem?
Pappa Mkhalkh och mamma
- 2- Hon var Moushs Pa
og Jich i skolan
- 3- Varför flyttade du/ ni?
På grund av kriget
- 4- Vad var du/ ni oroliga/ rädda för?
Vad är vris och död
vi var rädda för att bli dödade
- 5- Vad var riktigt svårt att klara av och hur tog ni er igenom detta?
situationen vär och kharrev
att lämna mitt land och stäkt i
ngar
- 6- Vad saknade ni?
mehade du och matesha
mina vänner och släktinga
- 7- Vad fick ni med er?
språk tradition
paivata ägodelar

- 8- Blev ni hjälpta av minnen, i så fall hur?
Att tänka på dem och koh ka kter
dem
- 9- Vilka egenskaper fick ni genom erfarenheten av att flytta?
Att man var stark och hatt
na tålamo d

SARAHS RESA

وَأَنَا أَتَيْتُ اسْمِي كَثْرًا
 أَنَا رَجُلٌ مِنْ بَلَدٍ أَتَيْتُ مِنْ لُبْنَانَ وَأَنَا لَمْ أَتِ إِلَى السُّودِ وَكَانَتْ السُّودِ
 أَهْلًا وَأَكْثَرُ بِلَادٍ فَفِيهَا هُوَ الْبَلَدُ عِنْدَمَا تَرَعُ
 وَأَيْضًا عِنْدَمَا وَجَدْتِ كَثْرَةَ مُرَمَّانٍ عِنْدَمَا وَجَدْتِ عَلَى الْوَيْدِ وَرَأَيْتِ
 أَوْلَادَهُ نَالَتْ عِنْدَمَا أَبَتْ وَأُضِدُونَ مِنَ الْبَطْرِ وَلاَئِكَ بِشَقَّةٍ
 فِي الْهَدَفِ وَ أُمُّهُ أَيْضًا أَتَتْ لِبْنَانَ وَأَيْضًا إِلَى
 عَرَاقٍ وَعَسَى وَلاَئِكَ أَتَوَاتِي وَأَنَا أَهْبَتُ الْوَيْدِ كَثْرًا وَلاَئِكَ
 بِشَقَّةٍ إِلَى بَلَدٍ لِبْنَانَ وَ عِنْدَمَا أَتَيْتُ إِلَى الْوَيْدِ أَسْتَدْفِ
 مَدِينَةٍ وَ عِنْدَمَا وَجَدْتِ إِلَى السُّودِ فَجَاءَتْ إِلَى أَبِي أَعْبَدًا
 وَتَأْتِي كَثْرًا عَنْ بِلَادٍ لِبْنَانَ
 أَتَيْتُ يَدِي عَلَى لِبْنَانَ وَأَشْرَفَهُ
 أَتَيْتُ يَدِي عَلَى
 لِبْنَانَ
 وَتَأْتِي كَثْرًا
 عَنْ سِيرَتِي قَدِيمَةٍ

Jag heter Sirine och kommer från Libanon med min familj. Jag tycker om mitt namn jättemycket. Jag kom till Sverige och tyckte att det är ett vackert land.

Det mesta som jag blev rädd av var när flyget lyfte.

Jag var glad när jag kom fram till Sverige och träffade mina kusiner som kom och hämtade oss från flygplatsen.

Jag saknar min mormor, farmor, farbröder, fastrar och morbröder i Libanon.

Jag gillade Sverige väldigt mycket, men saknar mitt land Libanon.

Vilka yrken har du haft och var (vilka platser/ länder) hade du dem?
 Pappa jobbade som en kock i en restaurang i Libanon. Mamma arbetade i en klädbutik.
 Varför flyttade du/ ni?
 Flyg flyttade hit eftersom min pappa var bosatt här.
 Vad var du/ ni oroliga/ rädda för?
 Jag var mest rädd för att öka flygplatsen hit.
 Vad var riktigt svårt att klara av och hur tog ni er igenom detta?
 Det svåraste var att känna mina vänner och min släkt när de levade varandra och hjälpa kontakt med hela tiden.

Vad saknade ni?
 Det vi saknade mest av allt var pappa.
 Vad fick ni med er?
 Vi fick med oss våra kläder och jag tog med mig ett gosedjör som jag haft sedan jag var liten.
 Blev ni hjälpta av minnen, i så fall hur?
 Vilka egenskaper fick ni genom erfarenheten av att flytta?
 Vi blev modigare, vi vågar gå ut på stan utan att kunna säga det och säga till kommunikera med andra.

SAFIWAHS RESA

Afterwards we went by Taxi to Lebanon
Därefter åkte vi taxi till Libanon
وبعدنا خرجنا بالسيارة وسافرنا إلى لبنان

Vi väntade i hur lång tid på att flygplanen till Sverige
We waited in Turkey to go by airplane to Sweden
وقدنا ننتظر في تركيا على متن الطائرة لكي نذهب إلى السويد

När vi kom fram till Sverige möt vi min bror
When we arrived to Sweden we met my brother
عندما قمنا بالوصول إلى السويد التقينا أخي وأخبرني عن أخبار العائلة

Vi åkte buss till Linköping
We went by bus to Linköping
صعدنا في باص ليذهبنا إلى لينكوبينج

sedan gick vi hem och träffade min morbror
After that we went home and met my uncle
بعد ذلك ذهبنا إلى البيت و التقينا عمي وأخبرني عن أخبار العائلة

25/4/2018
Me and my mother were in Syria and said goodbye to the family
في سوريا مع والدتي ودعونا للعائلة

Detta var min resa till Sverige
This was my journey to Sweden

آخر يوم كان لنا في سورية 25/4/2018 كان بيني وبين والدتي ودعونا للعائلة
خرجنا من المنزل فركبنا سيارة أجرة لكي نأخذنا إلى لبنان. عندما سمعنا أن السيارة ستخرجت من اللاذقية لم نكن نعلم أنها ستخرج من اللاذقية فركبنا سيارة أجرة لكي نأخذنا إلى لبنان. عندما سمعنا أن السيارة ستخرجت من اللاذقية لم نكن نعلم أنها ستخرج من اللاذقية فركبنا سيارة أجرة لكي نأخذنا إلى لبنان.

Vår sista dag för oss i Syrien den 25 april 2018 tog vi farväl av familjen och grät. Därefter gick vi ut och tog en taxi till Libanon. När jag klev i bilen kände jag saknaden till familjen och grät. När vi kom fram till Libanon gick vi med rädsla in till flygplatsen. Vi väntade på flygplatsen cirka två och halv timme och sedan tog vi flyget till Turkiet. Vi väntade i Turkiet i fyra timmar där vi senare tog flyget till Sverige. Vi var både glada och ledsna.

När vi kom fram till Sverige längtade jag efter att få träffa min bror. När jag såg honom började jag gråta och skratta för att vi träffades. Därefter väntade vi två timmar på bussen som tog oss till Linköping där jag fick träffa min morbror.

Jag var glad och detta var vår resa till Sverige. När en vecka hade passerat för mig i Sverige började jag längta mer och mer efter min familj.

Vilka yrken har du haft och var (vilka platser/länder) hade du dem?
jag var elev och min mamma var en hemmafru och min far var död.

Vad för flyttade du/ni?
vi kom från vårt land eftersom min bror är i Sverige för att leva med honom.

Vad var din/ni motiga/rädda för?
jag var rädd för att komma till Sverige eftersom jag inte kände någon här.

Vad var riktigt svårt att klara av och hur tog ni er igenom detta?
Det var svårt att lämna min familj.

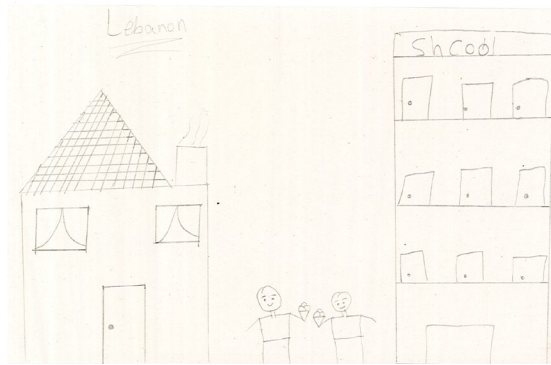
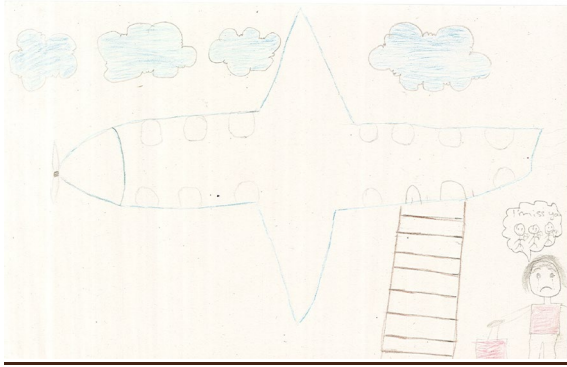
Vad saknade ni?
jag saknade min familj och vänner och friskt luft på morgonen.

Vad fick ni med er?
jag kom och tog längtan efter min familj och allt hopp och min kärlek till mitt land.
jag hoppades att minne om min kusin dotter och andra minnen av min flickvän.

Blev ni hjälpta av minnen, i så fall hur?
jag minns när jag sitter med min morbror och prata och gå samman och allt vi gör tillsammans, och varje medlem av min familj eller min familj eller mina vänner som jag var med honom oförglömligt minnen.

Vilka egenskaper fick ni genom erfarenheten av att flytta?
jag lärde mig att vara tålamod och uthärdig och inte rädd för noga grannar.
jag lärde mig visdom att en person inte känner värdet av något än att förlora det.

MERYAMS PERSONLIGA BERÄTTELSE

هرديا ، انا اسمي ميريام ، و هو اعني 13 سنة . و هو اعني هي ابيادة و الرسم
و معنى اسمي الجبال و المرتفعات و الجبال و الجمال . و اعني انفسه هو اردد
و حياض . افضل هو الاقصر . انا لقا اشيان من لبنان و السويد . ولكن
انا من سوريا و لكن بسبب الحرب ذهبت الى لبنان بين الحرب
و انا عشت في لبنان اكثر من سوريا عندما ذرنا من سوريا
كان عمري 6 سنوات و لقد درست في لبنان 8 سنوات
و عندما سفرنا كنت ذرية جدا لانني سوف اترك رفاقي
و عائلتي . و لقد اخذت الكثير من الذكريات و الرسائل من رفاقي
و انا اعلق في سويد و عندما ارى الذكريات اشكر الاكثريين
رفاقي و اوقات المسيلة . و ابي كان يعمل في سوريا في شركة
الاكبرية و طفا و انا اني ادرس اللغة السويدية من اجل ان
يعمل في السويد . و عندما اكبر اريد ان اصبح صميت اطياف
رائحة احب الناس و الوردية .

Hej, jag heter Meryam. Jag är 13 år gammal. Mina intressen är att simma och rita.

Mitt namn betyder bergen, höjderna och skönheten. Min favoritfärg är röd och favorit djur är hund.

Vi kom till Sverige från Libanon men är från Syrien. Vi åkte till Libanon på grund av kriget. Jag var sex år gammal när vi flyttade till Libanon, därför har jag bott längre tid i Libanon än i Syrien. Jag studerade i Libanon i åtta år. När vi reste till Sverige var jag jätte ledsen för att jag kommer att lämna min familj och mina kompisar. Jag fick många brev och souvenirer av mina kompisar som påminner mig alltid av de och de fina stunderna som vi hade tillsammans.

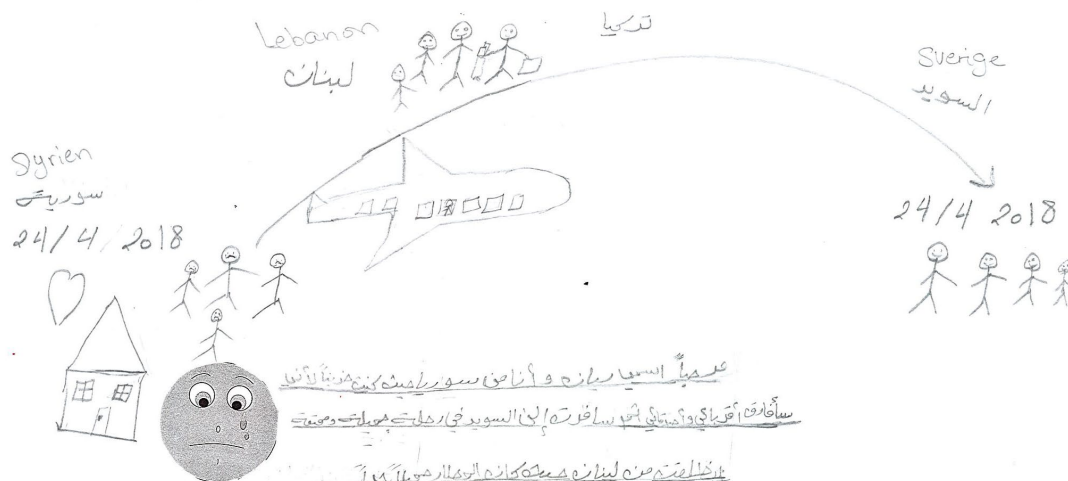
Min pappa jobbade i ett företag i Syrien. Nu studerar han det svenska språket för att kunna jobba här.

När jag blir stor vill jag bli en designer för att jag tycker om kläder och mode.

انا و صديقاتي نحب القصة و لكن صديقتي كانت عابسة في سوريا
في الحرب لكن انا في لبنان . و لكن هي عانت اكثر لانها كانت
تسمع اصوات الحرب و لكن انا عشت في لبنان ما كان في حرب
بس انا عفتي و قلبي كان بسوريا اذني و كان كل الناس
صبر و عن الحرب و المشاكل من اخبار العالم

REJANS RESA

عميل السيد ريان و أنا من سوريا من مدينة اللاذقية
 سفارة أرميا و أرميا التي سافرت إلى السويد في رحلة جميلة و تمت
 على الطائرة من لبنان مدينة كازم الشمال جويلا
 وكان عماله صانج كثيرة نور كوظف في تركيا
 في مطار كبر جدا وكان مزدحماً ومرتفع أسمع
 بعض الفرس الحزوة أرضاً بعض الحزن لفراق الأجد
 في سوريا و انظر في هذا المطار هو إلى الساعة
 لتعلم الطائرة الثانية العجيب التي بشوكروا
 حيث استخفتم بالرحلات خصوصا بالجزء الأكبر منها
 لأنها كانت أرى السويد لأول مرة في حياتي ولكن عنوا و ملنا
 كان الجو رداً قليلاً في البداية سناً و من هذا الجو لكن أدرت أنه لا ذقاً سأعود عليه

شكر ربنا الباص بعد ظهر رحلة الطائرة وكان الباص كبيراً و جميلاً
 كنته و فاجأً و بدت أنظر من النافذة و أسمع نظري ببرزه العناصر الجميلة
 و الحوت التي أخذت من التماثيل في الدورات الأولى وكانت رحلة جميلة
 تعرفت فيها على أشخاص جدد.

Hej, jag heter Rejan och jag är från Syrien. Jag var ledsen i Syrien för att jag skulle skiljas från min familj och mina kompisar.

Jag hade en trevlig resa till Sverige. Jag åkte från Libanon som har en fin flygplats och landade i Turkiet som har en stor flygplats med mycket folk.

Vi hade många resväskor med oss. Jag hade en känsla av både glädje och sorg för att jag lämnade alla mina kära i Syrien.

Vi väntade i Turkiet i cirka två timmar innan vi tog flyget till Stockholm. Jag njöt av resan, speciellt sista delen av den, för att jag såg Sverige för första gången i mitt liv. När vi kom fram var vädret lite kallt som gjorde mig lite upprörd, men jag visste att jag snart skulle vänja mig vid det. När flyget landade åkte vi en jättefin och stor buss. Jag var överraskad och tittade ut genom fönstret och njöt av den fina utsikten, som fick min uppmärksamhet från första stunden. Det var en trevlig resa där jag fick besöka flera länder.

Under min resa lärde jag mig styrka, tålamod och att vara uppmärksam.

Några vänner berättade om sina resor där jag kan se likheter gällande buss och flyg samt att fly från krig och tragedier, men jag kan även se många olikheter som till exempel att de kom via land, skog, hav och att de fick uppleva svåra situationer.

Vilka yrken har du haft och var (vilka platser/ länder) hade du dem?

Jag gick i skolan i Syrien. Min mamma jobbade som pharmaceutical var hemma. Min pappa jobbade som ad voket var hemma.

Varför flyttade du/ ni?

Vi slyttade för en bättre framtid för oss.

Vad var du/ ni oroliga/ rädda för?

Jag var orolig för kriget och vad kriget gjorde för landet, folket och ljudet av skottlossning.

Vad var riktigt svårt att klara av och hur tog ni er igenom detta?

I syrien det saas ett krig som orsakade de ligg i sörhållanden i alla avseenden.

Vad saknade ni?

Jag saknar mina släktingar och den vackra atmosfären i syrien.

Vad fick ni med er?

Jag tog med mig min längtan efter mitt land och mina vänner och vackra minnen av honom kommer inte att vara ersatt mitt minne.

Blev ni hjälpta av minnen, i så fall hur?

Tänk på mina vänner, släktingar och minnen med dem och kontinuerlig kommunikation.

Vilka egenskaper fick ni genom erfarenheten av att flytta?

Jag lärde mig tolerans, styrka och ansvar och den mannen måste vara stark.

MOHAMMADS RESA

Namn: Mohamed
 Vilka yrken har du haft och var (vilka platser/ länder) hade du dom?
säljer färgebonder

 Varför flyttade du/ ni?
Efter som jag är skild i staden Kuwait
 Vad var du/ ni oroliga/ rädda för?
Polis

 Vad var riktigt svårt att klara av och hur tog ni er igenom detta?
Havet och till folket

Jag var hos en kompis.

Den 20 maj 2011 lämnade jag Kuwait med hjälp av en smugglare.

Jag skickades vidare mellan olika smugglare. Jag stannade i Frankrike i tre år där jag bodde i ett litet hus. Vägen till Europa tog mig 15 dagar. Jag stannade i Turkiet i sju dagar. Transportmedlen som jag tog för att komma till Europa var flygplan, tåg, buss, bil och båt. Jag var ledsn hela resan och är fortfarande ledsn. Jag kom först fram till Malmö och i april 2018 flyttade jag till Linköping. Det som gjorde mig ledsn var att jag skildes från mina föräldrar och aggressiviteten som smugglarna hade. Jag önskar att jag blir accepterad i Sverige.

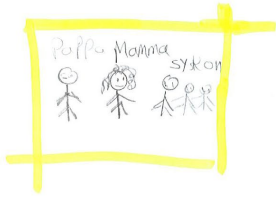
كنت في بيت مديني
 طلعت 2015/11
 طلعت من الكويت مع صهر
 وصهر كفا في صهر
 ضلقت في فرنسا 3 سنوات
 وفي الطريق الاوروبا 10 ايام
 ضلقت في تركيا ايام
 كنت في فرنسا في القبات
 وبيت و شقة
 وسال الوصول الا اوربا طيارا - قطار - باص - سيارة - سفينيا -
 كنت نركف كنت طوك الطريق حزين ولحزينة حزين
 وصلت السويد 2018/4 في لين شويينفم 2018/4
 اول وصولي السويد في Malmö الى خلائق احزن واق اهلي وصهر
 المدارس skolor schools
 الناس folk people
 الحزين Red peace
 المشقة Leende Smiles
 الاحترام respekt respect
 المساواة jämställdhet equality
 papa يا
 mamma
 يا
 الكويت Kuwait

أكثر شيء أفكر في
 اخت في صهر انه قفقت نفسي
 وصلت حيان نفسي اجت لحاولا وتحتل الطريق لحالها
 تقابلت اكون قاسي مع الناس
 تقابلت الهير كان فرات اهلي وكل من

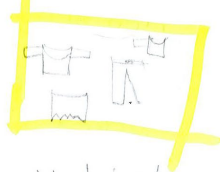

RAHIS PERSONLIGA BERÄTTELSE

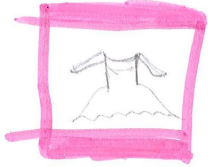
1- Kort för mig familje

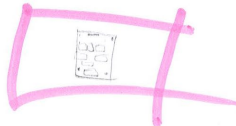
5- Kläder

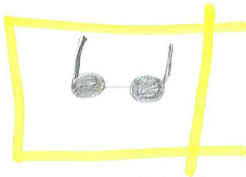
2- Klänning

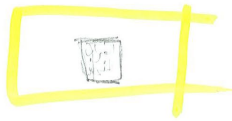
6- Mobil

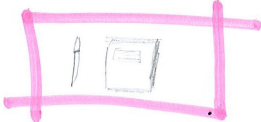
3- Solglassögon

7- en bok

4- en små skrivbok och en penna

8- skor

Blev ni hjälpta av minnen, i så fall hur?

Jag var med min kompis och spelar till sammans och en jag var gift till mi mormor och farmor och äter där.

Vilka egenskaper fick ni genom erfarenheten av att flytta?

tålamod, Effekt, optimism, ta ansvar och mod.

Vilka yrken har du haft och var (vilka platser/länder) hade du dem?

Jag var student och min pappa var officer och min mamma var hemmafru och det var i Syrien i Homs.

Varför flyttade du/ni?

Därfor i mitt land var krig och det var inte bra, det var något som läskigt.

Vad var du/ni oroliga/rädda för?

Det var rädda för mig och för min familj därför vi kommer till Sverige i vatten på båt.

Vad var riktigt svårt att klara av och hur tog ni er igenom detta?

Det var svårt därför jag lämnade mitt land och mina saker och mina släktingar. Vi var många på båt.

Vad saknade ni?

Jag saknade mina släktingar och mitt land, mina stad, mina kompisar.

Vad fick ni med er?

Vi fick med saknade för människor är döda i krig. Vi fick med vackra minnen från Syrien från skolan, brev från mina kompis, present från mi kompis. Kort på varandra.

Det ingen som har samma berättelse som mig. Min berättelse är speciell, därför har jag inte hittat några personer som har upplevt samma händelser som mig.

Skillnaden mellan mig och de andra är att de tog flyget till Sverige och inget läskigt och ledsamt händelse, medan jag kom via havet. Jag lärde mig att ha tålamod, ta ansvar, vara modig, samarbeta, vara positiv och hjälpsam.

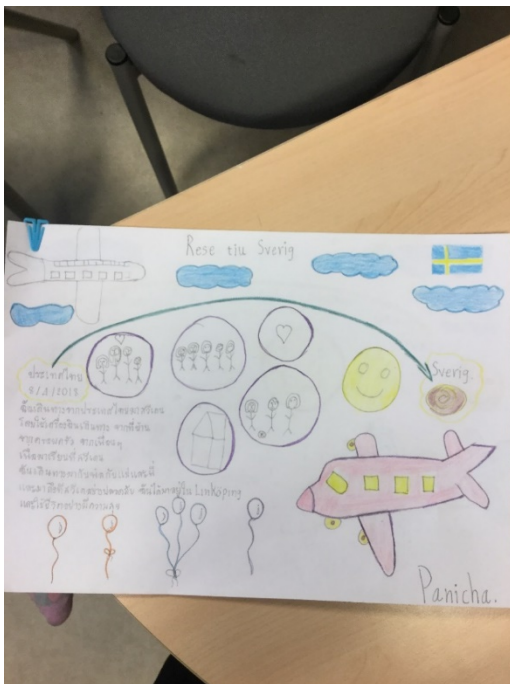

لا يوجد أحد طبعاً مائة لفتى طبعاً غريبة ومختلفة لها لم
 أحد أشخاص لديهم أفعال في تصرفهم مثل أفعال قلبي
 الفرق إن أغلبهم أتوا من الطيران ولم يحدث معهم شيء
 مزينة وفتحة نوكها وأنا أتيت في البحر.
 - تعلمت العبرية تحمل المسؤولية والشفاعة والتعاون والقيادة
 وتعلمت العيشة.

Jag går från syrien till turkoi
 sen jag äter en bott med min familj till grekland
 och det var på natten. Det finns i bott mycket människor.
 Jag hade rädd från vatten.

Österrike och till många länder men jag har glömd.
 Vi går till Tyskland och bor där ett år och 7 månader
 sen vi kommer till Sverige.
 från Tyskland till Sverige med flyg
 och vi var i Göteborg sen vi kommer till Gösam det är små stad
 i Sverige

PATIPHAN'S TRANSITION STORY

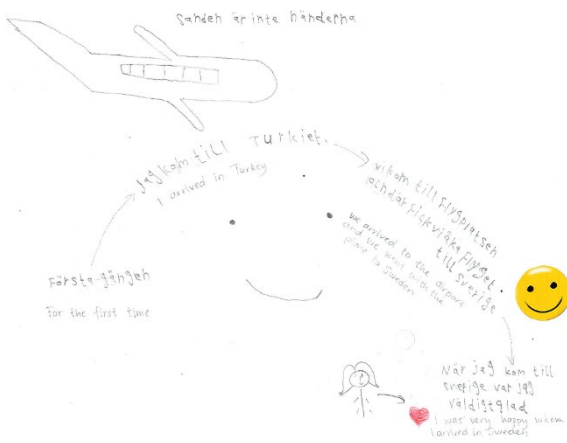
Den 8 april 2018 reste jag från Thailand till Sverige med flygplan. Jag lämnade hemmet och vänner för att studera i Sverige. Jag reste med mina föräldrar och min bror och kom fram hit med säkerhet. Jag bor i Linköping och lever lyckligt.

SUMEJAS RESA

Mitt namn är Sumeja och jag kommer ifrån Somalia. Skillnader mellan eleverna som går här är att en del elever har sin föräldrar med sig medan de andra eleverna har kommit som ensamkommande till Sverige. För min egen del kom jag som ensamkommande barn. Jag kom från Somalia 2015. Jag åkte ett bus från en lite by till ett lite större samhälle som heter Lascanood. Där uppehöll jag mig ett tag innan jag åkte vidare till en större stad som heter Hargeysa. Efter Hargeysa åkte jag vidare till Etiopien i Addis Abeba och stannade där i 3 månader. Ytterligare ett bus resa till Kenya nämligen i Nairobi och där bodde jag dryga år. Innan det blev dags att åka ett flygplan för det första gången i hela mitt liv då kom jag till Sverige februari 2018 en fredag eftermiddag.

AMNES RESA

Vilka yrken har du haft och var (vilka platser/ länder) hade du dem?

Min mamma var uppfostrare. Men hon vill vara tjanare mekaniker

Varför flyttade du/ ni?

Luxu men su. Rava var ett litet.

Vad var du/ ni oroliga/ rädda för?

Jag blev rädd för att vi blir mer dade.

Vad var riktigt svårt att klara av och hur tog ni er igenom detta?

Luv vi var inte tillsammans.

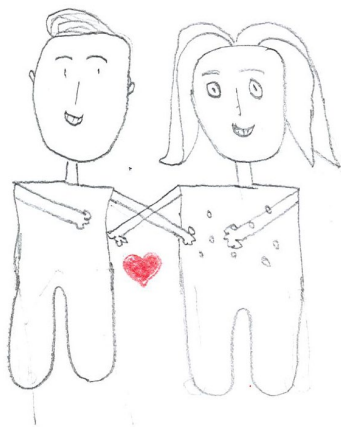
För att jag inte fick ha

Vad saknade ni?

mina släkting och vänner

Vad fick ni med er?

ID kort och vitisa papper bara

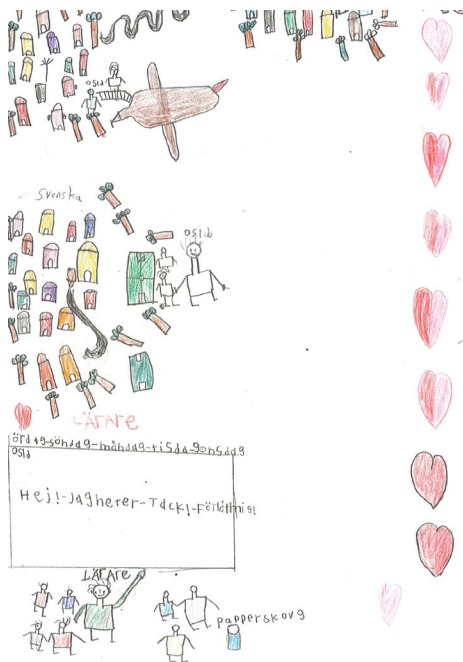
Vilka egenskaper fick ni genom erfarenheten av att flytta?

Jag fick att vara stark

och att ha tålamod.

OMARS RESA

Vi flyttade till Sverige för att det var krig i Syrien. Det var svårt men jag vet inte riktigt hur jag klarade det. Jag saknar vårt hus och mina kompisar. Vi fick med oss kläder.

MUSTAFAS RESA

Som liten bodde jag i Syrien. Vi bodde utanför Damaskus. Det var en by. Huset var väldigt stort. Vi hade två hund, höna, en tupp och en hare. Min farfar

Vi flyttade till Tyskland för att det var krig i Syrien och vi kunde inte bo där längre. Jag var lite ledsen, men sen lärde jag mig tyska och fick nya kompisar. Det var roligt. Jag bodde i ett hus med två våningar och vi bodde på den första våningen. Huset var stort. Jag och min mamma och min syster var i Tyskland. Min papa bodde i Sverige. Sedan tog vi ett tåg till Sverige. Jag tyckte att Sverige var vackert för allt vatten och gräs. Jag gick till Adjunkten i två månader. Nu går jag i Bäcksolan. Skolan är fin och jag har fem kompisar. Jag bor i en lägenhet.

SEDRAS RESA

Jag bodde i Syrien. Mitt hus var blått och vi hade en hund. Hunden skällde och var arg. I mitt hus bodde mamma, pappa, jag, mina farföräldrar och min bror Aziza. Sen kom kriget. Vi åkte buss till Grekland. När vi kom till Grekland bodde vi först i tält. Sen flyttade vi till ett hus. Jag fick grekiska kompisar. Jag lärde mig engelska och grekiska.

HODANS FAMILJEBERÄTTELSE

Jag har bott i Somalia. Jag har en katt. Det här är ett hus i Somalia. Vi åkte buss till Sverige. Jag träffade pappa. Hej då.

DIANAS RESA

Jag bor i Syrien. Det var jag, min mamma och pappa och min lillasyster och Syria. Mitt hus var tre våningar högt. Jag har ett fint hus. Huset var vitt. Vi hade en hund det var bra. Jag tyckte om att bo i Syrien. Kriget kom till Syrien. Jag var rädd. Vi var tvungna att fly. Vi åkte båt till Grekland. I Grekland var det bra. I Grekland bodde vi med en familj. Jag åkte buss till skolan. Det var varmt. Jag cyklade och åkte rullskridskor. Nu bor jag i Sverige. Jag går i skolan. Jag har kompisar. Jag tycker om att spela fotboll och cykla. Jag vill lära mig simma.

HASSANS RESA

Jag bodde i Somalia. Jag flyttade till Etiopien. Vi bode i ett stort hus. Vi hade en gunga. Ibland regnade det mycket. Jag gillade det i Etiopien. Vi flyttade till Etiopien. Min mamma (ohörbart). Vi bodde i ett stort hus. Min familj bodde på tredje våningen. Vi flyttade till första våningen. Efter sen gick vi till ambassaden för vi ville åka till Sverige. Vi ville pass. Hassan's liv. När vi hade fått passen kunde vi åka till Sverige. Vi åkte med flygplan till Stockholm. Vi åkte till Linköping eftersom vi kände några där. Det var ganska kallt. Nu bor jag i Linköping, Berga. Jag har bytt (ohörbart) och kod till mitt hem. Jag går i Bäckskolan. Jag har många kompisar och jag tycker om att spela fotboll.

MARIAMS RESA

Som litet barn var jag i Syrien i ett stort hus med en våning. Huset var väldigt stort. Mamma hade jobb och vi var väldigt glada. Det var Kenya. Vi var i Kenya. Vi var lite glada men vår mamma var inte med oss. Hela dagen grät vi varje dag. Vi bodde med en man som var vår kusin och jag vet inte var jag bodde. Sen vet jag inte vad som hände. Vi flyttade till Sverige. I Sverige är jag med mamma så det känns väldigt bra. Vi hittar inget hus. Vi flyttar varje dag till en annan plats. Det är hur vi gör. Nu är jag i skolan och jobbar riktigt bra. Jag har snälla lärare. De är så bra. Jag bor i Skäggetorp och det känns lite bra. Jag tycker om att vara här.

SOFIAS RESA

Mitt hus i Syrien. Jag bodde i Syrien när jag var ett litet barn. Jag levde med mamma, pappa och mina två systrar. Vi hade ett fint hus. Vi hade många leksaker. Vi hade höns, hundar, kaniner och vi hade olivträd vi kunde leka och gunga så bra.

Sedan kriget startade i Syrien blev det farligt. Min mamma och pappa beslutade att flytta till Turkiet. Jag blev lite glad och lite rädd. Jag blev rädd för att jag trodde att det var krig där också. Det var trevligt i Tyskland för att vi hade många vänner och gick i skolan. Vi fick glass i skolan, efteråt åt vi banan eller äpple. Klockan fyra gick vi hem och några av eleverna gick hem klockan två. Vi hade ett två timmar lång rast efter lunch. Det var bra i Tyskland.

Nu bor jag i Sverige i Linköping. Jag går i skolan och har många vänner. Mina vänner är Maryam, Aziza, Nathali. Mina lärare i förberedelseklass, Emma och Victoria är mina bästa. Mina bästa ämnen i skolan är idrott, matte, historia, simning och jag gillar att läsa böcker.

SARAS RESA

Mitt liv som litet barn. Som litet barn levde jag med pappa, mamma, farmor o farfar och mina syskon och vänner. Vi levde i Kurdistan i Iran. Huset var litet. Vi hade ett trädgårdsland ute. Vi planterade spannmål, frukt och grönsaker. Jag gillade Kurdistan.

På väg till ett okänt land. Jag var 8 år och jag kommer inte ihåg allting. Först reste vi över ett stort hav i en liten båt. Sedan reste vi i bakluckan i en bil genom flera länder. Jag tyckte att det var otäckt och jag var rädd. På väg till ett okänt land. Först gick vi på ett järnvägsspår med många andra människor. Jag och min mamma blev trampade på benen och huvudet. Sedan sa polisen åt oss att ta en annan väg som var lättare för barn. Vi hade tur. Alla var rädda för att polisen hade lurat oss och skulle arresteras oss, men dom var väldigt snälla. Vi kom till Sverige. Vi anlände till resecentrum i Linköping. En släkting kom och hämtade oss. Deras hus var stort. Vi kunde vila upp oss bra.

E-bok Tysk

ATHENE - GRUNDSCHULE

University of Crete

Linköping
Där idéer blir verklighet

1st Gymnasio
Avlona

HELLENIC REPUBLIC
National and Kapodistrian
University of Athens

ATHENE - GRUNDSCHULE

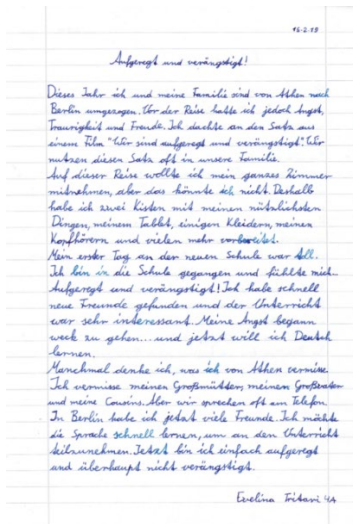

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. Project Number: [2017-1-EL01-KA201-036197]

Evelina – förväntansfull och rädd

Förväntansfull och rädd

Det här året flyttade min familj och jag från Aten till Berlin. Innan vi flyttade var jag rädd, ledsen och glad. Jag var tvungen att tänka på en mening från en film som vi ofta använder i vår familj ”vi är så förväntansfulla och rädda”.

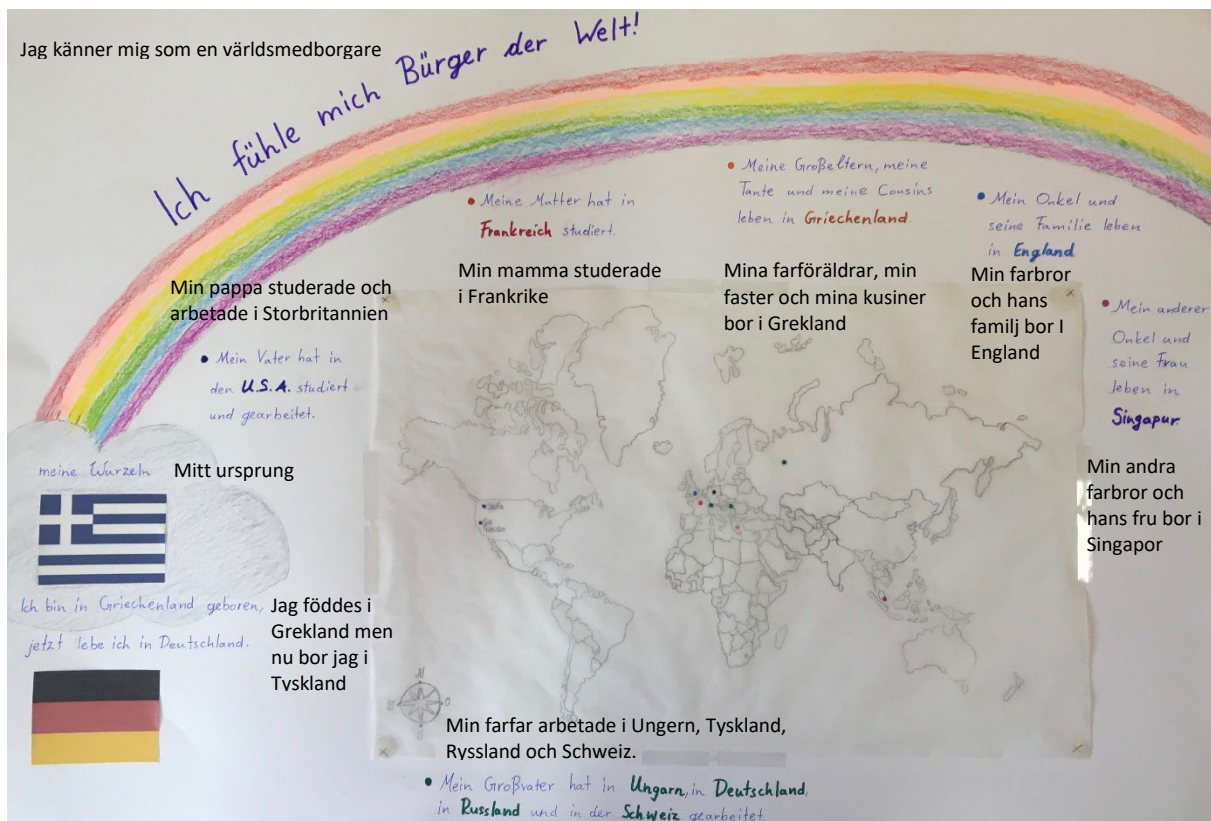
Jag ville ta med mig allt från mitt rum på den här resan, men det var omöjligt. Därför tog jag med mig två lådor med mina mest användbara saker, min surfplatta, lite kläder, mina hörlurar och många andra saker.

Första dagen på min nya skola var fantastisk.

När jag gick till skolan kände jag mig... förväntansfull och rädd! Jag fick snabbt nya vänner och lektionerna var mycket intressanta. Min rädsla började försvinna ... och nu vill jag lära mig tyska.

Ibland tankar jag på det jag saknar med Aten. Jag saknar mina far- och morföräldrar och mina kusiner men vi pratar ofta med varandra på telefon.

Nu har jag många vänner i Berlin. Jag vill lära mig språket snabbt så att jag kan vara mer delaktig på lektionerna. Nu är jag inte rädd alls utan bara förväntansfull.

Fenia – Det här är jag

Das bin ich / **This is me**

Meine Namensgeschichte
Hello, I am Fenia and I am nine years old. I will tell you the history of my name. Well, my parents wanted to call me Fenia Soi... but then I was born on the saint's day of my Greek grandmother and my parents felt that I should also have the name of my nan (Eleni) and thus my name turned into Fenia Soi Eleni... But then my German nan was jealous and wanted that I also have her name (Carla). Luckily my parents did not go for that and I am called Fenia Soi Eleni... and that's what it is now.
... = surname

Changes
Well, I think one of the biggest changes was when I was born. Also when we moved from the island to the third flat, that was very difficult but I managed! The first few weeks I was too lazy to unpack the boxes. Then nan from Munich arrived and she helped me.

Veränderungen
Also die größte Veränderung, glaube ich, war als ich auf die Welt gekommen bin. Denn als wir von der griechischen Insel Berlin umgezogen sind zu dem 3. Stock, war ich sehr müde und konnte nicht so leicht mit den Kisten umgehen. Das war sehr schwierig, aber ich habe es geschafft! Die ersten Wochen war ich zu faul um die Kartons auszupacken und hat mir geholfen.

My holiday village in Greece
My village in Greece is Katerini, Katerini is close to Thessaloniki. "My Greek grandparents". We have a large house with a large garden. I found new friends there, some of our extended family lived there also, great-aunt or something like that (my family is really big). Close by there are beaches as well. It is beautiful. I live there

Überlegung über nach in Berlin geboren werden und meine auch hier auf. Meine Mutter hat Wurzeln im Griechentum und deswegen geht ich auf die deutsch-griechische europäische und spreche auch Griechisch.

Das bin ich
Also ich anfinde mich als lustlich, ruhig, ruhig und freundlich, aber meine tollesten Momente sind wie ich auf die Welt gekommen bin. This is me
Well, I consider myself as happy, annoying, funny and friendly. One of the best moments was when I was born.

By the way - I was born in Berlin and am growing up here. My mother's roots are in Greece which is the reason I am attending the German-Greek European School and also speak Greek.

Das bin ich
If I had to escape from somewhere, I would pack clothing, food, a good memory and courage.

Das bin ich
courage
food
a good memory
clothing

Das bin ich
Glas ich mitnehmen würde wie ich fliehen würde. Ich würde mich annehmen, essen, guten gedächtnis und mitnehmen.

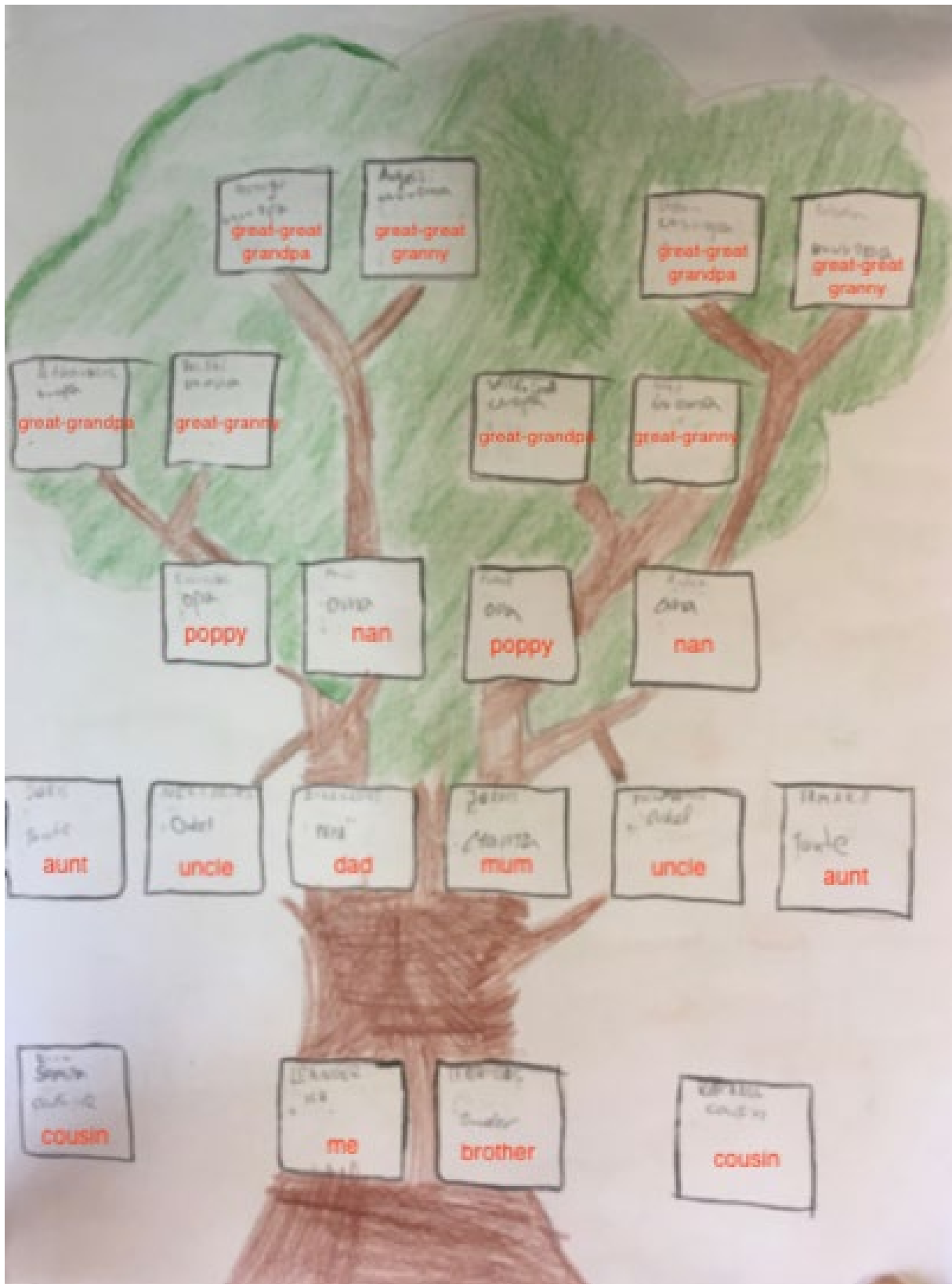
Family Tree:
- Cousins: Eleni, Martha, Maria
- Parents: Mama Sofia + Papa Guido
- Siblings: Feni, Maria, Louisa
- Uncles/Aunts: Fabi + uncle Alex, Roberto + aunt Natasha, Starro + aunt Despina
- Grandparents: Gr. Opa + Gr. Opa, German nan Carla + German poppy Hilmar
- Other relatives: Jonathan, Niko, Benjamin, Onkel Robert + Julia, Jenny

Leander – historien om min familj

Jag heter Leander, jag är 10 år gammal och bor i Berlin, Tyskland. Mina hobbyer är schack och basket. Jag är bland de 20 bästa schackspelarna i Berlin. Jag är mycket duktig på basket. Jag missade skolan på grund av att jag deltog i DSM (tyska skolmästerskapen i schack). Om jag var tvungen att flytta till ett annat land skulle jag ta med mig ett schackbräde, en basketboll och kläder.

Min farmor och farfar bor i Katerini, i Grekland. De kom som gästarbetare till Tyskland i slutet på 60-talet. Det var en tuff period för dem eftersom de inte kunde landet eller språket. Till en början arbetade de i en fabrik. Senare hade de sin egen restaurang i Ladenburg, i södra Tyskland. 1998, återvände de till Grekland.

Min pappa föddes i Grekland. Han gick i förskola och skola i Tyskland. 1996, flyttade han till Grekland och Thessaloniki för att studera. Det var riktigt svårt för honom för han behövde klara sin vardag helt själv. Min pappa har bott i Tyskland sedan 2004. Det var här han träffade min mamma. Hon föddes i Potsdam, Tyskland. När jag och min bror föddes åkte min mamma till Grekland i ett halvår. Då lärde hon sig grekiska. Vi känner oss hemma både i Tyskland och i Grekland.

Paula – Det här är jag!

Jag heter Paula, är 10 år gammal och bor i Berlin. Jag föddes i Aten och jag är halvgrek och halvtysk. Mina föräldrar skilde sig när jag var 3 år gammal och min mamma och jag flyttade till Tyskland. Jag kommer inte ihåg den här tiden eftersom jag var så liten då. Sedan dess flyger vi till Grekland 2-3 gånger per år eftersom min stora grekiska familj bor där. När vi är där spenderar vi mycket tid tillsammans. Jag tycker om det väldigt mycket. I Tyskland är vi bara en liten familj. När jag är i Tyskland saknar jag solen, havet och min grekiska familj och mina vänner. När jag är i Grekland inser jag att det inte finns några döda hundar som ligger i vägkanten eller några herrelösa hundar som morrar i Tyskland. I Tyskland kan vi också göra många saker så som gå på bio, åka skridskor, cykla mm. Det har ingen betydelse var jag är det är ändå något jag saknar. Men min mamma säger att det är fantastiskt och bekvämt att känna sig hemma och ha familj och vänner på två platser, människor som bryr sig om dig och och alltid finns där för dig.

Kostas – mitt Tyskland

Jag flyttade tillsammans med mina föräldrar till Tyskland. Vi lämnade Grekland på grund av en kris där. Min mamma är 44 år gammal och arbetar som en sjuksköterska. Min pappa är 48 år gammal och han är farmaceutassistent. Vi trodde att saker skulle vara svårare men det var faktiskt ganska lätt. Vi fick mycket hjälp av våra släktingar här. Tyvärr blev jag sjuk när vi kom hit. Jag var tvungen att operera njuren. Allt gick bra och vi är glada. Människorna här är trevliga och vänliga.

Berlin är en vacker stad med många sevärdheter. Jag har gått i förskola och nu går jag i den europeiska skolan "Athene". Jag gillar skolan och lärarna väldigt mycket. Jag har många vänner. Jag lär mig tyska, grekiska och engelska. Jag tycker om mitt liv här men jag saknar mitt hemland. Jag åker ofta dit när vi har lov. Där borta har vi mycket sol och hav. Jag saknar Grekland.

Eirini – Flytta till Tyskland

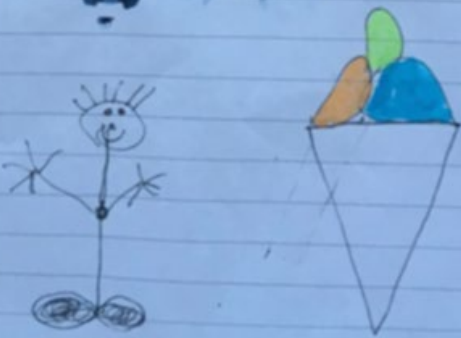
Jag var 3 år gammal när jag och min familj flyttade till Tyskland. Det enda jag kommer ihåg var att det var soligt när jag lämnade Grekland och när jag kom till Tyskland regnade det. Vårt hus hade inte så mycket möbler men det tyckte jag och min äldre bror var bra för då hade vi mycket plats att leka på. Min mamma skällde alltid på oss för att vi var för högljudda eftersom vår lillebror behövde sova. Jag och min bror ville gå till lekplatsen men våra föräldrar lät oss inte eftersom de tyckte att det var för kallt. När det blev varmare fick vi gå dit. Vi förstod inte vad de andra barnen sa men jag gick bara fram till dem och sa "Inini", jag skulle säga mitt namn "Iriini" men jag var så liten och kunde knappt prata någon tyska. Allting var nytt för mig första dagen jag skulle till förskolan men efter ett litet tag fick jag en kompis som kunde prata både tyska och grekiska och hon förklarade allting för mig. Hon heteris Evi. Nu går jag i årskurs 4, jag har många kompisar, jag friidrottar och spelar piano, jag tycker om att rita och dansa. Jag tycker om Tyskland, mina vänner och vårt hus.

Men jag saknar Grekland och havet, solen, maten och mina släktingar. Om jag var tvungen att flytta igen skulle jag, förutom förnödenheter, ta med mig fotoalbum, mina teckningar, några böcker, alla mina schack- och friidrottspriser och alla kort med lyckönskningar från mina tjejkompisar.

Sakis – ID kort

Ausweis ID card

Name: Sakis	Name: Sakis	
Alter: 9	Age: 9	
Schuhgröße: 38,5	Shoe size: 38.5	
Nachname: PAPADPOULOS	Surame: Papadopoulos	
Geburtsdatum: 25.3.2009	D.o.B.: 25/3/2009	
Größe: 1,39	Size: 1.39	
Klasse: 4a	Class: 4a	
Gewicht:	Weight:	Hobbies:
Hobbys: Fußball, Tischtennis soccer, tabletennis		
Lieblingbuch:	Favourite book:	Favourite audiobook:
Lieblingshörspiel: die drei ??? zeichen The Three ???		
Lieblingsmanschaft: BVB 09, Hertha Bsc, Paok Fc		
Vorbild: Reus, Benzema, Messi, pelkas, Ronaldo		
Straße: Goldammerstraße. 73 Favourite club:		
Stadt: Berlin	City: Berlin	BVB09, Hertha BSC, Paok FC
Land: Deutschland	Country: Germany	Role model: Reus, Benzema, Messi, Pelkas, Ronaldo
Lieblingstier: Delfin, schildkröte		
Favourite animal: dolphin, turtle		
Fingerabdruck: 		
		

Namn: Sakis

Ålder: 9

Skostorlek: 38,5

Efternamn: Papadopoulos

Födelsedatum: 090325

Längd: 1,39 m

Klass: 4a

Vikt:

Hobby: fotboll, bordtennis

Favoritbok:

Favoritljubok: De tre??

Favoritklubb: BVB09, Hertha BSC, Paok FC

Stad: Berlin

Land: Tyskland

Förebild: Reus, Benzema, Messi, Pelkas, Ronaldo

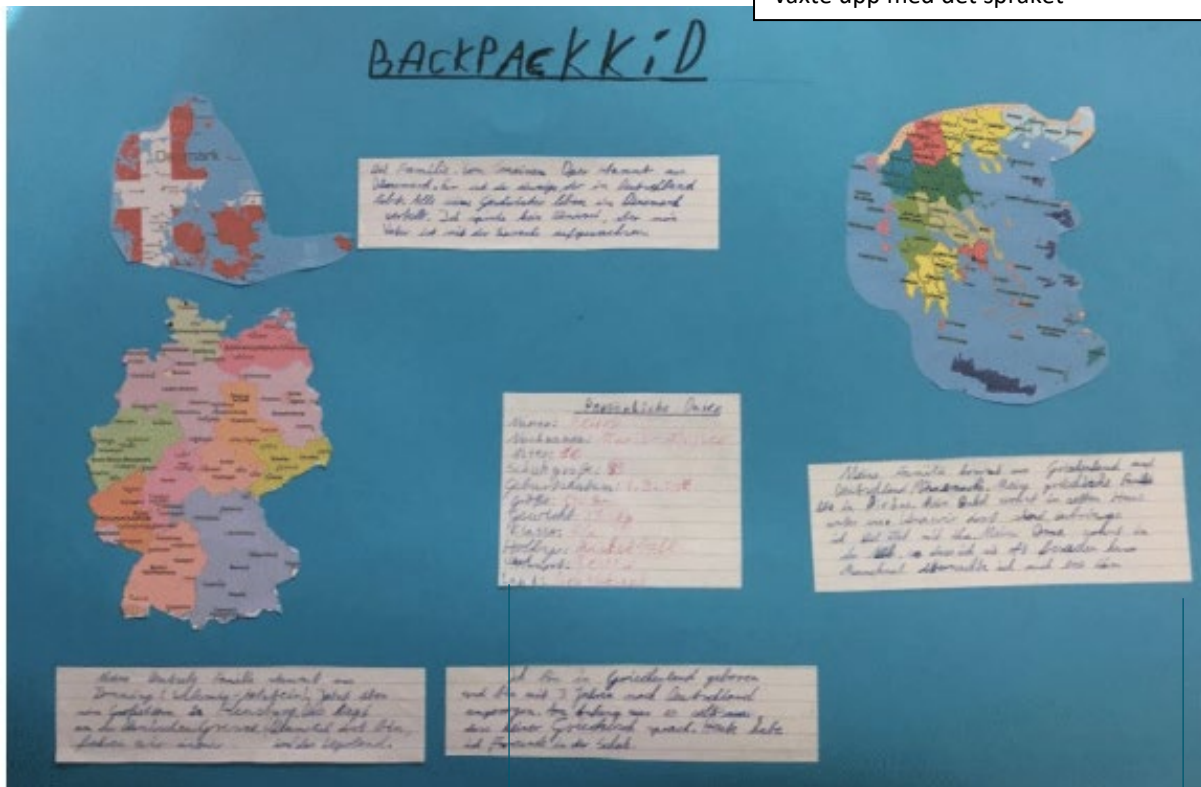
Favoritdjur: delfin, sköldpadda

Fingeravtryck:

Petros – Ryggsäck

Min farfars familj är från Danmark. Han är den enda som bor i Tyskland. Alla hans syskon bor i Danmark. Jag pratar inte danska men min pappa växte upp med det språket

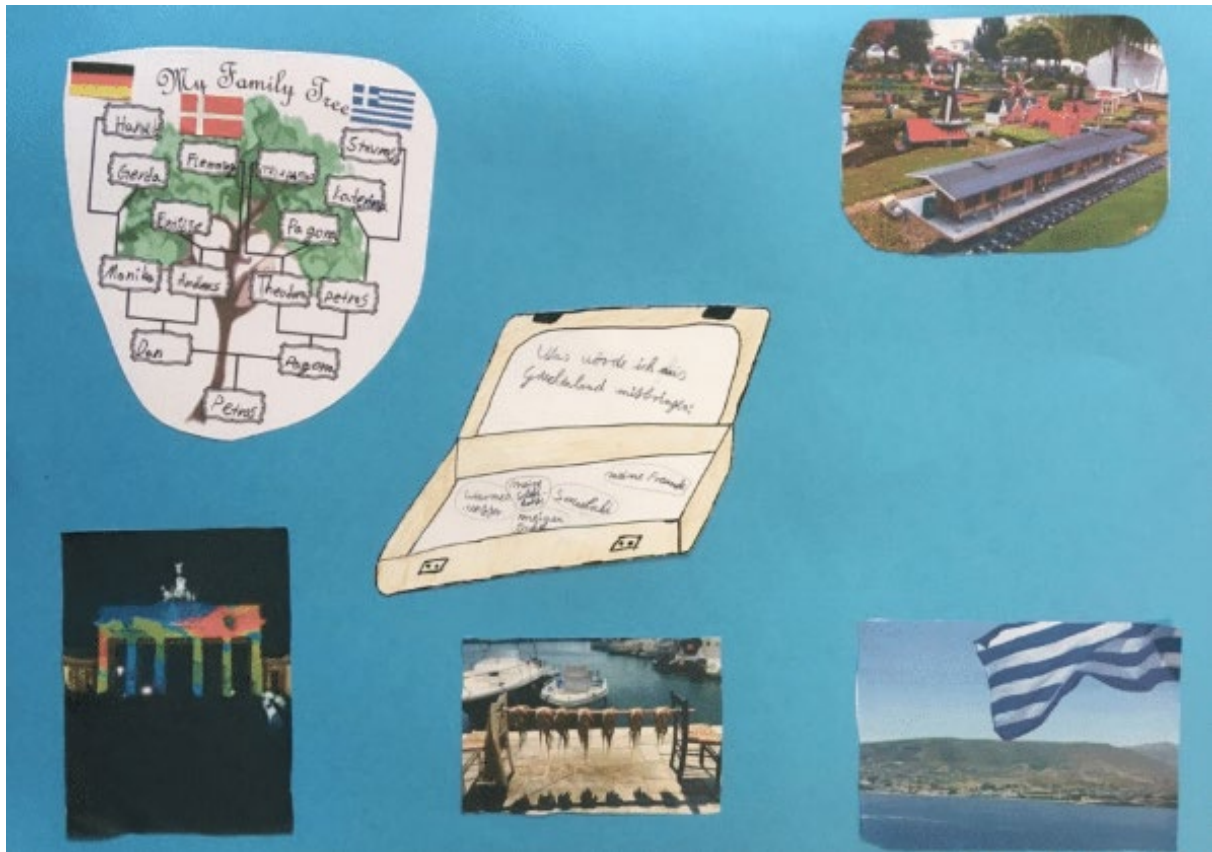

Min tyska familj är ursprungligen från Tönning (Schleswig-Holstein). Nu bor mina morföräldrar i Flensburg nära den danska gränsen. När jag är där besöker jag Legoland.

Personlig fakta:
Namn: Petros
Efternamn: Maris-Möller
Ålder: 10
Skostorlek: 38
Födelsedatum: 080907
Längd: 140 cm
Vikt: 32 kg
Klass: 4a
Hobby: basket
Förort: Teltow
Land: Tyskland

Jag föddes i Grekland och flyttade till Tyskland när jag var 3 år. I början kändes det väldigt konstigt eftersom ingen pratade grekiska. Nu har jag

Min familj kommer från Grekland och Danmark/ Tyskland. Min grekiska familj bor i Piraeus. Min morbror bor i samma hus. När vi är där tillbringar jag mycket tid med honom. Min mormor bor nära så jag kan besöka henne ofta. Ibland sover jag även över hos henne.

Katia's resa

Jag bor i Berlin men mitt hemland är Grekland. Jag var 4 år när jag och min familj flyttade till Berlin. Jag kommer inte ihåg så mycket, det enda jag kommer ihåg är att jag inte ville flytta till Berlin. Alla mina släktingar och vänner var kvar hemma. När vi flyttade till Berlin hittade mina föräldrar ett hus som de gillade men jag tyckte inte om det. Jag var väldigt olycklig men nu har jag vant mig vid att bo här. Hur som helst så hoppas jag fortfarande att vi ska flytta tillbaka till Grekland. Mitt hus

ligger precis bredvid en fantastisk skola så jag är också glad. Jag har även två hobbyer, jag rider och spelar tvärflykt. Jag har fått fantastiska vänner men jag saknar min bästa tjejkompis. Hon bor i min hemstad Kamena Vourla i Grekland. Det är en ganska stor by där alla känner alla vilket var jättebra för när du var klar med dina läxor kunde du bara gå ut och leka med dina grannar! På somrarna var vi ute hur länge som helst och hade vattenballongkrig. Det är fantastiskt att bo på landet och ha en klarblå strand precis bredvid ditt hus, det är en fantastisk dröm. Tyskland är annorlunda. Min största dröm är fortfarande att flytta tillbaka till Grekland.

Antonis – Det här är vad som händer i mitt liv

Jag heter Antonis. Varje sommar åker jag till min mormor i Thessaloniki, Grekland och till min morfar i Kalamata.

Men nu ska det handla om mig. Jag tycker om att dansa och jag är riktigt bra på det. Jag tycker om att leka med DeAgostini figurerna och spela gitarr, vad jag INTE TYCKER OM är matte.

Jag är 9 år gammal och har bott i samma lägenhet i Berlin i hela mitt liv. Därför har det inte varit några större förändringar i mitt liv men så är det inte för min mamma och pappa. Båda mina föräldrar kommer från Grekland. Min mamma flyttade till Berlin 1998, för 20 år sedan. Hon ville bo i ett annat land än Grekland och eftersom hon kunde prata tyska så valde hon att studera i Tyskland. När hon anlände till flygplatsen tänkte hon "Kära nån, vad har jag gjort?". Det var inte lätt i början men sen blev det roligare. Hon tyckte bäst om att möta människor från olika delar i världen. Hon sa "Berlin är mitt hem men Grekland är mitt hemland".

Min pappa kom till Berlin år 2000 efter att han hade studerat i England. När han anlände tyckte han att det var fint på ett konstigt sätt. Han var glad över att träffa en gammal studentkamrat från Grekland och att han snabbt hittade ett jobb trots att han inte kunde prata tyska. Han säger "Berlin är roligt".

Janni – Herthianen

Janni	
Namn:	Johannes
Favoritband:	Metallica
Favoritefärg:	svart, blå, grön
Fotbollslag:	Hertha BSC, Paok
Nationalitet:	tysk, grekisk
Födelseort:	Berlin, Neukölln
Favoritaktiviteter:	läsa, lösa gåtor, fotboll, vågsurfa

Mitt hemland: Mitt hem är huvudstaden Berlin som även är en stadsstat. Berlin är inte bara den största och mest befolkade staden i Tyskland utan den är även den staden i världen, efter New York, med flest olika nationaliteter. Eftersom det finns fler broar i Berlin än vad det finns i Vietnam i Italien så är Berlin populärt på grund av sina många

ångbåtturer på Havel och Spree. Förutom att vara en storstad med mer än 3,7 miljoner invånare finns det många parker och grönområden i Berlin. Dessutom finns även Tysklands högsta byggnad i Berlin; TV-tornet med sin otroliga höjd av 364 meter. Den mest berömda sevärdheten i Berlin är eventuellt Brandenburg Gate. Frånsett alla sevärdheter i Berlin så finns det också många topplag i olika idrotter så som Hertha (fotboll), Union Berlin (fotboll), Alba (basket) m fl.

Janni, der Herthaner

Meine Heimat! Meine Heimat ist die Hauptstadt und auch ein eigenes Bundesland Berlin. Berlin ist nicht nur die größte und bevölkerungsreichste Stadt Deutschlands sondern auch nach New York die Stadt mit den meisten, verschieden Nationen der Welt. Berlin hat über seinen beiden Flüssen die Havel und die Spree mehr Brücken als Viren in Italien und ist deswegen beliebt für viele Domofanten. Berlin ist obwohl sie eine Großstadt mit über 3,7 Millionen Einwohnern voll von Park und anderen Grünflächen. Außerdem steht unter den vielen Sehenswürdigkeit Berlins (siehe unten) auch das höchste Gebäude Deutschlands: der Fernsehturm mit seinen antennen 364 Metern. Die wohl besuchteste Sehenswürdigkeit Berlins ist das Brandenburger Tor Und nicht nur viele Sehenswürdigkeiten gibt es in Berlin, sondern auch viele 1. Klasse Mannschaften in vielen verschiedenen Sportarten wie Hertha BSC (Fußball), Union Berlin (Fußball), Alba (Basketball), usw.

Steckbrief: Janni:

Name: Johannes

Lieblingskandis: Metadica

Lieblingsfarbe: schwarz, blau, grün

FBK-Allmannschaft: Hertha BSC, BSC

Nationalität: Deutsch, Griechisch

Geburtsort: Berlin, Potsdam

Lieblingsbeschäftigung: lesen, reisen, Fußball spielen, Wandern fahren

Das würde ich nicht gerne aufrauchen: kochen, mich langweilen

Lieblingsgerichte: Schlange

Lieblingsessen: Saurecreme

mormor morfar farfar farmor

Stammbaum

moster morbror mamma pappa faster farbror

Luisa Cousine Helena Schwester Johannes GG Melina Cousine Adrian Cousin Hermine Cousine

kusin syster jag kusin kusin kusin

Was würde ich mitnehmen wenn ich morgen wegfare?

Vad jag skulle ta med mig om jag var tvungen att flytta imorgon

Maria – Familjeträd

! STAHLBAUM !

♀ ♂ ♀ ♂

♀ ♂ ♀ ♂ ♀ ♂ ♀ ♂ ♀ ♂

♀ ♂ ♀ ♂ ♀ ♂ ♀ ♂ ♀ ♂

♀ ♂ ♀ ♂ ♀ ♂ ♀ ♂ ♀ ♂

Heiße ich heiße Maria,
ich bin 12 Jahre alt.
Meine Heimat ist Berlin.
Ich besuche die 6 Klasse
und habe einen Bruder.
Meine Hobbys sind tanzen,
singen und ich gehe
schwimmen. Ich bin sehr
aktiv und liebe die Natur.
Ich mag es mit meinem
Bruder zu spielen. Ich
habe sehr viele Freunde.
Mit denen gehe ich öfters
ins Einkaufszentrum.
Meine Mutter und mein Vater
stehen immer hinter mir.

I.D. ♡

I LOVE MY LIFE

Hej, jag heter Maria och är 12 år gammal. Mitt hem är Berlin. Jag går i sjätte klass och har en bror. Mina hobbyer dansa, sjunga och simma, jag är ganska aktiv och älskar naturen. Jag tycker om att leka med min bror. Jag har många vänner. Jag går ofta till shoppingcentret med dem. Min mamma och pappa ser alltid efter mig.

Paulina – En smärtsam resa

Jag heter Paulina och jag ska berätta om en smärtsam resa. Om det inte hade varit för den här resan hade mitt liv sett helt annorlunda ut. En ny termin skulle starta och jag såg verkligen fram emot att träffa mina vänner igen. Det var inte bara mina vänner som jag såg fram emot sedan förra terminen hade jag träffat en pojkvän. Jag var överlycklig när jag gick in i rummet och hälsade på mina vänner. Snart skulle denna lycka vara över. På eftermiddagen överhörde jag mina föräldrar när de planerade en flytt till andra sidan stan och att jag skulle behöva byta skola. Det här är vad som hände. Efter några månader hittade vi en stor fin lägenhet och flyttade. Jag försökte med allt men till ingen nytta! Flytten skulle ske om två veckor, det var svårt att berätta nyheten för mina vänner. Den sista som fick reda på det var min pojkvän som inte verkade bli så ledsen. Som tur var blev flytten uppskjuten två veckor. När jag berättade för min pojkvän blev reaktionen helt annorlunda än vad jag hade förväntat mig, jag gjorde slut med honom samma dag. Två veckor gick och jag blev tillsammans med min pojkvän igen. Jag upplevde många äventyr med mina vänner. Med ett tungt hjärta gick jag till min gamla skola, Homer Primary School, en sista gång. Lektionerna var svåra och den sista lektionen kom närmare och närmare. Skolan var slut och jag var tvungen att säga hej då till mina vänner. Lördag morgon var dagen vi skulle flytta!!!

Marina – Berättelsen om mitt liv

Jag heter Marina och är 9 år gammal. Jag föddes 19/07/2009. Mitt namn kommer från det latinska ordet "marinus" som betyder "hav". Jag har två äldre systrar. Mina föräldrar och farföräldrar är från Sovjetunionen. Jag är från Grekland, det var där jag föddes. Jag tycker om Grekland för att dess fina öar och hav. Det är därför min favoritfärg är blå.

Vi flyttade till Tyskland när jag var 3 år gammal. Det gick fort för mig och det var lätt att lära mig det tyska språket. När jag var 6 år gammal började jag en tysk-grekisk skola, Homer Primary School. När vi flyttade var jag tvungen att byta skola och då började jag på "Athene Primary School". Jag har fått många vänner under den här tiden. Jag leker ofta taga, kurragömma eller 'Kontakto' med mina vänner.

Jag tycker om att rita och lyssna på musik på min fritid. Mitt favoritinstrument är gitarr och ett av mina mål är att lära mig att spela. Varje måndag efter skolan går jag på teater och det är riktigt roligt. På kvällen går jag med mina vänner till en sportklubb och på torsdagar sjunger jag i kör. Vår körledare lär oss många fina sånger och han är snäll och sjunger vackert. På lördagar går jag och lär mig grekiska danser. Jag tycker om att vara med mina vänner där och man lär sig alltid något nytt.

Jag tycker om naturen och olika växter t ex rosor. Jag tycker även om djur, mitt favoritdjur är påfågel. Jag tycker också om att mata djuren på zoo. Mitt drömyrke är att bli veterinär så att jag kan ta hand om sjuka djur.

17.02.20

Die Geschichte meines Lebens

Ich heiße Marina, bin 9 Jahre alt und ich habe am 19.07.2009 Geburtstag. Mein Name kommt aus dem lateinischen Wort "marinus", dass "Meer" bedeutet. Ich habe zwei größere Schwestern. Meine Eltern und Großeltern kommen aus die Sowjetunion. Ich komme aus Griechenland, dort bin ich auch geboren. Ich mag Griechenland für ihre sehr schöne Inseln und Meer. Daher ist auch blau meine Lieblingsfarbe.

Als ich 3 Jahre alt war sind wir nach Deutschland umgezogen. Die deutsche Sprache fiel mir leicht und ich habe sie schnell gelernt. Mit 6 Jahre ging ich zu einer Deutschgriechen Grundschule die "Homer-Grundschule" und als wir umgezogen sind habe ich meine Schule gewechselt und gehe jetzt zur "Athene-Grundschule". In dieser Zeit habe ich viele Freunde kennengelernt. Mit meine Freunde spielen wir oft viele Spiele wie Fange, Festscheiter, oder Kontakto.

In meine Freizeit mag ich malen und Musik hören. Mein Lieblings Instrument ist Gitarre und eines meiner Ziele ist Gitarre spielen zu lernen. Jeden Montag nach der Schule habe ich Theater und habe viel Spaß dabei. Abends gehe ich mit meiner Freundin zum Sportverein und Donnerstags habe ich Chor. Unser Lehrer ist sehr nett und er singt sehr schön und lernt uns viele schöne Lieder. Samstags gehe ich Tanzen. Dort lernen wir griechische Tänze. Ich mag dort Zeit mit meinen Freunden zu verbringen und dabei jedes mal etwas neues zu lernen.

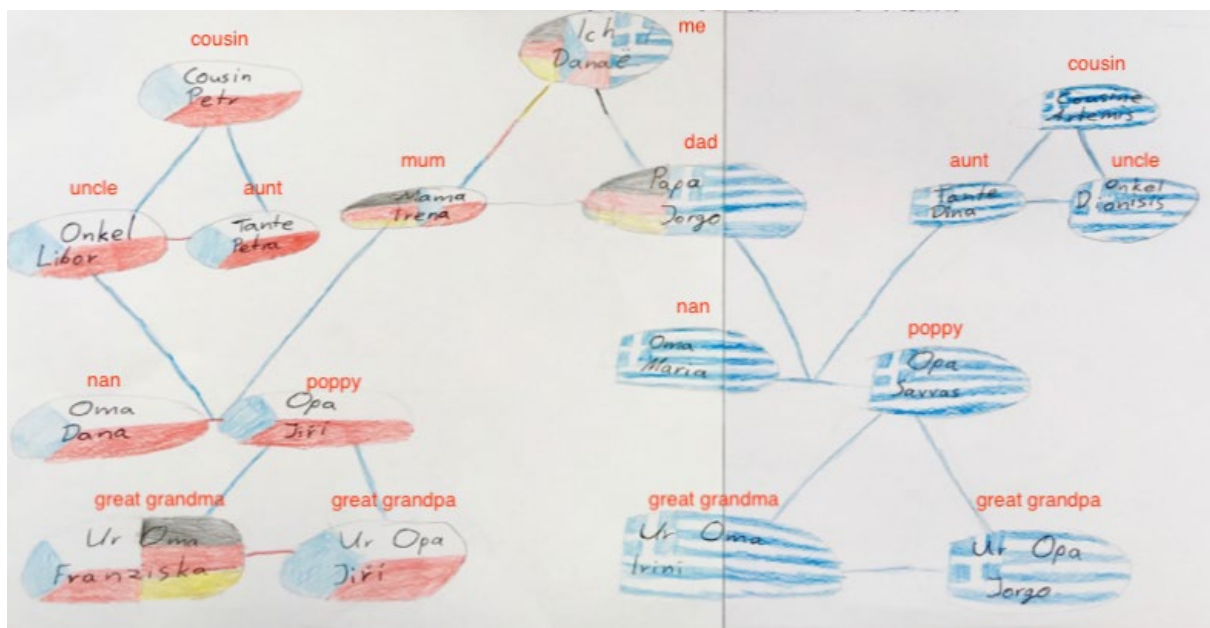
Ich mag die Natur und verschiedene Pflanzarten zum Beispiel Rosen. Außerdem mag ich Tiere. Mein Lieblingstier ist das Pferd. Ich mag auch im Zoo die Tiere zu füttern. Mein Traumjob ist, dass ich Tierarzt werde, damit ich die kranke Tiere pflege.

Taxiachis

Jag heter Taxiarchis. Jag blev döpt av en präst. Jag föddes den 11 juni 2009 i Berlin. Jag har en grekisk bakgrund. Jag spelar fotboll, bordtennis och Play Station på min fritid. Mina favoritfotbollslag är Borussia Dortmund och PAOK Saloniki. Mario Reuss är min förebild. Mina favoritmusikband är 21 Pilots, Mero 428b och Fero47. Jag är en snäll, vänlig och studerande kille som tycker om att hjälpa andra men ibland är jag fräck och elak. Till vardags går jag i skolan på dagarna och sedan går jag hem och sover. Det var en svår tid i mitt liv när min syster flyttade till Osnabrück. För fyra år sedan flyttade jag och min familj. Vi flyttade inte så långt utan bara 500 meter. Jag hade en dålig känsla när vi flyttade men nu inser jag att det var bra för oss att flytta. Vårt nya hus är större och jag kan hoppa omkring utan att min mamma säger åt mig att inte störa de som bor under oss. Jag tog med mig alla mina leksaker. I Grekland bodde jag med min mormor i en liten by med bara några få hus. Min mormors hus är stort, du kan kalla det en villa eftersom det är en affär nederst i huset. Bredvid huset finns ett hotell med en stor trädgård och garage som vi äger.

Danae – Mitt familjetråd

Jag heter Danae och jag har bott i Berlin sedan jag föddes. Jag pratar grekiska, tyska och lite tjeckiska. Min familj kommer från tre olika länder; min pappas familj kommer från Grekland, min mammas familj kommer från Tjeckien. Mina föräldrar har bott i Berlin väldigt länge. För 34 år sedan kom min pappa till Berlin för att läsa på universitetet. Min mamma kom till Berlin för 24 år sedan för att hon ville upptäcka något nytt och förbättra sin tyska.

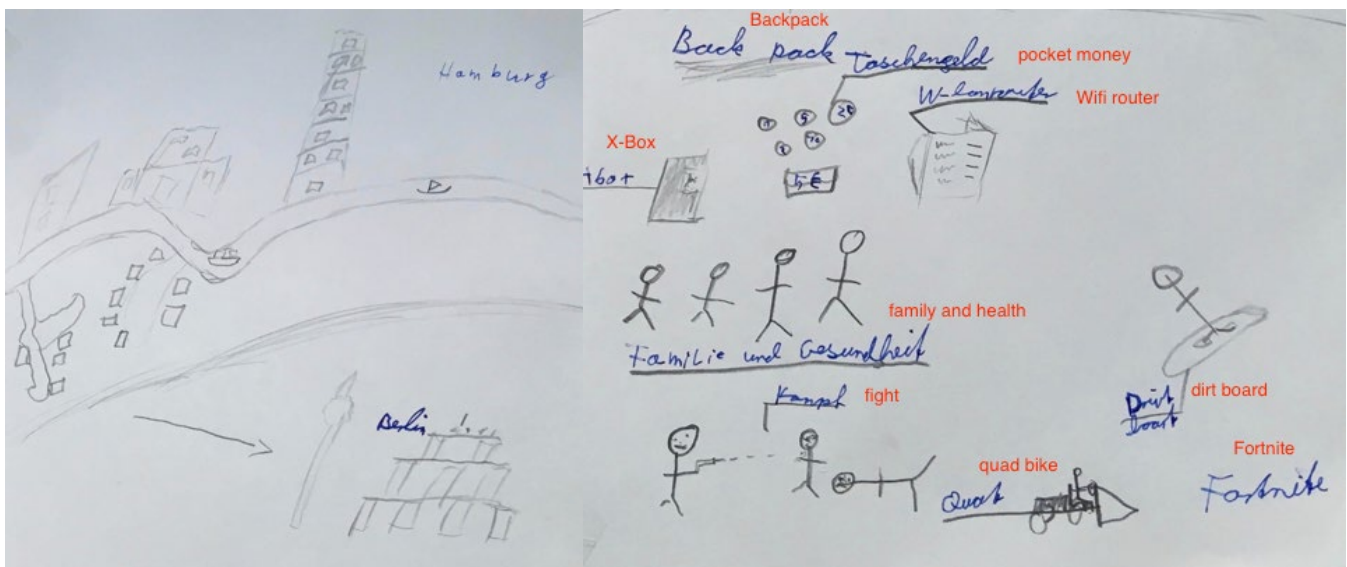

Felix – Min hemstad

Jag föddes i Hamburg 20070923. Jag bode där i 1,5 år innan jag flyttade till Berlin. Jag har flyttat 4 gånger i Berlin. Första gången från Schöneberg till Lichterfelde West och efter det separerade mina föräldrar. Jag var 4 år gammal då och förstod inte riktigt varför min mamma och pappa inte var tillsammans längre. Det var inte förrän jag var 5 eller 6 år gammal som jag började förstå och då blev jag riktigt ledsen.

Ryggsäck

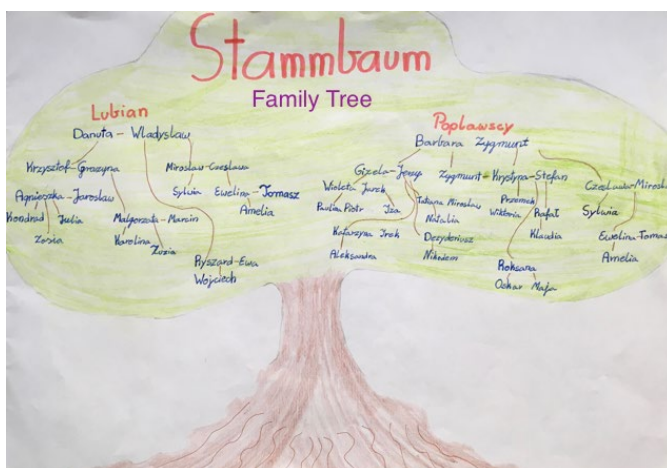
Jag skulle ta med mig mitt x-box eftersom jag inte kan leva utan Fortnite eller Fifa. Självklart kan jag inte lämna kvar mina fickpengar eller Wifi routern. Fortnite är ett spel, med 16-års gräns, där man strider mot andra och det är riktigt roligt. Mina föräldrar tycker inte att jag ska spela det här spelet men eftersom det är animerat och inget blod så är det inte så brutalt. Låt oss gå tillbaka till ryggsäcken! Självklart kan jag inte lämna kvar min mobiltelefon. Greg's dagbok, del 13 och 14 måste också tas med eftersom jag inte vill bli uttråkad. Jag får inte glömma en stor flaska med vatten. Viktigast är dock min egen hälsa och min familj!!!

Haya's resa

Jag är Haya. Jag föddes i Damaskus i Syrien den 31 juli 2006. Jag har två systrar och en bror. Jag gick på förskola när jag var 4 eller 5 men på grund av att det blev krig var vi tvungna att flytta. Vi flyttade till Damaskus centrum och bodde i ett stort hus med mina 2 fastrar, deras döttrar och söner och min farbror, hans fru och deras barn och min farmor. Även fast huset var stort så fanns det inte tillräckligt med plats för alla. Efter några månader dog min farmor och min faster och hennes familj flyttade till Egypten. Vid den här tiden var min pappa i Spanien men eftersom han inte kunde hitta ett jobb där så flyttade han också till Egypten. Efter ytterligare någon månad så flyttade vi också till Egypten. Vi bodde hos några vänner till min pappa i några veckor innan vi flyttade till en lägenhet. Jag och mina syskon började skolan, min pappa jobbade och min mamma skötte hushållet. Min pappa var inte nöjd med sitt jobb så efter 1,5 år flyttade han tillbaka till Spanien. Under den här tiden jobbade min mamma och mina systrar men eftersom mina systrar behövde förbereda sig inför sina tentor så slutade de att jobba. Min pappa skickade pengar till oss varje månad. Min syster gifte sig och flyttade med sin man till hans hemland, Libyen. Ett år senare gifte sig min andra syster men hon stannade i Egypten. Efter en tid flyttade min pappa till Berlin och skaffade vänner och lärde sig tyska. Sedan kom vi också till Berlin. Å ena sidan var jag glad att få träffa min pappa igen efter 2 år men jag var ledsen över att behöva lämna mina vänner och min syster. Till en början, de första 20 dagarna, bodde vi i en av min pappas vänners lägenhet innan vi flyttade till ett hotell. Rummet var väldigt litet med 4 sängar, 4 stolar, ett litet bord, en liten TV, en tvådörrars garderob, ett kök och ett litet badrum. Rummet var för litet men det var bättre än inget. Jag fick nya vänner igen och några av dem gick på min skola. Jag gick i förberedelseklass i 5 månader men sedan fick jag börja i åk 5 i ordinarie klass. Där fick jag gå i ett helt år men sedan hittade vi den här lägenheten och då var jag tvungen att byta skola igen. Jag tyckte om den skolan, jag hade vänner och det var trevliga lärare. Jag tycker om min nuvarande skola också här är också lärarna väldigt trevliga.

Amelia – Mitt hemland

Hej, jag heter Amelia och är 12 år gammal. Jag föddes i Polen och det var väldigt tufft för mig och min familj att flytta till Tyskland. Jag grät i ungefär 2 veckor. Det svåraste för mig var när min bästa vän sa att utan mig så hade hennes liv ingen mening längre. Jag ville börja gråta men då skulle hon ha blivit ändå ledsnare. Första veckan i Tyskland var svår och ledsam och efter ett år var det ännu värre. Jag var tvungen att gå i skolan och när jag tittade in i

klassrummet var det bara arabiska barn där, och det finns inga i mitt land, så jag sprang snabbt tillbaka till min mamma och grät. I 4:e klass fick jag vänner men det är inte så att jag har glömt eller inte träffar mina vänner i Polen. Nu går jag i 6:e klass och jag trivs här men jag saknar min familj och mina vänner.

Vanessa – Min familj i Vietnam

Jag heter Vanessa och jag är en trevlig tjej som kommer överens med människor. Mitt namn kommer från England från den irländske författaren writer Jonathan Swift och om man översätter det från latin betyder det "drottningen av fjärilar" och översätter man det från grekiska betyder namnet "det som lyser". Min mamma var 18 år när hon åkte till Tyskland för att studera och lära sig tyska. Då träffade hon min pappa och efter några månader gifte de sig. Det som gör mig speciell är mina många ärr och att jag tycker om att vara ensam. Om jag var tvungen att lämna mitt hem skulle jag ta med mig min familj och mat och vatten så att vi inte dör av hunger eller törst.

Min favoritmat är spaghetti!

Nu vill jag presentera min familj:

Mamma: jag älskar henne, hon har tålamod och är pålitlig.

Pappa: Han är ganska bestämd och vänlig.

Niklas: Han är en fantastisk kusin som alltid finns där när jag behöver honom.

Karsten: Han är min farbror och väldigt snäll.

Jutta är Nicos mamma och en fantastisk farmor.

Sieghart är min farfar, väldigt snäll och rolig.

Bac Hang: Hon är min moster, hon är fantastisk, väldigt snäll och ställer alltid upp för mig.

Bac Hai: Min mammas bror.

Ba Ahn: min mormor, hon är härlig och hårt arbetande.

Ong dien: Han är min blods-morfar, men han dog under Vietnam kriget.

Ong: Han pratar bara vietnamesiska, han är rolig och pålitlig.

Opa Gerd: Han är min morfar, han är helfestlig och snäll.

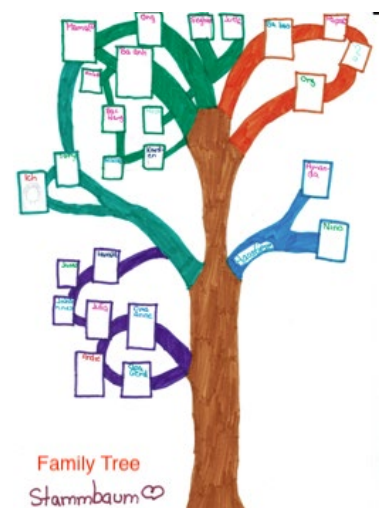
Andre är min morbror, han är professionell dykare och också ganska rolig.

Julia är min moster hon är professionell krukmakare hon är fantastisk och jag är hennes solstråle.

Herald är Julias man och således min morbror. Han är extremt trevlig och rolig.

Nino är min hund, han är väldigt lekfull men i lägenheten är han väldigt lugn.

Min hund innan Nino hette Amand men tyvärr så dog han den 8 januari 2018.

Samila – historien om mitt namn

Jag heter Samila, jag är 12 år gammal och går i åk 6. Mina föräldrar kommer från Afganistan. Min pappa flyttade till Tyskland tidigare än min mamma. De lärde sig tyska efteråt. Nu lär jag mig mycket om språket och andra saker av mina föräldrar och mina bröder. Min kusin heter Sammy och det var därför min mamma och moster ville kalla mig Samila. Jag har även ett mellannamn som är "Ellesa", vilket var min pappas favoritnamn. Jag är väldigt duktig på att skriva och kan hjälpa andra när de inte förstår något på engelska på det sättet är jag speciell. Jag är även mycket mångsidig och har lätt för att anpassa mig till olika personer. Eftersom jag har två äldre bröder så har jag lite mer livserfarenhet än andra barn i min ålder. I min väska skulle jag packa ner mp3 spelare och hörlurar eftersom jag älskar att lyssna på musik; min laptop så att jag kan spela Minecraft; en kamera för att ta fina kort; en Harry Potter bok och min smartphone för att kunna vara nåbar.

Min favoritmat: Afganska piroger och hamburgare

Min favorityoutube-bloggare: Arazhul (Roman)

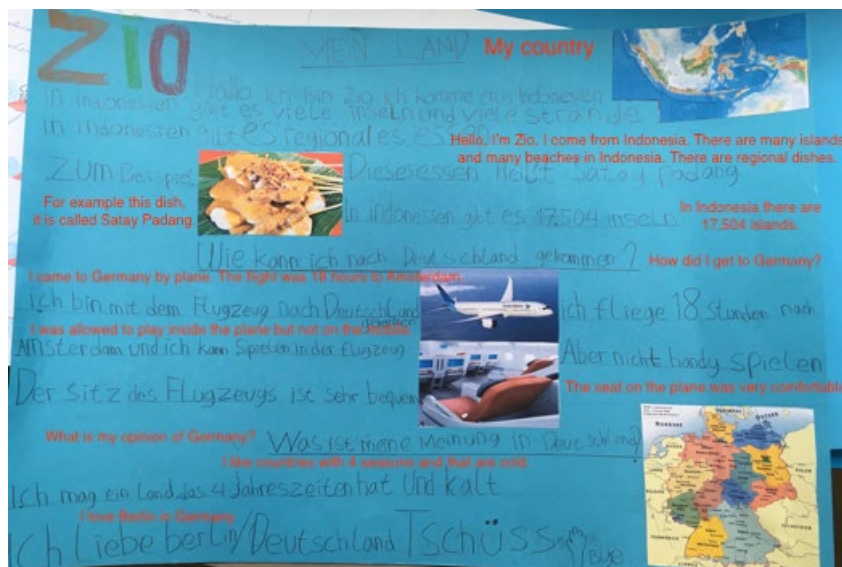
Min favoritsång: So am I (Ava Max)

Min favoritbok: Harry Potter

Min favoritmusikgrupp: Bars & Melody

My favoritfigur: Enderman

Zio – Hur kom jag till Tyskland?

Jag heter Zio och kommer från Indonesien. Min pappa är soldat och han fick ett erbjudande från några kollegor om att komma till Tyskland och min pappa sa ok.

För att kunna göra det så var mina föräldrar tvungna att göra ett test. Mina föräldrar var tvungna att studera varje dag och den 17 oktober 2018 klarade mina föräldrar testet. Efter det behövde jag

lära mig tyska varje dag mellan kl.09:00- 15:00. Eftersom min tyska var dålig så var jag rädd för att åka till Tyskland. Det är inte så stor skillnad mellan Indonesien och Tyskland skillnaden är att det är väldigt varmt i Indonesien. I Indonesien är det 28 grader varmt varje dag men i Tyskland är det 4 årstider och ibland också snö. I Tyskland finns det ingen strand medan det finns många i Indonesien. Skillnaden mellan den tyska och indonesiska skolan är att i Tyskland så har man för många allmänna helgdagar. Jag älskar Indonesien och Tyskland!

Adam's resa

Jag föddes i Frankfurt/Main. Jag bodde med min pappas familj tills jag var 4 år gammal, min mammas familj bodde i Tunisien. Minn morfar fick en allvarlig sjukdom och vi var tvungna att flytta till Tunisien. Jag behövde bo och gå i skolan där. I början var allting svårt. Jag kunde bara prata tyska med mina föräldrar och om jag ville köpa något var jag tvungen att ta med mig min kusin. Efter en tid lärde jag mig arabiska och gick till skolan och fick många vänner. Första gången jag behövde presentera mig själv var jag väldigt generad men det gick bra. Nästa dag lärde jag känna många barn och alla pojkar var mina bästa vänner och vi upplevde äventyr tillsammans. Jag bodde hos min mormor med min mamma i 5 år. Hon var väldigt cool; varje gång det var något som skulle firas var hela familjen tvungen att samlas hos min mormor, det var alltid trevligt. Vi träffades nästan alltid på vardagar också. En dag ville vi åka tillbaka till Tyskland, min mammas kusin bodde där och hon pratade bra tyska. Eftersom min mamma inte hade ett tyskt pass så var hon tvungen att fyllas i många papper. Ett år senare åkte vi till Berlin och min kusin hämtade oss. Det var första gången jag träffade honom. Han var så snäll och lekte med mig varje dag trots att jag var mycket yngre än honom. Han köpte allt jag ville ha. Jag tycker bättre om Berlin än Tunisien och jag hoppas att jag får stanna i Berlin.

Anna

Filmen

Jag heter Anna och är 12 år gammal. Jag föddes i Erfurt och tills jag var 7 år gammal bodde jag i en liten stad som heter Nordhausen. Vi flyttade till Berlin när min lillebror föddes och här har jag bott de senaste 5 åren.

Jag

Jag har många intressen. Tre av mina favoriter är att sjunga, dansa och spela piano. Min favoritfärg är röd. Jag föredrar att äta grekiska maträtter men jag tycker även att andra länders mat smakar bra.

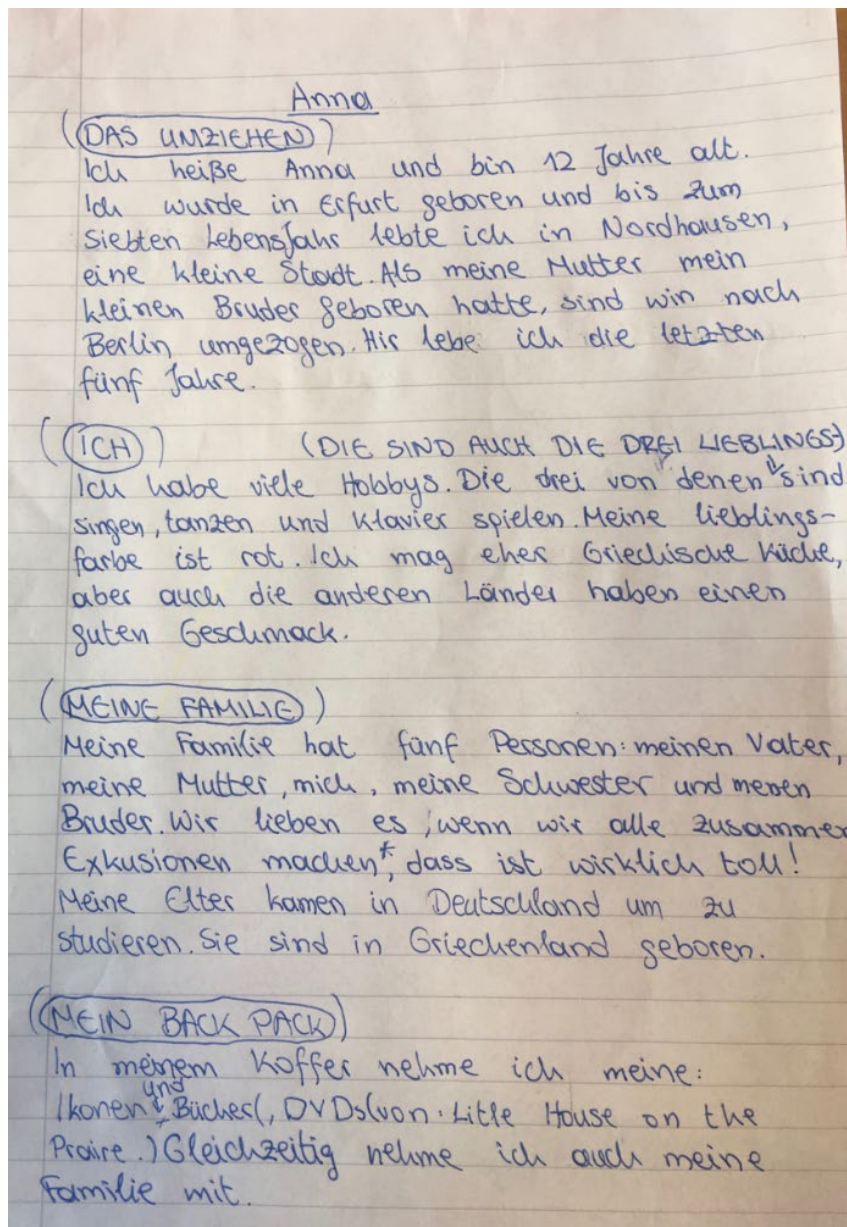
Min familj

Vi är 5 personer i min familj; min papa, min mamma, jag, min syster och min bror. Vi älskar när vi alla åker på utflykter tillsammans, det är verkligen fantastiskt!

Mina föräldrar föddes i Grekland och kom till Tyskland för att studera.

Min ryggsäck

Jag skulle packa ner mina ikoner, böcker och DVD:er (Lilla huset på prärien) i min resväska. Samtidigt skulle jag också ta med mig min familj.

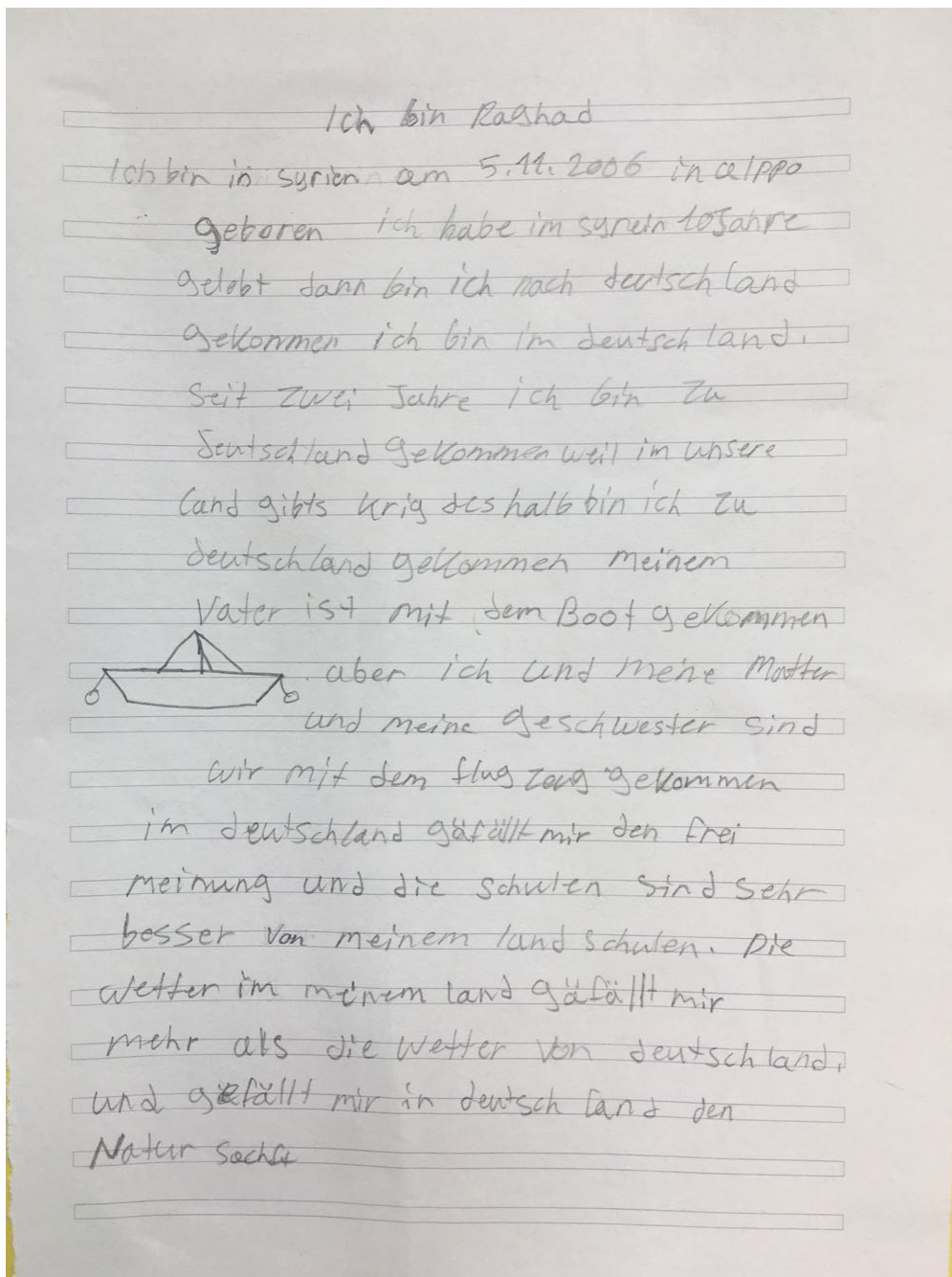

Raghads resa

Jag föddes i Aleppo, Syrien, den 5 november 2006. Jag bodde i Syrien i 10 år innan jag åkte till Tyskland. Jag är i Tyskland.

Jag kom till Tyskland för 2 år sedan eftersom det är krig i vårt land. Min pappa kom med båt men jag, min mamma och mina syskon flög.

Jag tycker om yttrandefriheten i Tyskland och skolorna är mycket bättre än skolorna i mitt land. Jag tycker att vädret är bättre i mitt land än i Tyskland. Jag tycker om den tyska naturen.

SLUT

University of Crete

Linköping
Där idéer blir verklighet

1st Gymnasio
Avlona

HELLENIC REPUBLIC
National and Kapodistrian
University of Athens

ATHENE - GRUNDSCHULE

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. Project Number: [2017-1-EL01-KA201-036197]